

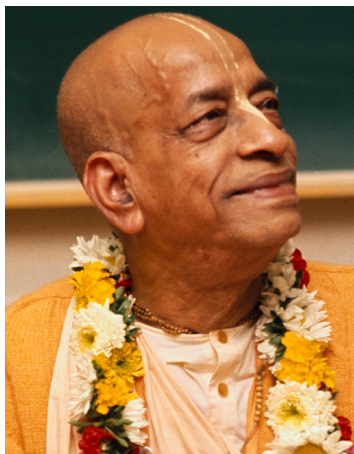

ISKCON Revival Movement

Mozgalom az ISKCON Felélesztéséért

A VÉGSŐ UTASÍTÁS

The Final Order

Bizonyítja, hogy Srila Prabhupada az ISKCON avató Guruja

Írta Krishnakant

Előszót írta Dr. Kim Knott

A vallási tudományok professzora, Leeds egyetem, Egyesült Királyság

Eredetileg az ISKCON GBC kiválasztott bizottsága elé
terjesztve 1996 októberében.

A VÉGSŐ UTASÍTÁS

Kiadó: ISKCON Revival Movement (IRM)

Oldal méret: 110mm x 175mm

ISBN : 81-283-0049-2

További információért kérjük írj az alábbi címre:

Back to Prabhupada

PO Box 1056

Bushey

GREAT BRITAIN

WD23 3XH

Küldj e-mailt a szerzőnek Krishnakant-nak:

irm@iskconirm.com vagy krishnakant108@yahoo.com

Honlap: www.iskconirm.com

© 1996 All rights reserved - Minden jog fenntartva

Spirálkötés	:	1997	2000 példány
Spirálkötés	:	1998	3000 példány
Első kiadás	:	2001 nov.	2000 példány
Második kiadás	:	2002 júl.	3000 példány
Harmadik kiadás	:	2004 szept.	1000 példány
Negyedik kiadás	:	2006 márc.	2000 példány

(Csak az angol kiadások)

Tartalomjegyzék

Dr. Kim Knott előszava -----	v
Előszó -----	vii
Bevezetés -----	xiii
A bizonyíték -----	1
Srila Prabhupada végső utasításának formai megjelenéséhez, tartalmi jelentéséhez és keletkezésének körülményeihez közvetlenül kapcsolódó ellenvetések -----	7
A 'Kinevező Kazetta' -----	35
További Felmerült Ellenvetések -----	47
Összegzés -----	91
Ki a <i>Ritvik</i> ? -----	93
Diagrammok -----	95
A témához kapcsolódó idézetek Srila Prabhupada tanításaiból:	
• <i>Szükséges-e a guru fizikai jelenléte?</i> -----	97
• <i>Az utasítások követése fontosabb a test szolgálatánál</i> -----	101
• <i>Elegendők a könyvek</i> -----	103
• <i>Srila Prabhupada az örök gurunk</i> -----	105
<u>Mellékletek:</u>	
Levelek:	
1977. július 9. : „Minden GBC-nek és Templomvezetőnek” -----	110
1977. július 10. -----	112
1977. július 11. -----	114
1977. július 21. -----	116
1977. július 31. -----	118
Srila Prabhupada végrendelete (1977. június 4.) és kiegészítése (1977. november 5.) -----	120
Szobabeszélgetések -----	128
Tamal Krisna Piramis ház vallomásai -----	134

**Ő Isteni kegyelme A.C.Bhaktivedanta Swami Prabhupada
a Krisna-tudat Nemzetközi Szervezetének Alapító-Acaryája**

Előszó *A Végső Utasítás* -hoz

Írta

Dr. Kim Knott, a Vallási Tudományok professzora, Tanszékvezető, Leeds Egyetem, Egyesült Királyság

Egy nemrégiben megjelent írásom 'Insider and Outsider Perceptions of Srila Prabhupada' (Egy külső és egy belső szemlélő megértése Srila Prabhupadaról), szerkesztése közben azon találtam magam, hogy igazságot próbálok szolgáltatni a Prabhupada 1977.-es eltávozásá után, a bhaktákban kialakult, a tanítványi láncolattal és a guru szerepével kapcsolatos különböző nézetekről. Ezelőtt természetesen már tudtam a különböző guruk leesését körülvevő válságos időszakokról, és az avatott tanítványaikban valamint az istentestvéreikben indukált sokk és szomorúság hullámairól. Mint sokan mások, én is azt reméltem, hogy a 80-as évek végén bekövetkező guru-reform megoldja majd az ISKCON vezetésével, és az avatással kapcsolatos nehézségeket. A fenti írásom elkészítése közben ismét belemélyedtem ebbe a témába, melynek során a jelenlegi rendszer mellett és ellen szóló írásokat, valamint más szerzőknek a gururól, és a követésről szóló munkáit tanulmányoztam át. Úgy láttam, hogy ez még egy kicsit sem elavult téma. Jan Brzezinski a legfrissebb művében 'The Parampara Institution' (A Parampara Intézménye) a *Journal of Vaisnava Studies* 5. kötetében e téma különböző nézeteit tárgyalja, megerősítve az ISKCON jövőjében kulcsfontosságú, képzett, karizmatikus vezetés felállításának fontosságát. Bár az ő nézőpontja csak egy a sok közül, mégis e témának a mozgalmon belüli és kívüli érdekeket motiváló erejéről, jelzőértékű.

1996-ban megkértek arra, hogy olvassam el *A Végső Utasítás* című könyvet, és mondjam el a véleményemet, valamint tárgyaljam a benne felhozott kérdéseket. Miután elolvastam, nem maradt bennem semmi kétség afelől, hogy ez egy olyan jelentős kérdés az ISKCON-ban, amely nagyon fontos a bhakták számára. Úgy találtam, hogy lelki vezetésről, és annak átadásáról, Krisna képviselője, a guru, és a tanítvány közötti kapcsolatról, és az odaadó szolgálat megfelelő tárgyairól fontos, vallási kérdéseket vetett fel. Kívülállóként nem nagyon tudom megítélni a kérdést (és nem tudom mérlegelni az itt, és a jelenlegi *acarya* rendszerről felhozott bizonyítékokat). Abban viszont biztos vagyok, hogy az itt bemutatottak, annak igazolására tesznek egy komoly kísérletet, hogy Srila Prabhupada egy olyan rendszert hozott létre, melyben *ritvik* guruk tevékenykednek, és az ő nevében avatnak. Remélem e könyvet gondosan elolvassák, és széles körben tárgyalják majd meg. Nem azért mondom ezt, mert támogatom, vagy elítélem az álláspontját, hanem azért, mert a benne felhozott alapos kérdések, minden szinten megfontolást igényelnek. Minden bhaktának mély érdekeltsége van ebben.

Semmi kétség, hogy kívülállóként nem túl bölcs a részemről egy ilyen előszónak a megírása, de a motivációim a mozgalom és a bhakták jólétéért való érdeklődésemet tükrözik.

Kim Knott, 1997. február.

Előszó a negyedik kiadáshoz

A *Végső Utasítás* első 1996-os kiadása óta egy évtized telt el. Eredetileg a *A Végső Utasítást* „Srila Prabhupadanak az ISKCON-ban adott avatással kapcsolatos instrukcióinak a tárgyalása” tartalommal jellemeztem. A mozgalmat ismerők közül senki sem tagadja, hogy a mű sok vitát provokált, és azzal, hogy ez a téma a bhakták és támogatók érdeklődésének középpontjába került elérte célját.

Az ISKCON vezetőségének, most már nehéz lenne azt mondani, hogy a feledés homályába merültek azok a Srila Prabhupada által személyesen aláírt hiteles dokumentumok, amelyekben tisztán le van írva Srila Prabhupada szándéka arról, hogy az általa alapított lelki mozgalom egyetlen avató guruja maradjon. Ezek a hiteles dokumentumok alkotják *A Végső Utasítás* magját, melyet most már az egész világon terjesztenek, és a világháló is elérhető. Vannak bizonyára nyelvek amelyekre még nem lett lefordítva (2006 februárjáig a következő fordítások érhetőek el: francia, spanyol, német, orosz, kínai, hindi, bengáli, kannada; a cseh, holland, tamil és olasz fordítások folyamatban vannak); Az ISKCON vezetői megtiltották a könyv terjesztését az összes ISKCON templomban. Ezen okokból kifolyólag a médiatudósítások és botrányok ellenére is nagyon sokan vannak még az ISKCON-ban, akik nem kapták kézhez a könyvet. Az ISKCON döntéshozó szervének valamint a guruknak, az arra vonatkozó kifogásai már nem elfogadhatóak, hogy nem ismerik Srila Prabhupada avatással kapcsolatos utasításait. *A Végső Utasítás* bevezetőjében a következő található:

„Elég valószínűtlennek tartjuk azt, hogy az Alapító-Acarya közvetlen utasítását bárki is tudatosan megszegje, vagy másokat sarkalljon a megszegésére.”

De a GBC *A Végső Utasítás* című könyvvel szemben mutatott kifogásait, össze-zavarodását, erőszakos elnyomását és egyértelmű becstelenségét látván a fenti megállapítás újratárgyalásra szorul.

Most már létezik egy világméretű szervezet, a Mozgalom az ISKCON Felélesztéséért (angolul; IRM : ISKCON Revival Movement) amely *A Végső Utasítást*

tartja az alappillérenek, és amelyet a könyvben elért konklúziók előmozdításáért hoztak létre. A honlapján (www.iskconirm.com) ugyanezen szerzőnek több mint 100 cikke található meg, továbbá negyedévente megjeleníti a *Back to Prabhupada (Vissza Prabhupadahoz)* nevű színes újságot, melyet teljesen ingyen osztanak világszerte a több ezer megrendelőnek. Az IRM tevékenységét már világszerte megjelenítették a médiában ezen belül nagyon sok újság cikkben, valamint a BBC műsoraiban. Az IRM sok neves nemzetközi tudományos konferencián tartott előadásokat, például az International Cultic Studies Association (Nemzetközi Kisegyházak Tanulmányi Egyesülete), CENSUR és az American Academy of Religion (Amerikai Vallási Akadémia) konferenciáin. *A Végső Utasítás* szerzőjének műveit különböző akadémiai és tankönyv kiadók publikálták, mint a Columbia University Press (Columbia egyetemi kiadó), Firma KLM, Continuum International Publishing (Continuum Nemzetközi kiadók) és a Facts on File. Ezen médiákon keresztül az IRM, az ISKCON-t reformálni kívánó belső mozgalomként nyert el széleskörű elismerést a tudósok körében. Az IRM megalakulása óta *A Végső Utasítás* következtetéseit egyre több ISKCON bhakta és központ fogadja el.

A IRM-mel kapcsolatos gyakori kérdések:

1. Mi is az az IRM?

Az IRM egy olyan ISKCON bhaktákból álló világméretű szervezet, amelynek tagjai azt szeretnék elérni, hogy az ISKCON visszatérjen az alapítója, Srila Prabhupada által lefektetett eredeti irányvonalakhoz.

2. Miért is létezik az IRM?

Az ISKCON alapítójának 1977. november 14-i eltávózása óta az ISKCON lelki tisztasága és általános megítélése mély hanyatláson megy át. 1966-ban Srila Prabhupada teljesen egyedül hozta létre az ISKCON-t, egy nagy ajándékként a világnak, eltávózásakor egy gyorsan növő dinamikus erőt képviselt, a sötétségből kivezető utat kínálva az emberiségnek. Sajnos ma már szétesésnek indult. Ez egy tény, amelyet a GBC akkori elnöke Ravindra Svarupa das egy 2000 májusában szétküldött jegyzetben vallott be:

„Tehát a kérdés még megválaszolatlan: Mit fogunk csinálni? Mit fogunk tenni a megosztott és szétesett közösségünkkel?”

A hanyatlás arra vezethető vissza, hogy nem követték Srila Prabhupada

instrukcióit és sztenderdjeit. Legjelentősebben az avatási rendszerrel szóló instrukcióktól tértek el, és ezzel megfosztották Srila Prabhupadat, az ISKCON egyetlen *diksa* guruját, eredeti helyzetétől. A Mozgalom az ISKCON Felélesztéséért (IRM), az ISKCON régi hírnevét, tisztaságát és filozófiai makulátlanságát szeretné visszaállítani, kezdve azzal, hogy visszahelyezi Srila Prabhupadat az ISKCON egyedüli *diksa* guruját, eredeti szerepébe, majd feleleveníti, és helyes alkalmazásba teszi az összes utasítást, amit adott. Az IRM álláspontja, *A Végző Utasítás* valamint a *Semmi változás az ISKCON paradigmájában*, című írásokban került megfogalmazásra. Mindkettő elérhető a honlapunkon is: **www.iskconirm.com**

3. Különálló-e az IRM az ISKCON-tól?

Ez egy mozgalom a mozgalmon belül, mely olyan ISKCON tagokból áll, akik fel szeretnék éleszteni, valamint meg szeretnék reformálni az ISKCON-t.

4. Célja-e az IRM-nek egy új mozgalom létrehozása?

Nem. A célja, a Srila Prabhupada által ránk hagyott eredeti ISKCON felélesztése. Amikor ez megtörtént, az IRM megszűnik.

5. Milyen különbségeket jelentene az, ha Srila Prabhupadat visszaállítanánk az ISKCON egyedüli *diksa* gurujának?

Először is a lelki élet alapaxiómája az, hogy csak akkor érhetünk el lelki fejlődést, ha rendesen követjük a lelki tanítómesterünk utasításait. Ha a guru tejet kér de, ahelyett mi vizet hozunk neki, akkor hogyan lesz elégedett? És ha a guru nem elégedett, akkor hogyan fogjuk valaha is megközelíteni Krisnát?

Közel három évtizeden keresztül az ISKCON nem követte Srila Prabhupada utasításait. Srila Prabhupada fizikai eltávózása utána a *ritvik* (képviselői) rendszerén keresztül egyetlen embernek sem engedték, hogy avatást vegyen tőle. Ez az egyetlen avatási rendszer, amit ő jóváhagyott, hogy folytatódjon az eltávózása után. Ha az ISKCON megint elkezdené követni az utasításait, akkor örömet szereznének Krisnának, és ez természetesen maga után vonná a lelki fejlődést is. Emellett mindenkinek közvetlen kapcsolata lenne Srila Prabhupadával tanítványként, ez pedig megakadályozná az ISKCON-on belüli szétdarabolódást. 30 év elteltével először lenne egyesített gondolkodás, melynek során mindenki együtt, ugyanazon célért, Srila Prabhupada és Sri Krisna dicsőítéséért dolgozik. Sokan az ISKCON guruk közül durva bűnös cselekedeteknek esnek áldozatul, és miután elhagyják a mozgalmat gyakran több százezer dollárt, és követők

sokaságát viszik el magukkal. Az ingatlanok, a hit és az emberek elvesztésének folyamata azonnal megállna, amint a hitünket csak Prabhupadanak adnánk, nem pedig ezeknek az esendő, hamis utáztatoknak. A kb. 80 „guru”-nak a tanítványoktól beszédett *daksina*-ja (adománya) végre nem a guruk zsebébe, hanem a templomok pénztárába kerülne, hogy azok így újból egészségesek és erősek legyenek.

6. Hogyan lehet az IRM ennyire biztos abban, hogy az ő álláspontja jó, a GBC-é pedig rossz?

Az IRM álláspontját olyan aláírt, legális dokumentumokra alapozza, melyek az egész mozgalom elé lettek terjesztve ezért biztos abban, hogy ez csakis jó lehet. Másfelől a GBC-nek legalább három különböző teljesen ellentmondó álláspontja van (amelyek közül egyet sem támaszt alá semmilyen legális dokumentum) és ebből kifolyólag, igazából nincs is álláspontja, nem beszélve arról, hogy ezek közül egyik sem helyes. Azt is megállapíthatjuk, hogy ezek a különböző nézetek nemcsak egymással, hanem bizonyos esetekben, önmagukban is ellentmondásosak. Például, ha feltesszük a következő egyszerű kérdést, hogy Srila Prabhupada mikor kérte meg tanítványait arra, hogy ők legyenek az ISKCON *diksa* gurujai, helyettesítve ezzel őt, a GBC három hivatalos határozatából az alábbi válaszokat kapjuk:

a) *On My Order Understood* (Az utasításom megértéséről) (GBC, 1995): Srila Prabhupada mind a guruknak, mind a bhaktáknak azt az utasítást adta, hogy az ő képviselőjeként cselekedjenek, és ez 1977. július 7.-én történt. (28. oldal a Gurus and Initiation in ISKCON (GII) – *Guruk és avatás az ISKCON*-ban című határozatban, GBC 1995)

b) *Disciple Of My Disciple* (A Tanítványomnak a Tanítványa) (Ő szentsége Umapati Swami, 1997): Tizenegy *diksa* guru lett 1977. május 8.-án megválasztva és felkészítve, hiszen a „*ritvik*” azt jelenti, hogy „képviseleti *acarya*” ami pedig azt jelenti, hogy „*diksa* guru”.

c) *Prabhupada's Order* (Prabhupada utasítása) (Badrinarayan das, 1998): 1977. július 9.-én már mind a tizenegy teljes, felhatalmazott guruként működött, Srila Prabhupada jelenléte miatt azonban, még betartották az etikettet.

A fentiekben láthatjuk, hogy a GBC három különböző dátumot adott meg arra vonatkozóan, hogy Srila Prabhupada mikor kérte meg tanítványait arra,

hogy ők legyenek az ISKCON diksa gurujai, helyettesítve őt. **a)** egy kerti beszélgetésre utal, **b)** egy Srila Prabhupada és néhány idősebb tanítványa közötti tanácskozásra utal, míg a **c)** az e könyvnek is címet adó az avatással kapcsolatos, Srila Prabhupada által aláírt határozatra utal. Tehát a GBC-nek mindegyik felhozott álláspontja, egy teljesen különböző történetet mesél el nekünk. Ami még súlyosbitja a helyzetet az, hogy:

2004 márciusában, a Mayapurban megtartott évenkénti tanácskozásukon, a GBC hivatalosan visszavonta az *On My Order Understood (Az utasításom megértéséről)* című kiadványát, mivel titokban bevallották, hogy az sok „hazugságot” és „csúsztatást” tartalmaz az igazsággal kapcsolatban. Eredetileg *A Végső Utasítás* pont ezen kiadvány megtámadásának céljából íródott (lásd a bevezetést), és látva azt a tényt, hogy a GBC ilyen aljas módon visszavonta azt, csak tovább erősíti az IRM álláspontját.

Tisztán látható, hogy a GBC össze van zavarodva azzal kapcsolatban, hogy Srila Prabhupada mikor hagyta jóvá a „utód” diksa gurukat. Az IRM azt mondja, hogy ez bizonyára elkerülhetetlen, hiszen Srila Prabhupada *soha* nem mondta, hogy helyettesítsék őt új diksa guruk, csak *ritvikek*; és ez volt az a *ritvik* rendszer, amit ő hátrahagyott, és semmilyen utasítást nem adott arra vonatkozóan, hogy ezt megállítsák. Ezen alapokkal, azt mondjuk, hogy a GBC előbb döntsön az álláspontjáról, és csak ezután tudjuk majd értékelni a hathatóságát.

Az egészben az a legszomorúbb, hogy mind a mai napig, aki megmeri kérdőjelezni a GBC betegesen ellentmondásos bizonyítékait, azt azonnal és kegyetlenül elüldözik a szervezetből.

Krishnakant

2006 Február

Ha további információkat szeretnél megtudni az IRM-ről, szeretnéd megrendelni ingyenes újságunkat, vagy egyszerűen kérdezni szeretnél *A Végső Utasítás* tartalmából, akkor írdál egy e-mail-t a szerzőnek: irm@iskconirm.com vagy látogasd meg honlapunkat:

www.iskconirm.com

Bevezetés

Ez a könyv egy alázatos kísérlet arra, hogy bemutassuk azokat az utasításokat, amelyeket Srila Prabhupada hagyott hátra a GBC-nek, az ISKCON avatási rendszerének folytatásával kapcsolatban. Annak ellenére, hogy különböző idősebb bhakták által írt cikkekre és írásokra is fogunk utalni, a hivatkozások főbb pontjait a GBC legújabb avatást tárgyaló hivatalos kézikönyvéből : *Gurus and Initiation in ISKCON (Guruk és Avatás az ISKCON-ban, ezen túl GII)*, valamint az *On My Order Understood (Az utasításom megértéséről)* című kiadványából merítjük. Ezekről a 'Laws of ISKCON' (Az ISKCON Törvényei) az 1.1-es szakasznál tesz említést:

A GBC elfogadja az *On My Order Understood (Az utasításom megértéséről)* című kiadványt, mint ISKCON törvényt, amely megalapozza a végső siddhantat Srila Prabhupada akaratát azzal kapcsolatban, hogy miként folytatódjon a tanítványi láncolat Ő Isteni Kegyelme eltávoztása után. [lásd II. rész: a GBC álláspontjai ezzel kapcsolatban]" (GII, 1. oldal)

A GII-vel a GBC egyértelműen kimondott célja az, hogy megszüntesse a zavart és ellenmondásokat az ISKCON törvénykönyveiben a gurukra, a tanítványokra és általánosan a guru-tattvára vonatkozó határozatairól, és létrehozson ezáltal egy végső siddhantát (filozófiai konklúziót). Őszintén imádkozunk azért, hogy ez a könyv is ugyanezen célokat kövesse.

A legnagyobb következetesség és filozófiai tisztaság érdekében úgy érezzük, hogy a GII-ben fellelhető ellentmondások további tárgyalással és mélyebb áttekintéssel kiküszöbölhetőek lennének. Annak ellenére, hogy az ellentmondások tisztázására felhozott eszközök, igen radikálisnak tűnhetnek és olykor csak fájdalmasan kezelhetőek, meggyőződésünk, hogy ha most birkózunk meg velük, akkor ez le fogja csökkenteni a jövőbeli félreértéseket, és a potenciális filozófiai elhajlásokat. Az ISKCON guru rendszerének ilyen radikális átvilágítására még nem került sor ezelőtt. A múltban, szimbólumok lettek eltörölve, ceremóniák lerövidítve, továbbá paradigmaváltások is történtek. Persze hosszútávon mindezek nem okoztak lényegi változást.

A dolgok összességét nézve, az ISKCON kétségkívül a bolygó legfontosabb szervezete. Ezért szükségszerű a szervezetet állandó felügyelet alatt tartani, hogy még a hajszál keresztmetszetének milliomod részével se kóboroljon el az Alapító-Acarya által megadott vezetési és filozófiai paraméterektől. Srila Prabhupada folyton azt hangoztatta, hogy ne változtassunk semmit, ne találjunk ki semmit vagy ne spekuláljunk, hanem egész egyszerűen csak kövessük az általa oly gondosan és tisztán lefektetett utat. Mi lenne kedvezőbb időpont a misszióink haladási irányának tüzetes vizsgálatára, mint ez az év, 1996, Srila Prabhupada centenáriumi éve?

A határozott meggyőződésünk az, hogy az ISKCON jelenlegi guru rendszerének teljes összhangba kell kerülnie Srila Prabhupada, ezzel kapcsolatos utolsó, aláírt

határozatával – ami az 1977. július 9.-én kiadott (lásd melléklet) Végső Utasítás az avatásokkal kapcsolatban. Többen megkérdőjelezzük, az erre a levélre, és nem más levelekre vagy tanításokra fektetett túlzott hangsúlyt. A védelmünkben, egyszerűen csak elismételünk egy axiómát, amit a GBC maga is használ a GII kézikönyvben:

„A logika rendszerében, a később tett kijelentések hatályon kívül helyezik a korábbi fontos kijelentéseket.” (GII, 25. oldal)

Tényszerűen, a július 9.-i levél a végső utasítás az ISKCON-ban történő avatásról, és már a címében is az egész mozgalomnak szól, ezért a maga kategóriájában (az avatásokról szóló írásos, az egész mozgalomnak szóló utasítás) az egyetlen utasításként kell kezelni. Megmutatjuk, hogy ezen utasítás teljes elfogadása és alkalmazása, semmilyen módon sem ütközik Srila Prabhupada tanításaival.

Minket nem érdekelnek az összeesküvés elméletek, továbbá nem érdekünk előhozni szerencsétlen egyének lelki nehézségeinek kényes részleteit. Ami történt, megtörtént. Az elkövetett hibákból feltétlenül tanulnunk kell, de ahelyett, hogy a múlt botrányaival időzünk, inkább, egy újra-egyesítést és megbocsátást is tartalmazó, pozitív jövő kiépítésében próbálunk segíteni. A szerző úgy gondolja, hogy az ISKCON bhakták többsége odaadón próbálja Srila Prabhupadat elégedetté tenni. Ezért elég valószínűtlennek tartjuk azt, hogy az Alapító-Acarya közvetlen utasítását bárki is tudatosan megszegje, vagy másokat sarkalljon a megszegésére. Mindemellett úgy tűnik, hogy az elmúlt tizenkilenc évben, bizonyos tévelygések, az ismereti és vezetőségi részletekről, utat találtak maguknak az ISKCON általános áramlatában. Imádkozunk, hogy ezen szürke foltok azonosításával segíthessük a Krisna és Srila Prabhupada-nak végzett odaadó szolgálat előtt álló fölösleges akadályok ledöntését.

Ebben a könyvben bizonyítékként Srila Prabhupada által személyesen kiadott és aláírt dokumentumokat, valamint elhangzott beszélgetések másolatát, (amelyek közül a GBC mindegyiket autentikusnak fogadja el) fogjuk használni. Ezután részletesen elemezzük mind a tartalmukat, mind a bennük lévő összefüggéseket, és megnézzük, hogy ezeket szó szerint kell-e értelmeznünk vagy léteznek módosító instrukciók, amelyek lényegesen átformálhatják a jelentésüket vagy használhatóságukat. Ezen felül, a bizonyítékokkal kapcsolatban felszínre került fontos filozófiai kérdéseket is megvitatjuk, és válaszolunk a július 9.-i avatási határozat elfogadására leggyakrabban felhozott ellenvetésekre is. Végül pedig megnézzük, hogy a július 9.-i határozatban leírt „képviseleti acarya rendszer”, hogyan vezethető be a legkisebb zavarral.

Minden állításunkat kizárólag a Srila Prabhupada könyveiben, leveleiben és beszélgetéseiben megadott filozófiájára, és az ezekben kimondott instrukcióira támasztjuk. Alázatosan kérjük minden Vaisnava áldását, hogy ne kövessünk el senki ellen sértéseket és, hogy semmiképpen sem bomlasszuk fel Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Srila Prabhupada létfontosságú misszióját.

A Bizonyíték

Bárkinek, aki ismerte őt, biztosan feltűnt Srila Prabhupada aprólékos természete. Srila Prabhupada egyik különleges tulajdonsága volt, az igen aprólékos odafigyelés az odaadó szolgálatának minden részletére. Ez a tulajdonsága, a neki szolgálatot végzőknek pedig, döntő bizonyíték volt a Krisnához fűződő odaadására, és mély szeretetére. Az egész életét a lelki tanítómestere, Srila Bhaktisiddhanta utasításának követésére áldozta. Ezt a feladatát teljes odaadással és szívvvel végezte. Semmit sem bízott a véletlenre, az ISKCON létrehozása céljából folyamatosan kijavította, vezette és helyreutasította a tanítványait. A missziója, az élete és lelke volt.

Az egyáltalán nem lett volna megszokott Srila Prabhupadatól, hogy egy ilyen fontos kérdést, mint az avatás jövőjét a virágzó mozgalmában, a levegőben lógva hagyjon, félreérthetően, utat engedve ezáltal, bárminemű vitának és spekulációnak. Ezt különösen nem tette volna így, mivel tapasztalta mi történt saját lelki tanítómesterének missziójával, ami azért esett szét, ahogy azt gyakran említi, mert egy felhatalmazás nélküli guru rendszer került bevezetésre. Ezt szem előtt tartva, először tárjuk fel azokat a tényeket, amelyeket senki sem kérdőjelez meg:

Srila Prabhupada 1977. július 9.-én, négy hónappal az eltávozása előtt, egy olyan avatási rendszert állított fel, amely „*ritvik*”-eket vagyis „*acarya* képviselőket” alkalmaz. Srila Prabhupada utasítása az volt, hogy attól a naptól kezdve ezt a rendszert működtessék (lásd mellékletek 111. oldal). Az összes GBC-nek és templomvezetőnek kiküldött határozat azt az instrukciót tartalmazta, hogy onnantól kezdve, az újonnan avatottak a lelki nevüket, a japájukat és a gayatri mantrát, a tizenegy kinevezett ritviktől kapják. A *ritvikek* Srila Prabhupada képviselői, és az avatottak pedig mind Srila Prabhupada tanítványaivá válnak. Srila Prabhupada ezzel átadta a teljes döntési jogot arról, hogy ki kaphat avatást, a tizenegy *ritviknek*, és kijelentette, hogy mostantól kezdve ne őt keressék meg, az ezzel kapcsolatos kérdésekkel. (egy *ritvik* feladatának részleteiről lásd „Ki a *Ritvik*?”, mellékletek 93. oldal).

1977. november 14.-én azonban, rögtön Srila Prabhupada eltávozása után, a GBC megszüntette ezt a *ritvik* rendszert. 1978-ban Gaura Purnimára a 11 *ritvik* külön-külön felvette a zóna *acarya*, *diksa* guru szerepét, és saját tanítványokat avattak. Ezt a lépésüket egy állítólagos határozattal támasztották alá, amiben Srila Prabhupada kinevezi őket, mint egyedüli avató *acaryakat*. Néhány évvel később ez a 'zóna *acarya*' rendszer önmagát rombolta le, és le kellett cserélni. Viszont sajnos nem az eredeti *ritvik* rendszert állították vissza, hanem több tucat új gurut neveztek ki, és ezzel együtt, egy gondosan kidolgozott rendszert

építettek hozzá, melynek segítségével ellenőrizhető és kiszűrhető a guruk legkisebb fokú elhajlása. Ennek a változtatásnak a magyarázata az volt, hogy nem csak a 11, elsőre kinevezett személy, lehet guru, ahogy azt annak idején állították, hanem bármelyik szigorú követő bhakta, akit a GBC kétharmados többséggel megszavaz.

A fenti beszámoló nem egy politikai vélemény nyilvánítás, hanem a GBC-vel együtt, mindenki által elfogadott történelmi tény.

Amint említettük, a július 9.-i levelet, minden GBC-nek és templomvezetőnek elküldték, és ez a levél a mai napig is, az egyetlen Srila Prabhupada által aláírt dokumentum, amely az avatás jövőjével kapcsolatban tesz megállapításokat és ad utasításokat. Ő Szentsége Jayadvaita Swaminak, a nemrégiben megjelent kommentárját a július 9.-i utasítással kapcsolatban, az alábbiakban olvashatjuk:

„Ennek a levélnek a fennhatósága megkérdőjelezhetetlen [...] Ez a levél egyértelműen egy *ritvik*-guru rendszert állít fel.”

(Jayadvaita Swami, *Where the Ritvik People are Wrong – Ahol a Ritvik-ek tévednek*, 1996)

A vita, az egyébként teljesen világos és egyértelmű határozatba beiktatott, két módosításból ered:

a) módosítás: A képviselők (*ritvikek*) kinevezése csak ideiglenes volt, és Srila Prabhupada eltávozásakor ez meg lesz szüntetve.

b) módosítás: A *ritvikek* a képviselői funkciójukat felhagyva, automatikusan diksa guruk lesznek, és az új bhaktákat a saját maguk és nem Srila Prabhupada részére avatják majd.

A zóna *acarya* rendszer megváltoztatására, 1987-ben bevezetett reformok, erre a két módosításra épülnek. Ugyanezen módosításokat használták, a reformokkal lecserélt régi rendszer alátámasztására is. A fenti pontokra (a) és (b) módosításokként hivatkozunk, hiszen közülük egyik se jelenik meg, sem a július 9.-i levélben, sem pedig, a Srila Prabhupada által, ezután kiadott, alapelveket meghatározó dokumentumokban.

A GBC határozata, a GII, egyértelműen megtartja a fent említett módosításokat:

„Amikor Srila Prabhupadat megkérdezték arról, hogy eltávozása után kik fognak avatni, ő általában néhány tanítványának „utasítást” adott, hogy az ő képviselőjeként adjanak avatást, amíg él, és utána „tényleges gurukként”, akiknek a tanítványai így nem Srila Prabhupada közvetlen, hanem „második

generációs” tanítványai lesznek.” (GII, 14. oldal).

Az évek folyamán egyre több bhakta kezdte megkérdőjelezni ezeknek az alap feltevéseknek a hitelességét. Ezek soha nem is lettek rendesen kifejtve és megmagyarázva a többségnek, és ezért félszesség, és bizalmatlanság alakult ki mind a mozgalmon belül, mind kívül. Jelenleg a sok könyv, határozat, körlevél és honlap, napi információkkal lát el minket az ISKCON történéseiről, és az állítólag érvénytelen guru rendszeréről. Minden olyan személynek, akit igazán érdekel Srila Prabhupada mozgalma, biztosan pozitív érzése támad, amikor meglát egy lehetséges megoldást az ellentmondások megszüntetésére..

Abban a pontban mindenki egyetért, hogy Srila Prabhupada az egyedüli autoritás az ISKCON összes tagja számára, így bármi is az ő utasítása, a mi feladatunk az, hogy ezt véghez vigyük. A másik pont, amiben mindenki egyetért az az, hogy az egyetlen aláírt határozat, amely az avatások jövőjét tárgyalja, és amelyet a mozgalom összes vezetője kézhez kapott, az a július 9.-i utasítás.

Feltétlenül érdemes megemlíteni, hogy a GII-ben még el sem ismerik a július 9.-i levél létezését, annak ellenére, hogy ez az egyetlen írás, amely az eredeti tizenegy „acarya”-ról említést tesz. Ez a mulasztás érthetetlen, hiszen a GII-nek az egész kérdésre vonatkozó, „végső siddhanta”-nak (filozófiai konklúzió) kéne lennie.

Most nézzük meg közelebbről a július 9.-i utasítást, és próbáljunk keresni benne bármit, ami alátámasztaná az előbb említett a) és b) pontokat:

Maga a utasítás:

Amint már korábban említettük, a július 9.-i utasítás kimondja, hogy a *ritvik* rendszert „mostantól (henceforward)” kell követni. A használt szónak „mostantól” csak egyetlen jelentése van, mégpedig az , hogy „ettől az időponttól kezdve folytonosan tovább”. Ezt igazolja mind Srila Prabhupada korábbi használata ezzel a szóval kapcsolatban, mind az angol nyelvben ennek a szónak tulajdonított jelentés. Más szavaktól eltérően, ez a szó, „mostantól (henceforward)”, nem többjelentésű, hiszen a szótárban csak egyetlen definíciót találunk rá. A másik 86 alkalommal, ami a Főlióban található, amikor Srila Prabhupada ezt a szót használta, nem merült fel senkiben az a kérdés, hogy ez a szó jelenthet-e bármi mást, mint azt, hogy „ettől az időponttól kezdve folyamatosan tovább”. „Ettől az időponttól kezdve folyamatosan tovább” nem azt jelenti, hogy „ettől az időponttól kezdve folyamatosan tovább addig, amíg eltávozom”. Egyszerűen csak annyit jelent, hogy „ettől az időponttól kezdve folyamatosan tovább”. A levélben sehol sem találunk utalást arra, hogy a *ritvik* rendszer Srila Prabhupada eltávozásakor szűnjön meg, sem arra, hogy csak Srila Prabhupada eltávozásáig működjön. Továbbá az a cáfolat, hogy az egész *ritvik* rendszer egy szón „függ”

– „mostantól”- tarthatatlan, hiszen, ha ezt az egy szót kivesszük a levélből, az annak tartalmán semmit sem változtat. Srila Prabhupada felépített nekünk egy rendszert négy hónappal az eltávozása előtt, és semmilyen utasítást nem adott annak megszüntetésére. Egy ilyen módosító instrukció hiányában, ezt a levelét Srila Prabhupada avatásokkal kapcsolatos végső utasításának kell tekinteni és követni.

Megeősítő instrukciók:

Srila Prabhupadanak, és a titkáranak, ezen kívül léteztek még kijelentései a július 9.-i levelet követően, amelyekből egyértelműen kiderül, hogy a *ritvik* rendszernek kellett volna folytatódnia:

„...a jövőben követendő avatási rendszer.”

(1977. július 11.)

„...maradj továbbra is *ritvik*, és az én felügyeletem alatt cselekedj”

(1977. Július 19.)

„...maradj továbbra is *ritvik*, és az én nevemben cselekedj.”

(1977. Július 31.)

(lásd melléklet).

Ebben a dokumentumban olyan szavakat találunk, mint „folytatni” és „jövő” amelyek a „mostantól” szóval együtt mind a *ritvik* rendszer állandóságát mutatják. Srila Prabhupadanak egyetlen kijelentése, sőt utalása nincs arra vonatkozóan, hogy a *ritvik* rendszert az eltávozása után szüntessék meg.

Későbbi instrukciók:

A *ritvik* rendszer életbe lépése után, Srila Prabhupada egyetlen utasítást sem adott annak megállítására, vagy arra, hogy eltávozása után szűnjön meg a működése. Valószínűleg azonban tisztában volt azzal, hogy egy ilyen dolog, akár véletlenül akár nem, de megtörténhet, és ezért a végrendeletének az elejére helyezte azt, hogy az ISKCON jelenlegi „irányítási rendszerét” helyben kell hagyni, és semmiképpen sem szabad megváltoztatni. Ezt az utasítást az eltávozása előtt 9 nappal csatolták hozzá kiegészítő záradékként a végrendeletéhez. Nyilván ez lett volna a legjobb alkalom arra, hogy megszüntesse a *ritvik* rendszert, ha akarta volna, de nem ezt tette, sőt megerősítette azt, hogy a *ritvik* rendszernek folytatódnia kell. Az, hogy a *ritvik*eket arra használjuk, hogy a tanítványoknak nevet adjanak az nem más, mint egy „irányítási rendszer”, és ezt a következőkből tisztán láthatjuk::

1975.-ben a GBC egyik bevezető határozata megerősítette azt, hogy „Csak és

kizárólag a GBC felelőssége a szervezet ügyeinek irányítása”. Az alábbiakban találunk néhány irányítással kapcsolatos kérdést, amivel a GBC abban az évben foglalkozott:

„Egy egyénnek hat hónapig teljes körű tagnak kell lennie annak érdekében, hogy megkapja az első avatást. A második avatásig pedig, az első avatástól számítva legalább egy évnek kell eltelnie.”

(GBC Resolution No. 9 – 9. számú GBC határozat, 1975. március 25.)

„A *Sannyasik* avatásának a folyamata”

(GBC Resolution No. 2 – 2. számú GBC határozat, 1975. március 27.)

Ezeket a határozatokat Srila Prabhupada személyesen hagyta jóvá. Tisztán látható a fentiekből, hogy az avatás folyamatát egy „irányítási rendszernek” tartották. Ha Srila Prabhupada az egész avatási folyamatot egy „irányítási rendszernek” tekintette, akkor a folyamat egyetlen lépését, a *ritvik*ek használatát a lelki nevek adására, ugyanúgy annak kell tekinteni.

Így a *ritvik* avatási rendszer eltörlése Srila Prabhupada végrendeletének megszegését jelentette.

Srila Prabhupada végrendeletében van egy másik utasítás is ami a *ritvik* rendszer hosszútávú fennállására utal. Itt Srila Prabhupada arról nyilatkozik, hogy az ISKCON India szerte található ingatlanjainak igazgatási feladatait csak az ő „avatott tanítványaira” bízhatják rá:

„...egy igazgató utódját vagy utódjait a még meglévő igazgatók nevezhetik ki akkor, ha az utódjelölt az én avatott tanítványom...”

(Srila Prabhupada Végrendelete, 1977. június 4.)

Ez csak akkor valósítható meg, ha a *ritvik* avatási rendszer aktív marad Srila Prabhupada eltávoztása után is, mert ellenkező esetben a lehetséges utódok választéka igen megfogyatkozna, és egy idő után meg is szűnne.

Srila Prabhupada akármikor is beszélt az avatásokról július 9. után, mindig csak megerősítette a *ritvik* rendszert. Sosem utalt arra, hogy ennek a rendszernek az eltávoztása után abba kell maradnia és, hogy vannak guruk, akik készenlétben állnak, hogy felvegyék a *diksa* guru szerepét. Tehát, ha a konkrét bizonyítékokat vizsgáljuk, sehogyan sem tudjuk alátámasztani a korábban említett a). és b). pontokat. Amint említettük, ezek a pontok – hogy az eltávoztás után a *ritvik* rendszernek meg kell szűnnie, és a *ritvik*eknek *diksa* gurukká kell válniuk – alkotják a jelenlegi guru-rendszer alapját az ISKCON-ban. Ha ezek közül bármelyik is érvénytelennek bizonyul, akkor a GBC-nek radikális változtatásokat kell alkalmaznia.

A fentiekben vázoltuk a tényeket. Maga az utasítás, az alátámasztó instrukciók és a későbbi utasítások is mind azt erősítik meg, hogy a *ritvik* rendszernek folytatódnia kell. Mindenki, aki a témában érintett bevallotta, hogy Srila Prabhupada sehol, semmilyen utasítást nem adott arra, hogy a *ritvik* rendszert szüntessék meg az eltávozása után. Az érintettek azt is elfogadták, hogy Srila Prabhupada valóban felállított egy *ritvik* rendszert, mely július 9.-től lépett működésbe. Így abban a helyzetben vagyunk ahol, az *acarya*:

- 1) egyértelmű utasítást adott arról, hogy a *ritvik* rendszernek folytatódnia kell;
- 2) nem adott olyan instrukciót, hogy a *ritvik* rendszert eltávozása után meg kellene szüntetni.

Következésképpen, egy tanítványnak nagyon komoly okot kell találnia arra, hogy miért ne kövesse lelki tanítómesterének ezt az utasítását. Az egyetlen dolog, amire Srila Prabhupada valóban azt mondta, hogy kövessük, az a *ritvik* rendszer volt. Sosem mondta nekünk azt, hogy már ne kövessük, vagy, hogy csak az eltávozásáig kövessük. És a bizonyítás terhe természetesen azokra fog esni majd, akik meg akarnak szüntetni bármilyen rendszert, amit az alapító-*acaryank* állított fel, s aminek attól a pillanattól kezdve folyamatosan, megszakítás nélkül kell működni. Ez elég egyértelmű; az ember nem hagyhatja abba csak úgy, szeszélyesen, a lelki tanítómestere utasításainak követését:

„...a folyamat az, hogy a lelki tanítómester utasítását nem változtathatod meg.”

(*C.c. Adi 7.76-81, lecke, San Francisco, 1967/2/2*)

A tanítványnak nem kell megfontolnia, hogy kövesse vagy sem azt az utasítást, melyet közvetlenül a lelki tanítómestertől kapott, főleg, ha abban az áll, hogy azt folytatólagosan kövesse. Ez egy alapértelmezés. Ezt jelenti a tanítvány szó:

„Amikor valaki tanítvány lesz, akkor nem mondhat ellent a lelki tanítómester utasításainak.”

(Srila Prabhupada *Bg. Lecke, Mexikó, 1975/2/11*)

Mivel nincs közvetlen bizonyíték arra, hogy a *ritvik* rendszert Srila Prabhupada eltávozásával meg kellett volna szüntetni, a megszüntetés valami közvetett bizonyíték alapján kellett, hogy történjen. Közvetett bizonyítékok, a közvetlen instrukciók környezetében levő speciális körülményekből adódhatnak. Ha léteznének ilyen speciális körülmények, akkor azok teret adhatnának a közvetlen instrukciók különböző értelmezéseihez. A következőkben megvizsgáljuk a július 9.-i határozat körülményeit, és megnézzük azt, hogy létezettek-e esetleges módosító körülmények, és ha igen, találunk-e olyat, ami az a). és b). pontokat alátámaszthatná.

Srila Prabhupada végső utasításának formai megjelenéséhez, tartalmi jelentéséhez és keletkezésének körülményeihez közvetlenül kapcsolódó ellenvetések

1. „A július 9.-i levél egyértelműen magába foglalja, hogy a *ritvik* rendszer csak addig lett felállítva, amíg Srila Prabhupada fizikailag jelen van.”

A levél sehol nem tesz említést arról, hogy a benne foglaltatott instrukciók csak Srila Prabhupada fizikai jelenlétéig érvényesek. Sőt inkább azt tudjuk meg belőle, hogy a *ritvik* rendszernek Srila Prabhupada eltávozása után is folytatódnia kell. **Érdeemes megemlíteni, hogy a július 9.-i levélben háromszor is hangsúlyozva van, hogy az újonnan avatottak egytől-egyig Srila Prabhupada tanítványai lesznek.** Amikor a GBC a jelenlegi guru rendszer bizonyítékait szolgáltatva, kijelentették, hogy Srila Prabhupada világossá tette előttük azt a tényt, hogy az ő földi jelenlétében senki sem avathat. **Ezáltal annak a kijeletésnek a szükségessége, hogy az újonnan avatottak Srila Prabhupada tanítványai lesznek jelzi, hogy ennek az instrukciónak olyan időkre kellett vonatkoznia, amikor is ez felmerülhet kérdésként, ez pedig az előbbieik alapján csak Srila Prabhupada eltávozása utáni időkre vonatkozhat.**

Néhány évig Srila Prabhupada már képviselőket használt arra, hogy lejapázzák az első kört az új láncon, a *yajna*-t megtartsák, átadják a *gayatri mantrát* stb. Mégis soha senki nem kérdőjelezte meg, hogy az újonnan avatottak kinek is a tanítványai. A július 9.-i levél legelején félreérthetetlenül olvasható, hogy a kinevezett 11 személy Srila Prabhupada „képviselője”. Az egyetlen újdonság, amit ez a levél tartalmazott, az a képviselők szerepének pontos leírása volt. Ez nehezen keverhető össze egy olyan közvetlen utasítással, amelyben őket teljes jogú *diksa* guruknak nevezné ki. Srila Prabhupadanak a tanítványok kihez tartozására fektetett hangsúlya, így teljesen felesleges lett volna, ha a rendszer csak az ő jelenlétében lett volna működtetve, főleg, hogy amíg ő jelen volt, felügyelni tudta azt, hogy senki se tudjon magának hamisan tanítványokat követelni. Amint már fent említettük ez a pont háromszor is kiemelésre kerül, egy olyan levélben, amely önmagában is elég rövid és lényegre törő.

„Tehát ha valami háromszor is megerősítésre kerül, az a végsőt jelenti.”
(Srila Prabhupada *Bg. Lecke*, Los Angeles, 1968/11/27)

A július 9.-i levél kijelenti, hogy az újonnan avatott tanítványok neveit el kell küldeni „Srila Prabhupadanak”. Jelentheti-e ez azt, hogy a rendszer csak Srila Prabhupada fizikai jelenléte alatt működhet? Voltak olyan bhakták akik azt

állították, hogy a *ritvik* rendszernek érvénytelennek kell lennie, hiszen már nem tudjuk ezeket, a neveket elküldeni Srila Prabhupadanak.

Először is meg kell állapítanunk, hogy a szándék a nevek Srila Prabhupadahoz való eljuttatása mögött az volt, hogy azok belekerüljenek az „Avatott Tanítványok” könyvébe. Tudjuk a július 7.-i beszélgetésből (lásd mellékletek), hogy Srila Prabhupadanak semmi köze nem volt az új nevek a könyvbe történő beírásához, ezt a szolgálatot titkára végezte. Tamal Krisna, rögtön másnap, Hamsaduttához írt leveléből további bizonyítékokat találunk arra, hogy a neveket a könyvbe és nem közvetlenül Srila Prabhupadanak kell küldeni:

„...küldd el a neveiket, hogy bekerüljenek Srila Prabhupada 'Avatott Tanítványok' könyvébe.” (levél Hamsaduttanak Tamal Krisna Goswamitól, 10/7/1977)

Ebben sehol sem találunk említést arra, hogy a neveket közvetlenül Srila Prabhupadanak kellene elküldeni. Ez a procedura Srila Prabhupada eltávozása után is könnyen folytatódhatott volna. A végső utasításában Srila Prabhupada sehol sem állítja azt, hogy ha a könyv fizikailag eltávolodik tőle, akkor minden avatásnak abba kell maradnia.

A következő pont az, hogy az újonnan avatott tanítványok nevei elküldésének a folyamata minden esetben egy 'avatás utáni' tevékenységre utal. A neveket csak azután lehetett elküldeni miután a tanítványokat felavatták. Így egy olyan instrukciót, ami az avatás utáni teendőkre vonatkozik, nem lehet az elő-avatás megszakítására, vagy bármely módon történő megváltoztatására felhasználni (amikor is a *ritvik* már jóval a tényleges avatási ceremónia előtt teljesítette a szerepét). Annak, hogy a nevek elküldhetők-e vagy sem nincsen hatása az avatási rendszerre, hiszen azon a ponton, ahol a nevek már készen állnak az elküldésükre, az avatás már megtörtént.

Az utolsó pont pedig, hogy ha a nevek elküldése az avatási ceremónia egy életbevágó részét alkották volna, akkor a rendszer már Srila Prabhupada eltávozása előtt érvénytelen lett volna, vagy legalábbis annak érvényességét folyamatos veszély fenyegette volna. Azt mindenki értette, hogy Srila Prabhupada bármelyik pillanatban elmehet, így annak a veszélye, hogy a neveket nem lesz hova küldeni, már a határozat kiadásának első napjától jelen volt. Nézzük a következő lehetséges helyzetet. Egy bhakta avatást kap a *ritvik* rendszeren keresztül egy nappal Srila Prabhupada eltávozása előtt. A korábbi indítvány értelmében akkor a tanítvány igazából nem is lenne felavatva a levél kézbesítésének időigényessége miatt. Srila Prabhupada könyveiben sehol nem találunk említést arra, hogy a *diksa* transzcendentális folyamata, amely akár több életet is igénybe vehet, holmi posta szolgáltató viszontagságaitól függ. Nyilván az újonnan avatottak nevének Ő Isteni Kegyelme „Avatott

Tanítványok” könyvébe való beírása most sem jelentene nagy gondot. Ezt a könyvet majd később a megfelelő időben fel lehet ajánlani Srila Prabhupadanak.

2. „Az utasítás azt konkrétan nem mondja ki, hogy ’ ez a rendszer Srila Prabhupada eltávoztása után is folytatódni fog’; ezáltal, helyes döntés volt a *ritvik* rendszer megszüntetése Srila Prabhupada eltávoztásakor.”

Gondoljuk át a következő pontokat:

1. A július 9.-i utasítás azt sem jelenti ki konkrétan, hogy: ’ A *ritvik* rendszernek Srila Prabhupada eltávoztása után meg kell szűnnie ’. Mégis rögtön az eltávoztása után megszűnt.
2. Az utasítás azt sem állítja, hogy: ’ A *ritvik* rendszernek Srila Prabhupada jelenlétében kell csak működni’. Mégis működött, amíg jelen volt.
3. Az utasítás azt sem állítja, hogy: ’ A *ritvik* rendszernek csak Srila Prabhupada eltávoztásáig kell működni’. Mégis csak az eltávoztásáig engedték, hogy működjön.
4. Az utasítás azt sem állítja, hogy: ’ A *ritvik* rendszernek meg kell szűnnie’. Mégis meg lett szüntetve.

Összefoglalásul, a GBC az alábbiakhoz ragaszkodik:

- A *ritvik* rendszernek meg kell szűnnie.
- A *ritvik* rendszernek Srila Prabhupada eltávoztásakor kell megszűnnie.

A fenti megszorítások sem a július 9.-i utasításban, sem bármilyen más aláírt dokumentumban nem jelennek meg. Ennek ellenére ezek alkotják mind a zóna *acarya* rendszer, mind a mostani „Több jogutód-*acarya* rendszer” (mostantól M.A.S.S.) alapjait. (Ebben az összefüggésben az *acarya* szót a legerősebb jelentésében, azaz avató lelki tanítómester vagy *diksa* guru, használjuk).

Egyáltalán nem logikus azt mondani, hogy mivel az utasítás nem adott meg konkrét idő intervallumot, amin belül, a *ritvik* rendszert alkalmazni kell, azt az eltávoztásakor meg kell szüntetni. Az utasítás azt sem köti ki, hogy a *ritvik* rendszert július 9.-én is követni kellene, így ezt a logikát követve, soha nem is kellett volna követni. Ha elfogadjuk azt is, hogy a „mostantól” szó legalább a határozat első napjának végéig érvényes, az utasítás nem említi azt sem, hogy július 10.-én is kellene követni, így talán már akkor meg kellett volna szüntetni.

Az elvárás arra vonatkozólag, hogy a *ritvik* rendszer csak egy előre megadott idő intervallumban működhessen, szembekerül azzal a ténnyel, hogy 126 különböző

24 órás intervallumban (azaz 4 hónapig) már működött, hiszen ezen 126 idő intervallum közül egy sincs megadva az utasításban. Mégis úgy tűnik mindenki elfogadja azt, hogy a rendszer ebben az időkeretben működött. Hacsak nem ruházzuk fel a „mostantól” szót azzal a jelentéssel, hogy „korlátlan ideig”, a rendszert július 9.-e után bármelyik pillanatban megállíthatnánk. Miért pont az eltávozás időpontja lett erre kiválasztva?

Sem Srila Prabhupada 86 feljegyzett használatában, sem az angol nyelv teljes történelmében nincsen példa arra, hogy a szó „mostantól”(Henceforward) a következőt jelentette volna:

„Minden egyes időtartam annak a személynek az eltávozásáig, aki kiadta a határozatot.”

Ennek ellenére a jelenlegi gondolkodás szerint, a fent említett szó „mostantól”(Henceforward) ezt jelentette, amikor a július 9.-i utasításban használták. Az utasítás egyszerűen annyit állít, hogy a *ritvik* rendszert „mostantól” kell követni. Akkor miért lett megszüntetve?

3.„Bizonyos instrukciók követését nyilván nem lehet majd Srila Prabhupada eltávozása után is folytatni, és így elfogadott, hogy csak Srila Prabhupada jelenlétében szándékozták őket működtetni; pl. Valaki azt a szolgálatot kapta, hogy „mostantól” legyen Srila Prabhupada masszörje. Lehetséges, hogy a *ritvik* is egy ilyen utasítás!”

Ha egy instrukciót lehetetlen teljesíteni, pl. Srila Prabhupadat naponta megmasszírozni az eltávozása után, akkor nyilván nem jöhet szóba a teljesítése. A tanítvány feladata egész egyszerűen annyi, hogy egy utasítást kövessen mindaddig, amíg lehetséges követni, vagy, amíg a lelki tanítómester meg nem változtatja az utasítást. A kérdés tehát az, hogy lehetséges-e követni a *ritvik* rendszert azután is, hogy az, aki felállította már fizikailag nincsen jelen? .

Épp a *ritvik* rendszer lett pontosan úgy felállítva, hogy Srila Prabhupada fizikai jelenléte nélkül is működőképes legyen. Ha a *ritvik* rendszert hagyták volna folytatódni az eltávozása után is, akkor minden tekintetben egyezett volna azzal, ahogyan Srila Prabhupada fizikai jelenlétében is működött. Július 9.-e után Srila Prabhupada már egyáltalán nem vett részt az avatási folyamatban, így ebben a fázisában is úgy működött, mintha Srila Prabhupada már eltávozott volna. Ezáltal semmiképp sem mondhatjuk azt, hogy a *ritvik* rendszer működésképtelen Srila Prabhupada eltávozására hivatkozva, hiszen az eltávozása, mint már láttuk, sehogyan sem befolyásolja a rendszer működését. **Magyarul, mivel a rendszert pontosan úgy állították fel, hogy Srila Prabhupada fizikai**

jelenléte nélkül működjön, ezért az ő eltávozása, nem teszi magát a rendszert érvénytelenné.

4. „A tény, hogy az utasítást ’ csak ’ levélben, és nem könyvben adták közzé, közvetett értelmezésre jogosít fel minket.”

Ez a „Levelek kontra Könyvek” érv, ebben az esetben nem használható, hiszen ez nem egy közönséges levél volt. Srila Prabhupada általában a tanítványok konkrét kérdéseire válaszolt, vagy egyéni útmutatásokat és helyreigazításokat írt levelek formájában. Ekkor természetesen a bhakta eredeti kérdése és helyzete értelmezéseknek adhat teret. Srila Prabhupada leveleinek a tartalma nem használható a legnagyobb általánosságban. (például: Egyik levelében egy bhaktának aki nem tudott rendesen fűszerezni azt tanácsolta, hogy csak egy kis sót és kurkumát használjon; nyilván ezt a tanácsot nem az egész mozgalomnak szánta). Mivel, Srila Prabhupada végső utasítása az avatásokkal kapcsolatban, nem egy bhaktának adott válaszelevél, vagy egy tanítványnak szánt egyéni tanácsokat tartalmazó levél, ezért nem lehet egyéni szinten értelmezni. **A július 9.-i levél a mozgalom minden egyes akkori vezetőjéhez eljuttatott, egy folyamat felállítását tartalmazó instrukció, egy, az irányítás kérdéseivel foglalkozó határozat volt.**

Ez a levél megtartotta az összes eddigi, Srila Prabhupada által kiadott, olyan fontos instrukciókat tartalmazó levelek formai jegyeit, ahol azt akarta, hogy az instrukciókat, különböző eltérő értelmezések nélkül kövessék. Eddig az összes ilyen ő íratta meg, hagyta jóvá, és utána küldette szét a vezetőinek. Például 1972. április 22.-én szétküldött egy levelet, melyet „MINDEN TEMPLOMVEZETŐNEK” címeztek:

„A templomokban a lelki alapelvek megtartásának ellenőrzése a területi titkár feladata. Ezen kívül, a templom minden szempontból autonóm és önálló.” (SP letter to all Temple Presidents – SP levele minden templomvezetőnek, 1972/04/22)

Srila Prabhupada nem adott ki egy könyvet minden alkalommal, amikor egy fontos instrukciót küldött szét, függetlenül attól, hogy az instrukciót az eltávozása után is követni kell vagy sem. Ezért, az instrukció kiadásának a formája, sehogyan sem befolyásolja az érvényességét vagy ad teret közvetett értelmezéseknek.

5. „Lehet, hogy a határozat kiadásakor voltak bizonyos háttér körülmények, amik meggátolhatják az utasítás követését Srila Prabhupada eltávozása után?”

Ha valóban léteztek volna ilyen módosító körülmények, akkor azokról Srila Prabhupada tájékoztatást adott volna nekünk vagy magában a levélben, vagy egy a levélhez csatolt dokumentumban. Srila Prabhupada mindig elegendő információt adott ahhoz, hogy az instrukcióit követni lehessen. Srila Prabhupada egész biztosan nem azt a feltevést vette alapul, hogy a templomvezetők gondolatolvasók lennének, és ezért csak hiányos és töredezett határozatokat is elég lett volna kiadni, és a maradékot majd telepatikusan bepótolják. Például, ha Srila Prabhupada azt szerette volna, hogy az általa felállított *ritvik* rendszer az eltávozásakor megszűnjön, akkor a következő 8 szót biztosan hozzátette volna a július 9.-i utasításhoz: „Ez a rendszer az eltávozásomkor meg fog szűnni”. Ha beletekintünk a utasításba (lásd mellékletek 111.o.) láthatjuk, hogy ő azt szerette volna ha „mostantól” működik.

Bizonyos esetekben azzal érvelnek, hogy a *ritvik* rendszer csak azért lett felállítva, mert Srila Prabhupada beteg volt.

Azt nem tudhatjuk, hogy a bhakták tisztában voltak-e Srila Prabhupada egészségügyi állapotával vagy sem, de hogyan tudnának bármilyen következtetést is levonni egy olyan utasításból, melyben nincs említés Srila Prabhupada egészségügyi állapotáról, és azt mondani, hogy ez az egyetlen ok (mármint az egészségügyi állapota) amiért a utasítást kiküldték? Hol tesz arról említést Srila Prabhupada, hogy bármilyen instrukcióját a pillanatnyi orvosi jelentésének tükrében kell értelmezni? Miért nem gondoltak arra az utasítás címzettei, hogy a benne foglalt utasításokat nem értelmezni, hanem csak szó szerint követni kell?

Srila Prabhupada már kijelentette, hogy azzal a céllal jött Vrindavanába, hogy elhagyja a testét. Srila Prabhupada *tri-kala-jna* (olyan személy aki ismeri a múltat a jelent és a jövőt) lévén, minden bizonnyal tisztában volt vele, hogy négy hónap múlva fogja elhagyni a testét. Ebben az időben már kiadta a mozgalom vezetésével kapcsolatos végső instrukcióit. Már elkészítette a végakarátát, és a BBT (Bhaktivedanta Book Trust) valamint a GBC jövőjével kapcsolatos dokumentumokat. Az avatási folyamat jövője, maradt az egyetlen nyitott kérdés. Ebben az időben még bizonytalanság volt a kérdést illetően. A július 9.-i utasítás tisztázta azt a kérdést, hogy az avatások miként fognak történni az eltávozása után.

Összefoglalásul, nem lehet egy instrukciót olyan információkkal módosítani, melyekhez még a címzetteknek sem volt hozzáférésük. Miért adott volna ki Srila Prabhupada egy olyan instrukciót, melyről előre tudta, hogy a benne lévő hiányos információk miatt nem lehet majd követni? Ha a *ritvik* rendszer csak azért lett felállítva, mert beteg volt, akkor azt Srila Prabhupada magában a utasításban, vagy egy az utasításhoz csatolt dokumentumban említette volna. Arra meg még

eddig nem akadt példa, hogy Srila Prabhupada az egész mozgalmat érintő fontos kérdésekben ilyen homályosan, és kétértelműen járt volna el. Srila Prabhupada sosem írt alá semmit fennhúzó módon, és ezért elképzelhetetlen, hogy egy ilyen jelentőségű instrukcióból bármilyen életbevágó dolgot is kihagyott volna.

6. „A ’kinevező kazetta’ valóban nem tartalmaz semmilyen értékelhető információt arról, hogy a július 9.-i instrukciót csak Srila Prabhupada eltávozásáig kellett követni?

A GBC *GII* kézikönyvében, az egyetlen bizonyíték, amelyet az **a)** és **b)** módosítások (lásd 2.oldal) alátámasztására szolgáltatnak, az egy 1977. május 28.-án elhangzott beszélgetés. Úgy tűnik, hogy a kézikönyv álláspontja szerint nem létezik semmilyen más, a *ritvikék* Srila Prabhupada eltávozása utáni működésével kapcsolatos instrukció:

„Annak ellenére, hogy Srila Prabhupada a korábbi kijelentését nem ismételte meg, elfogadott volt, hogy Srila Prabhupada elvárta ezektől a tanítványoktól, hogy a jövőben avassanak.” (*GII* 35. oldal)

Mivel ez az egyetlen bizonyíték, ezért a május 28.-i beszélgetés tárgyalására egy külön részt szántuk. A hangfelvétel átirata a könyv 36.oldalán található. Most csak annyit mondunk, hogy a július 9.-i levélben nem volt rá hivatkozás (mármint a május 28.-i beszélgetésre), és Srila Prabhupada nem kérte azt sem, hogy a kazettára felvett beszélgetést mellékeljék a levélhez. Ezekből levonhatjuk a következtetést, hogy a kazetta nem tartalmaz semmi olyan módosító instrukciót, amely nélkül ne érthetnénk meg a Végső Utasítást. Érdemes megemlíteni azt a tényt is, hogy a május 28.-i beszélgetést, csak Srila Prabhupada eltávozása után egy pár évvel adták ki. Így ismét az az elvárás, hogy egy egyértelmű, írott instrukciót, olyan információkkal módosítsunk, amelyek még a levél címzettjeinek sem voltak elérhetőek. Mint azt majd később látni fogjuk, a május 28.-i beszélgetés semmiben sem mond ellent a Végső Utasításnak.

Egy közismert tényként említjük, hogy a guru későbbi instrukciói mindig felülírják a korábbiakat; a Végső Utasítás viszont a végső utasítás, és azt kötelességünk követni:

„Sok mindent mondhatok neked, de amikor valamit közvetlenül mondok neked, akkor azt csináld is meg. A legfontosabb kötelességed, hogy azt megcsináld, ezen nem vitázhatsz-’ *Uram de korábban azt mondtad, hogy ezt így csináljam*’, nem ez a te kötelességed, amit mondok neked most, azt csináld, ez a szófogadás, ezen nem vitázhatsz.” (Srila Prabhupada *S.B. lecke*, Hyderabad, 1975/04/14)

Ugyanúgy, mint ahogy a *Bhagavad-gita*-ban, Sri Krisna nagyon sok instrukciót adott Arjuna-nak. A *Dhyana*-tól kezdve a *Jnana*-ig mindenfajta yogáról beszélt, de mind ezt felülírta a végső utasítása:

„Gondolj mindig Rám, légy a bhaktám!”- az Úr végső utasításának kell tekintenünk, és ekként kell követnünk. (Sri Caitanya Tanítása, 11. fejezet.).

Sankaracarya végső utasítása a „*bhaja Govinda*” is egy olyan instrukció volt, amely felülírta sok korábbi kijelentését - sőt mindegyiket. Mint azt a könyv bevezetőjében már említettük a GBC is elfogadja a logika ezen axiómáját:

„A logika rendszerében, a később tett kijelentések hatályon kívül helyezik a korábbi fontos kijelentéseket.” (*GII*, 25. oldal)

Nem létezik egy utolsó utáni kijelentés is. Ebből következően a GBC logikáját használva, a *ritvik* rendszert kell követnünk.

7. „Srila Prabhupada azt sokszor kijelentette, hogy minden tanítványának előbb utóbb guruvá kell válnia. Ez minden bizonnyal igazolja azt, hogy Srila Prabhupada a *ritvik* rendszert csak ideiglenesnek szánta?”

Srila Prabhupada nem utasított, vagy nevezett ki senkit arra, hogy az eltávozása után *diksa* guru legyen. Erre vonatkozó bizonyítékokat sosem mutattak be. Sőt az alábbi pontot az ISKCON több idősebb vezetője is elfogadta:

„Tény az, hogy Srila Prabhupada sosem mondta azt, hogy „Rendben, akkor íme a következő *acarya*, vagy íme a következő tizenegy *acarya* akik a mozgalom, a világ hiteles gurui”. Nem, ilyet nem csinált.”
(Ravindra Svarupa das, San Diego-i vita, 1990)

Srila Prabhupada egyértelműen kijelentette azt, hogy csak egy olyan *maha-bhagavata* (az isteni megvalósítás legmagasabb szintjén álló személy) lehet *diksa* guru aki a lelki tanítómesterétől közvetlen felhatalmazást kapott. Mindig elítélte az olyan személyeket, akik guruknak vallották magukat, de nem rendelkeztek a megfelelő képesítéssel. Az alábbiakban a *diksa* guru képesítését Srila Prabhupada, a *diksa* guru ezen tulajdonságait leíró könyveiből idézünk:

*Maha-bhagavata-srestho brahmano vai gurur nram
sarvesam eva lokanam asau pujoyo yatha harih
maha-kula-prasuto 'pi sarva-yajnesu diksitah
sahasra-sakhadhya yi ca na guruh syad avaisnavah*

„A gurunak az odaadó szolgálat legmagasabb szintjén kell állnia. A

bhaktáknak három csoportja van, és a gurut a legmagasabb rendűek csoportjából kell elfogadni.” (C.c. *Madhya*, 24.330, magyarázat)

„Amikor valaki elérte a *maha-bhagavata* legfelső szintjét, gurunak kell tekinteni, s éppúgy kell imádni, mint Harit, az Istenség Személyiségét. Kizárólag az ilyen személy alkalmas arra, hogy betöltse a guru tisztségét.” (C.c. *Madhya*, 24.330, magyarázat)

Srila Prabhupada azonban úgy tanította, hogy a megfelelő képzés mellett a lelki tanítómester felhatalmazása is kell ahhoz, hogy valaki *diksa* guru legyen:

„Végül is, elmondhatom neked, hogy ő nem egy felszabadult személy, és ezért nem avathat be senkit a Krisna tudatban. Az magasabb autoritástól igényel speciális lelki utasítást.”

(Srila Prabhupada levele Janardanának, 1968/04/26)

„Avatást kell kapnia egy hiteles lelki tanítómestertől, aki a tanítványi láncolathoz tartozik, s akit az őt megelőző lelki tanítómester hatalmazott fel arra, hogy avasson. Ezt nevezik *diksa-vidhananak*.”
(S.B. 4.8.54, magyarázat)

Indiai férfi : Ön mikor lett a Krisna tudatú mozgalom lelki vezetője?

Srila Prabhupada : Mi az?

Brahmananda : Azt kérdezi, hogy mikor lettél a Krisna tudatú mozgalom lelki vezetője?

Srila Prabhupada : Amikor a lelki tanítómesterem utasított rá. Ez a guru *parampara*.

Indiai férfi : Valóban.....

Srila Prabhupada : Próbálja megérteni. Nem kell sehova rohanni. A guru akkor lehet guru amikor, a guruja utasítja arra, hogy az legyen. Ennyi az egész. másképpen senki sem lehet guru..
(Srila Prabhupada Bg. Lecke, 1975/10/28)

Így Srila Prabhupada szerint csak az lehet *diksa* guru, aki rendelkezik a megfelelő képzéssel, és aki fel lett hatalmazva a lelki tanítómestere által. Srila Prabhupada se nem hatalmazott fel ilyen gurukat, se nem állította azt, hogy bármelyik tanítványának meg lett volna a képzése arra, hogy avasson. Ehelyett július 9.-e előtt egyetértett abban, hogy a tanítványai még feltételekhez kötött lelkek voltak, és emiatt szükségét érezte egy ellenőrző szerv létrehozásának, nehogy valaki gurunak adja ki magát. (lásd melléklet, 1977. április 22.-i beszélgetés).

A ritviktől eltérő rendszerek hitelességének igazolására felhozott bizonyítékok, az

alábbi három kategóriába sorolhatók:

1. Srila Prabhupada a *Caitanya-caritamṛta* „*amara ajnaya guru hana*” kezdetű versével kapcsolatban mondott gyakori kijelentései arról, hogy mindenki legyen guru
2. A kb. fél-tucat személyes levél, amelyben Srila Prabhupada a tanítványait, mint az eltávozása után tevékenykedő *diksa* gurukat, említi.
3. Srila Prabhupada könyveiben és leckéiben található további kijelentések, amelyek a tanítványnak a *diksa* guru státuszig történő haladásának elvét említik meg.

Először tekintsük át az 1. kategóriát:

Íme a Srila Prabhupada által gyakran idézett vers, amelyben ki van mondva az az utasítás, hogy mindenki legyen guru:

„Mindenkít taníts arra, hogy kövesse az Úr Sri Krisna utasításait, amelyek a *Bhagavad-gítában* és a *Srimad-Bhagavatamban* állnak! Légy így lelki tanítómester, s próbálj meg mindenkit felszabadítani ezen a vidéken!” (C.c. *Madhya*, 7.128)

Azonban az, hogy milyen guru legyen az a személy akire Sri Caitanya a kijelentésében utal, a verset követő részletes magyarázatban kifejtésre kerül:

„Az ember továbbra is kényelmesen élhet a lakhelyén, mi csupán arra kérünk mindenkit, hogy énekeljék a Hare Krisna *maha-mantrát*. Ha valaki egy kicsit is írástudó, és tudja olvasni a *Bhagavad-gíta* úgy, ahogy van-t és a *Srimad-Bhagavatamot*, az még jobb.” (C.c. *Madhya*, 7.128, magyarázat)

„Az ember maradhat családfő, orvos, mérnök vagy bármi más – mindez nem számít. Az egyetlen dolog, amit tennie kell, hogy kövesse Sri Caitanya Mahaprabhu utasítását: énekelje a Hare Krisna *maha-mantrát*, és adja át rokonainak és barátainak a *Bhagavad-gíta* és a *Srimad-Bhagavatam* tanítását [...] A legjobb, ha nem fogadunk el egyetlen tanítványt sem.” (C.c. *Madhya*, 7.130, magyarázat)

Láthatjuk, hogy a kérdéses guruknak nem kell a megvalósítás bizonyos szintjeit elérniük, azelőtt, hogy cselekednének. Az utasítás azonnali kezdést ír elő. Tisztán megfigyelhető, hogy az egyént csak a jelenlegi tudásának átadására ösztönzik, és ezáltal *siksa* guruvá válik. Az is le van tisztázva, hogy a *siksa* guru feltétlenül maradjon meg a helyzetében, és ne léptesse magát elő *diksa* guruvá:

„A legjobb, ha nem fogadunk el egyetlen tanítványt sem.” (C.c. *Madhya*, 7.130, magyarázat)

A *diksa* guru feladata a tanítványok elfogadása, míg a *siksa* gurunak csupán folytatnia kell a megszokott tevékenységét, és közben a tőle telhető legjobb mértékben prédikálja a Krisna tudatot. Srila Prabhupada magyarázatából egyértelműen kitűnik az, hogy a fenti versben az Úr Caitanya csupán *siksa*, és nem *diksa* gurukat nevez ki.

Ezt a sok további referencia, amelyben Srila Prabhupada mindenkit arra buzdít, hogy legyenek guruk, tovább erősíti:

„yare dekha, tare kaha, krsna-upadesa. Nem kell kitalálnod semmit. Te csak kövesd azt, amit Krisna mondott. Kész. Ne adj hozzá semmit, ne hamisítsd meg. Akkor guru leszel [...] Én lehetek bolond, hitvány [...] Tehát ezt az utat kell követnünk. Te guru leszel, és átadod Krisna szavait, a szomszédjaidnak és ismerőseidnek. Ekkor lesz hatása [...] Bárki csinálhatja, egy gyerek is csinálhatja.” (Esti darshan, Hrsikesh, 1977/05/11)

„Mivel az embereket befedi a sötétség, a felvilágosításukra sok millió gurura van szükségünk. Ezért Caitanya Mahaprabhu missziója az, [...] Azt mondta, hogy „Mindegyikőtök legyen guru.” (Srila Prabhupada lecke, Honolulu, 1976/05/21)

„Egyszerűen csak mondj annyit,[...] „Csak gondold mindig rám”, mondta Krisna, „És csak legyél a bhaktám. Csak imádjál és ajánld nekem hódolatodat.” Légyszíves tedd meg ezeket.” Szóval ha rá tudsz venni egy embert, hogy ezeket csinálja, akkor guru leszel. Van ebben bármi nehézség?” (Srila Prabhupada beszélgetés, New Mayapur, 1976/08/02)

„Az igazi guru az, aki Krisna szavait adja tovább... Csak annyit kell mondanod, hogy 'ez és ez.' Ennyi az egész. Nehéz feladat ez?” (Srila Prabhupada lecke, Honolulu, 1976/05/21)

„...’De nekem nincsen képesítésem. Hogyan lehetnék guru?’ Nincsen szükség képesítésre...Csak mond mindenkinek akivel találkozol azt, amit Krisna mondott. Ennyi. Már guru lettél.” (Srila Prabhupada lecke, Honolulu, 1976/05/21)

(Megdöbbentő módon, néhány bhakta a fenti idézeteket arra használja, hogy ezzel indokolják az „éppen hogy képesített *diksa* guru” *(1) fogalmát, egy olyan fogalmat, amelyet Srila Prabhupada egyik könyvében, levelében, előadásán vagy beszélgetésén sem említ meg).

Egy képesítéssel nem rendelkező, csak az általa hallott szavakat továbbadó gurura, bármelyik újonnan csatlakozott bhaktáknak szóló előadáson találhatunk példát az

ISKCON-ban. Tehát most már teljesen világos, hogy a fenti idézetekben, csupán síksa gurukról esik szó. Ezt viszont már korábról is tudjuk, hiszen a könyveiben Srila Prabhupada igen szigorú feltételekhez köti a *diksa* guruvá válást:

„Amikor valaki elérte a *maha-bhagavata* legfelső szintjét, gurunak kell tekinteni, s éppúgy kell imádni, mint Harit, az Istenség Személyiségét. Kizárólag az ilyen személy alkalmas arra, hogy betöltse a guru tiszttségét.” (C.c. *Madhya*, 24.330, magyarázat)

„Avatást kell kapnia egy hiteles lelki tanítómestertől, aki a tanítványi láncolathoz tartozik, s akit az őt megelőző lelki tanítómester hatalmazott fel arra, hogy avasson. Ezt nevezik *diksa-vidhananak*.” (S.B. 4.8.54, magyarázat)

A fenti idézetekben Srila Prabhupada azt állítja, hogy a *diksa* guruvá váláshoz, közvetlen utasítást kell kapnunk a saját lelki tanítómesterünktől. Az ezt tartalmazó általános instrukció már 500 éve Caitanya Mahaprabhu ideje óta jelen volt. Ebből következően nyilvánvaló, hogy az „*amara ajnaya guru hana*” szakaszát Srila Prabhupada nem úgy tekintette, mint a *diksara* utaló közvetlen utasítás, különben miért kéne ezenkívül még egy erre vonatkozó utasítás a mi közvetlen *acaryantól*? Caitanya Mahaprabhu eme általános instrukciójának így a *siksa* és nem a *diksa* gurura kell utalnia. A *diksa* guru a kivétel, nem a szabály. Ugyanakkor Srila Prabhupada több millió férfit, nőt és gyereket képzelt el *siksa* guruként.

Most nézzük a 2. kategóriát:

Srila Prabhupada sok olyan bhaktának írt leveleket, akik túlságosan magabiztosak voltak, és Srila Prabhupada jelenlétében akartak már saját tanítványokat elfogadni. Ezeket a leveleket jelenleg a M.A.S.S. támogatására használják. Srila Prabhupadanak volt egy kidolgozott eljárása, amivel ezeket az ambiciózus egyéneket megközelítette. Általában azt mondta nekik, hogy tartsák be a szabályokat, és az eltávozása után majd elfogadhatnak saját tanítványokat:

„Először is figyelmeztetek Acyutananda, ne próbálj avatni. Nem vagy ahhoz megfelelő helyzetben, hogy bárkit is felavass. [...] Ne csábítson el ez a *maya*. Mindannyitokat arra képezlek ki, hogy majd a jövőben lelki tanítómesterek legyetek, de ne siess ennyire.” (Srila Prabhupada levele Acyutananda és Jaya Govinda részére, 1968/08/21)

„Nemrégiben engedélyt kértél arra, hogy elfogadhass tanítványokat. Most már közeledik az idő, amikor az erős prédikálásodnak köszönhetően sok tanítványod lesz.” (Srila Prabhupada levele Acyutanandanak, 1972/05/16)

„Úgy hallottam, hogy néhány bhakta imádatban részesít téged. Abban

természetesen nincs semmi kivetni való, hogyha egy Vaisnava-nak a hódolatunkat ajánljuk, de nem a lelki tanítómester jelenlétében. A lelki tanítómester eltávozása után majd el fog jönni az az időszak, de most még légy türelmes, különben az széthúzáshoz fog vezetni.” (Srila Prabhupada levele Hamsaduttanak 1974/10/01)

„Képezd magad, tartsd szigorúan a szabályokat, és akkor hiteles guru leszel majd, és hasonló elvek alapján tanítványokat is elfogadhatsz. De az etikett alapján az az elfogadott, hogy amíg a lelki tanítómestered életben van, addig a leendő tanítványt neki ajánlod fel, az eltávozása után viszont majd korlátlanul fogadhatsz el tanítványokat. Ez a tanítványi lánccolat törvénye. Én szeretném látni ahogyan tanítványaim hiteles lelki tanítómesterekké válnak, és világszerte terjesztik a Krisna tudatot. Ez Krisnát és jómagamat is boldoggá tenné.” (Srila Prabhupada levele Tusta Krsnanak, 1975/12/02)

Érdemes megjegyezni, hogy először a *GII* a M.A.S.S. doktrínát a fenti „törvénnyel” igazolja, majd később még ugyanúgy a *GII*-ben kimondják, hogy ez nem is tekinthető törvénynek:

„A szentírások sok olyan esetről tesznek említést, amelyekben a tanítványok a gurujuk jelenléte ellenére is adnak avatást, [...] A szentírások nem adnak konkrét instrukciót arra vonatkozóan, hogy a tanítvány a guru jelenlétében nem fogadhat el tanítványokat.” (*GII*, 23. oldal)

A vágy az imádatra és követőkre, a személy képesítetlenségét mutatja a lelki tanítómester posztra. Csak csodálhatjuk a hamis egó erejét, hogy az eddig a földön megjelent legerősebb *acaryak* egyikének jelenlétében, voltak olyan egyének, akik képesítettnek érezték magukat arra, hogy Srila Prabhupada orra előtt fogadjanak el tanítványokat! *(2)

Nyilvánvaló, hogy amikor Srila Prabhupada a leveleiben azt írta, hogy még várjanak egy kicsit a tanítványok elfogadásával, akkor csak próbálta fenntartani az odaadó szolgálatukat. Hiszen ezt követve talán lett volna lehetőség arra, hogy az ambiciózus elméjük megtisztuljon.

Az olyan alázatos bhakták, akik szorgalmasan végezték a szolgálatukat, önzetlen áldozatként lelki tanítómesterük felé, sosem kaptak volna egy olyan levelet, amely a fényes jövőjüket ábrázolja, mint *diksa* guruk. Srila Prabhupada miért csak a legambiciózusabb, és emiatt a legkevésbé képesített tanítványainak ígerte volna meg a *diksa* guru szerepet?

Az mind igaz, hogy az eltávozása után már szabadon avathatnak. Pont úgy, mint Angliában, 17 éves kortól kezdve szabadon vezethetünk autókat. De nem szabad azonban megfeledkeznünk a két előfeltételről. A vezetéshez először is,

képesítettnek kell lennünk, másodszor jogosítvány formájában engedélyt kell kapnunk az államtól. Az olvasó bizonyára látja a párhuzamot a kettő között. Egy másik levél, amelyet a M.A.S.S. igazolására használnak a következő:

„Mindazok, akik a fenti vizsgákon átmentek 1975-re, már fel lesznek hatalmazva arra, hogy avassanak, és a Krisna tudatú népességet növeljék.” (Srla Prabhupada levele Kirtananandanak, 1969/01/12)

A fenti kijelentés valóban érvényesíti végső utasítás megszüntetését?

Mivel ez egy próbálkozás a *ritvik* rendszernek egy személyes levéllel történő megszüntetésére ezért felidézzük Srla Prabhupada „tanítványi láncolat törvényét”. A törvény eleje azt állítja, hogy a tanítványnak nem szabad avató *acarya*-ként viselkednie, a saját lelki tanítómesterének fizikai jelenlétében. Mivel ez volt a „törvény”, a fenti levél nyilván nem arra hivatkozott, hogy Srla Prabhupada tanítványai majd saját tanítványokat fognak avatni; **1975-ben Srla Prabhupada még a bolygón tartózkodott.** Ebből csak arra tudunk következtetni, hogy már 1969-ben fontolóra vette egy „képviselési” avatási rendszer felállítását. Amint kiderült, 1975.-re Srla Prabhupada valóban „felhatalmazott” olyan bhaktákat, mint Kirtanananda arra, hogy japázzon az új japamalan, és Srla Prabhupada nevében avasson is. Tehát úgy tűnik, hogy a fenti levél a képviselőkön keresztüli avatási rendszert vetíti elő. Később, ezeket a képviselőket „*ritvikeknek*” nevezte el, és a július 9.-i határozatban részletesen ismertette az általuk betöltött funkciókat. Az pedig valóban egy vakmerő állítás lenne, hogy Srla Prabhupada tényleg felhatalmazza Kirtananandát avató *acaryanak*, hogyha átmegey néhány vizsgán.

„Bárki, aki az Úr Caitanya utasításait egy hiteles képviselő irányítása alatt követi, az lelki tanítómesterré válhat, és kívánom azt, hogy a távollétben minden tanítványom hiteles lelki tanítómesterré váljon, és ezáltal az egész világon képes legyen terjeszteni a Krisna tudatot.”
(Srla Prabhupada levele Madhusudanának, 1967/11/02)

A fenti idézetet használva sokan azzal érvelnek, hogy Srla Prabhupada, amikor a tanítványairól kijelentette, hogy a távollétben lelki tanítómesterek lesznek, csak arra utalhatott, hogy majd *diksa* guruk lesznek, hiszen már akkor *siksa* guruk voltak. Azonban lehet, hogy Srla Prabhupada csak szokása szerint ösztönözte a tanítványait arra, hogy *siksa* guruk legyenek és, hogy majd a távollétben is maradjanak *siksa* lelki tanítómesterek. Az nyilvánvaló, hogy a fenti idézet nem tartalmaz arra vonatkozó utalást, hogy a tanítványai a későbbiekben majd saját tanítványokat avassanak. A „minden tanítványom hiteles lelki tanítómesterré váljon, és ezáltal az egész világon képes legyen terjeszteni a Krisna tudatot.” kijelentés ugyanúgy ráillik a *siksa* gurura is.

De még ha ezekben a levelekben lett is volna bármilyen célzás egy esetleges alternatív guru rendszerre, akkor sem írhatták volna felül a július 9.-i határozatot, hiszen a levelek nem az egész mozgalom számára lettek címezve mint maga az utasítás. Sőt a kérdéses leveleket 1986-ig nem is publikálták. Gyakran állítják azt, hogy ezek a személyes levelek a címzettől különböző egyénekhez is kiszivárogtak. Ez természetesen megtörténhetett, de az információk ilyen fajta terjesztéséhez Srila Prabhupada személyesen, nem járult hozzá. Eddig sehol sem találtunk arra bizonyítékokat, hogy Srila Prabhupada a személyes levelezésének publikálására utasítást adott volna.

Csak egyszer tett említést a leveleinek a kiadásáról, ekkor is csak annyit „ha van rá idő”. Azt viszont soha nem közölte, hogy ezen dokumentumok nélkül az eltávozása után nem ismerné senki a M.A.S.S. működését

Ahhoz, hogy ki tudjuk azt jelenti 1977.-ben mit kellett volna csinálni, csak azokat a bizonyítékokat használhatjuk, amelyek akkor hitelesen elérhetőek voltak. Ha a kulcs arra, hogy Srila Prabhupada hogyan tervezte az avatási rendszer működését a következő 10,000 évben, ezekben a levelekbe lett volna, akkor bizonyára elrendelte volna a levelek azonnali publikálását, és széleskörű terjesztését a téma páratlan, és mindenek feletti fontossága miatt. Ugyanis elég nagy volt annak a valószínűsége, hogy a személyes levelezése az egyes tanítványaival, a legtöbb vezetőig nem jutott el, és ezáltal azok nem lettek volna tisztába azzal, hogy az eltávozása után hogyan fognak lezajlani az avatások. Tudjuk azt is, hogy erre valóban nagy lehetőség volt, hiszen a teljes GBC-nek még egészen 1977. május 28.-ig nem volt arról fogalma, hogy Srila Prabhupadanak mik voltak a jövővel kapcsolatos tervei. (lásd melléklet: Május 28.-i beszélgetés).

A fent leírtak értelmében, a július 9.-i határozatnak, a levelek alapján történő bármi nemű módosítása helytelen lett volna. Ha ezek a levelek életbevágó mellékletei lettek volna a végső utasításának, akkor Srila Prabhupada ezt magában az utasításban, vagy egy kiegészítő dokumentumban feltétlenül tisztázta volna.

Végül a pozíció, amely avatásra ad lehetőséget, csak mint az *acarya* képviselője, avagy *ritvik* formájában lett kiosztva.

Utolsóként nézzük át most a 3. kategóriát:

Srila Prabhupada könyveiből és leckéiből sok kijelentést használtak fel a ritvik rendszer megszüntetésének igazolására. A következőkben ezeket fogjuk megvizsgálni.

Srila Prabhupada könyveiben csak a *diksa* guru általános képesítésével kapcsolatos információkat találunk. Nincsen konkrét említés arról, hogy a saját tanítványai majd *diksa* guruként fogják folytatni. Inkább újból és újból hangsúlyozza, hogy a lelki tanítómester által felhatalmazottnak és magasan képesítettnek kell lenni,

ahhoz, hogy *diksa* guruk lehessünk:

„Aki most tanítvány, a jövőben lelki tanítómester lesz. Senki nem lehet azonban hiteles és felhatalmazott lelki tanítómester, ha nem követte hűségesen lelki tanítómestere utasításait.” (S.B. 2.9.43, magyarázat)

A fenti kijelentés nyilván nem ad szabad utat az avatásra csak azért, mert a lelki tanítómestere eltávozott. Sőt a guru eltávozásáról nem is tesz említést, csak arról, hogy felhatalmazás szükségzerű, és maguknak is szigorúan kell követniük a lelki tanítómester utasításait. Azt már korábbról tudjuk, hogy előbb el is kell érniük a *maha-bhagavata* szintet, és csak ezután avathatnak majd..

Néhány bhakta Srila Prabhupada *Könnyű utazás más bolygókra* című könyvének „felügyelő gurukkal” foglalkozó részét hozza fel a M.A.S.S.-t hitelesítő bizonyítékként, és ezzel a *ritvik* rendszer érvénytelenségét vetik fel. Ez a figyelemreméltó osztályterem analógia, azonban pontosan a *siksa*, és nem a *diksa* helyzetet definiálja. Ebben az értelemben a felügyelő a tanár képviselőjeként cselekedik. Ő maga nem egy tanár. Képesítetté válhat arra, hogy tanár lehessen, de az mindenképpen egy folyamat, amely a tanár (aki ebben az analógiában nyilván a *diksa* gurunak felel meg) eltávozásával nem válik automatikussá. A felügyelő gurunak definíció szerint csak *siksa* (azaz csak oktatott és nem avatott) tanítványai lehetnek, és még azok is csak korlátozott számban. Amikor egy ilyen felügyelő képesítetté vált, azaz *maha-bhagavata* lett, és ezzel együtt a jelenlegi *acaryától* felhatalmazást kapott, akkor már nincs értelme őt továbbra is felügyelő gurunak hívni, hiszen már tanárrá lépett elő. Ahogyan ez megtörtént már korlátlanul fogadhat el tanítványokat. Tehát a felügyelő a *siksa* guru és a tanár a *diksa* guru. Ezek után, ha a *siksa* guru szigorúan követi a *diksa* gurut, akkor előbb utóbb elérheti azt a szintet, amikor már fel lehet hatalmazni ahhoz, hogy ő maga is *diksa* guru lehessen. Továbbá, a felügyelő csupán kisegíti a tanárát mindaddig amíg a tanár jelen van. Ez megint a M.A.S.S.-t igazoló tanítványi láncolat „törvényével” kerülne ellentmondásba, ha a felügyelők *diksa* guruk lennének. Vagyis, a felügyelő nem egy olyan személy, aki azért lett kinevezve, hogy a tanárt lecserélje, vagy az utódja legyen, hanem azért, hogy vele (a tanárral) együtt, őt követve, tevékenykedjen..

Az bizonyos, hogy a felügyelő rendszer semmiképp sem támasztja alá a GBC a) és b) feltevéseit amelyekben azt állítják, hogy a *ritvik* rendszernek Srila Prabhupada eltávozásakor megszüntetendő, és utána a *ritvikek* automatikusan *diksa* gurukká lépnek elő..

Srila Prabhupada személyes levelein kívül más idézeteket is szoktak használni, amelyekről azt állítják, hogy felhatalmazást adnak a tanítványainak a *diksa* guruvá váláshoz:

„**Most tizedik, tizenegyedik, tizenkettedik. Caitanya Mahaprabhutól számítva az én Guru Maharajom a tizedik, én vagyok a tizenegyedik, és ti vagytok a tizenkettedikek. Szóval menjetek és adjátok át ezt a tudást.**” (Srila Prabhupada lecke az érkezésekor, Los Angeles, 1972/05/18)

„**Ugyanakkor, majd megkérem az összeset arra, hogy legyenek lelki tanítómesterek. Mindegyikötöknek lelki tanítómesterré kell válnia.**” (Srila Prabhupada *Vyasa-puja* lecke, Hamburg, 1969/09/05)

A fenti idézetek közül az első egyértelműen kimondja azt, hogy Srila Prabhupada tanítványai már a tizenkettedikek-„ti vagytok a Tizenkettedikek”. Így ez nem egy felhatalmazás nekik arra, hogy a jövőben majd *diksa* guruk lehetnek, hanem csupán egy kijelentés azzal kapcsolatban, hogy ők már viszik tovább a *parampara* üzenetét. A második hasonlót állít. Azt kétségkívül kimondja, hogy a tanítványai a következők a vonalban. De amint azt az első idézet állítja, az utódlás a tanítványok erőteljes prédikálásával már megtörtént. Látható, hogy sehol sincs egyértelmű utasítás arra, hogy tanítványokat fogadjunk el, hanem egyszerűen csak arra, hogy prédikáljunk. Csak azért, mert a tanítványait arra kérte, hogy legyenek majd lelki tanítómesterek, nem jelenti azt, hogy ő **avató** lelki tanítómestereket szeretett volna majd látni. Ha viszont hajthatatlanul kitarunk emellett, akkor az tiszta spekulációnak minősül. Sőt tudjuk, hogy ez nem igaz, hiszen a végső utasítás letisztázta a tanítványok jövőbeli helyzetét, mint az *acaryanak* a képviselői, és nem, mint avató lelki tanítómesterek..

Azok az érvek, hogy ezek a kijelentések felülírják a végső utasítást, nem alátámasztottak, és könnyen cáfolhatók Srila Prabhupada más idézeteivel. Ezek közül főleg azokkal, amelyek az eltávozása utáni szituációval kapcsolatosak és teljesen ellentmondanak ennek a feltevésnek:

Riporter: A halála után mi fog történni a mozgalommal az Egyesült Államokban?

Srila Prabhupada: Én sosem fogok meghalni!

Bhakták: *Jaya! Haribol!* (nevetés)

Srila Prabhupada: A könyveimen keresztül fogok élni, és ti majd azokat használjátok.

(Srila Prabhupada sajtó tájékoztató, San Francisco, 1975/07/16)

Ez minden szempontból egy megfelelő alkalom lett volna Srila Prabhupadanak, hogy elmondhassa a terveit a M.A.S.S.-ről, ha valóban egy ilyen rendszert szeretett volna hátrahagyni. De ahelyett, hogy azt állítaná, hogy majd a tanítványai fogják őt *diksa* gurukként követni, ő azt mondja, hogy sosem fog meghalni, és a könyvei majd végzik a dolgukat. A fenti szóváltásból meg lehet érteni azt, hogy

Srila Prabhupada egy *élő* lelki tanítómester, aki a könyvein keresztül tovább zúdítja ránk a transzcendentális tudást, és ez egészen az ISKCON fennállásáig folytatódni fog. A tanítványainak a szerepe, csupán ennek a folyamatnak a lehetővé tétele volt.

„Ne legyél éretlen *acarya*. Először is kövesd az *acarya* utasításait, és ezáltal, majd érett leszel. Úgy már jobb *acaryanak* lenni. Minket az *acarya* felkészítése érdekel, de az etikett az, hogy amíg a guru jelen van, nem szabad *acaryanak* lenni. Még ha már érett, akkor sem, mivel az etikett az, hogyha valaki egy személytől avatást kér, akkor a személynek kötelessége a jelöltet a saját *acaryájához* vinni.”
(Srila Prabhupada C.c. lecke, Mayapur, 1975/04/06)

A fenti idézet valóban ezt az elvet említi, hogy a tanítványaiból majd *acarya* lesz, azonban hangsúly inkább arra van fektetve, hogy most ne legyenek azok. Sőt úgy tűnik, hogy Srila Prabhupada csak akkor hozza fel azt az elvet, hogy a „tanítványaiból majd *acarya* lesz”, amikor figyelmezteti őket arra, hogy az ő jelenlétében ne legyenek azok. Könnyen felfedezhetjük a hasonlóságot a korábban említett személyes levelekben. Ez nyilván nem egy bizonyos egyénnek szóló utasítás arról, hogy fogadjon el saját tanítványokat, hanem inkább egy elvet kifejező általános kijelentés. Amint a későbbiekben látni fogjuk a „Kinevező Kazetta” című fejezetben, (mely kazetta tartalma képezi a *GII*-ban megfogalmazott M.A.S.S. alappillérét) Srila Prabhupada 1977. májusáig még mindig nem adta ki az utasítást a *diksa* guruvá való előlépéshez, egyik tanítványának sem. („Az én utasításomra, [...] de, az én utasításomra, [...] amikor utasítom”). Ez a helyzet az eltávozásáig semmit sem változott. Sőt, a fenti lecke folytatásában, a tanítványait az *acarya* ambícióik elvetésére így ösztönözte:

„Nem nehéz *acaryavá* válni. [...] *amara ajnaya guru hana tara ei desa, yare dekha tare kaha krsna-upadesa*: „Az én utasításomat követve, guru leszel.” [...] Aztán, a jövőben... tegyük fel, hogy most van tízezer. Azt kibővítjük százezerre. Erre van szükség. Aztán százezerrel egy millióra, majd egy millióról tíz millióra.” (Srila Prabhupada C.c. lecke, Mayapur, 1975/04/06)

Azt már megmutattuk, hogy az Úr Caitanya instrukciója arra vonatkozott, hogy mindenki erőteljesen prédikáljon, és ezáltal emberek sokaságát térítse meg a Krisna tudatba, *nem* pedig arra, hogy fogadjuk el minél több tanítványt. Ezt, amint láttuk, Srila Prabhupada is többször megerősíti. Srila Prabhupadanak ez egy jelentős állítása: „tegyük fel, hogy neked van *most* tíz ezer...” (Azaz Srila Prabhupada jelenlétében). Ebből nyilvánvaló, hogy ő nem a „tanítványok tanítványairól”, hanem csak Krisna tudatú hívőkről beszél, hiszen az egész lecke arról szólt, hogy a tanítványai az ő jelenlétében ne avassanak. Srila Prabhupada

csak arra célzott, hogy ha most tízezer Krisna tudatú hívő van, akkor a jövőben majd biztosan milliók lesznek. A *ritvik* rendszer biztosítja azt, hogy ha a követő egyszer képesítetté válik az avatásra, akkor Srila Prabhupadától megkapja a *diksát*, pont úgy, mint, ahogy a fenti lecke elhangzásának időszakában is.

Tehát az összegzés:

Nincs semmilyen bizonyíték arra, hogy Srila Prabhupada a tanítványait utasította volna a *diksa* guru szerepének felvételére, és ezáltal felállítva egy a *ritvik*hez alternatív rendszert.

Amink van, az viszont csak néhány (akkoriban) kiadatlan személyes levél, melyeket csak azoknak küldtek el, akik már Srila Prabhupada jelenlétében is *diksa* guruk szerettek volna lenni, és ezen személyek közül többen, csak nem sokkal korábban csatlakoztak a mozgalomhoz. Ezekben az esetekben meg lett mondva nekik, hogy várjanak még Srila Prabhupada eltávozásáig, mielőtt az ambícióknak teret adnak. Az a tény, hogy a július 9.-i határozat kiadásakor még nem voltak publikálva (a személyes levelek), azt jelenti, hogy semmi hatásuknak nem kellett volna lennie az avatások jövőjével kapcsolatban az ISKCON-ban.

Továbbá Srila Prabhupada könyvei és előadásai, a tanítványoknak arra adnak utasítást, hogy 'csak' *siksa* guruk legyenek. Attól, hogy a tanítványok *diksa* gurukká válásának általános elve meg van említve, Srila Prabhupada a tanítványait konkrétan sehol nem utasítja saját tanítványok elfogadására.

A fenti idézetek semmiképp sem tudják kizorítani a nyilvános és nem személyes július 9.-i határozatot, amely, mint egy jövőbeli irányvonalat megadó, hivatalos dokumentum, a mozgalom egészéhez el lett juttatva. *Egyértelmű, hogy nincsen a M.A.S.S. –t körvonalazó, ehhez hasonló súlyú dokumentum.*

Tehát csupán egy mítosszal van dolgunk, amikor azt mondjuk, hogy Srila Prabhupada mindig azt oktatta, hogy az eltávozása után a tanítványainak előbb utóbb mind *diksa* guruknak kell lenniük.

Gyakran állítják azt, hogy Srila Prabhupadanak nem is kellett volna a július 9.-i levélben a jövőbeli avatással kapcsolatos teendőkre kitérnie, hiszen az azokkal kapcsolatos elképzeléseiről a könyveiben, leveleiben, előadásain és beszélgetésein már beszámolt. Sajnos ez a feltevés, a teljes hamissága mellett, további abszurdumokat hoz felszínre:

- Hogyha Srila Prabhupada korábbi tanításaiból olyan tiszta elképzelésük lett volna, az avatási rendszer jövőjéről, hogy ne kelljen a kérdéssel kapcsolatos határozatot kiadni, akkor először is minek küldött a GBC egy külön delegációt Srila Prabhupada ágyához? Egy olyan delegációt melynek fő feladata az volt, hogy kiderítsék, mi legyen az avatással most, de főleg akkor, ha Srila Prabhupada már

nem lesz közöttünk! (lásd ' kinevező kazetta 36.o.) Srila Prabhupada egészségi állapota nem volt fényes, már készült arra, hogy elhagyja a testét, és akkor jönnek a legidősebb tanítványai ilyen elemi kérdésekkel, amikre már az előző évtizedben állítólag rengetegszer válaszolt.

- Ha Srila Prabhupada valóban a M.A.S.S.-t írta le, akkor miért hagyott hátra olyan kevés instrukciót a felállításának módjáról, hogy röviddel az eltávozása után a legidősebb tanítványainak Sridhar Maharajat (a Gaudiya Mathból) kellett megkérdezniük a működéséről?
- Ha tényleg olyan egyértelmű volt az, hogy Srila Prabhupada a jövőben mindenkit *diksa* guruként akart volna látni, akkor a GBC miért állította fel a helyi *acarya* rendszert, és hagyta azt egy évtizeden keresztül működni, mikor abban a rendszerben *diksa* guruként való tevékenykedés igen korlátozott volt?

Annak ellenére, hogy a GBC *GII* kézikönyvét eddig igen kritikus szemmel vizsgáltuk, mégis elhangzik benne egy kijelentés, ami megadja Srila Prabhupada családjának újraegyesítéséhez megfelelő hangulatot:

„A tanítvány egyetlen feladata az, hogy imádjá és szolgálja a lelki tanítómesterét. Az elméjének nem szabad azon járnia, hogy hogyan lehet belőle is guru. Egy bhakta aki őszintén akar lelkileg fejlődni, csak egy tanítvány próbáljon lenni, és ne egy lelki tanítómester.”
(*GII*, 25. oldal, GBC 1995, az utolsó mondatot a fontossága miatt mi jelöltük ki).

Ennél jobban nem is érthetnénk egyet!!!

* (1)- Ezt az értelmezést Ajamila das, „Regular or *Ritvik* - Tényleges vagy *Ritvik*” című írásában találhatjuk, amelyet a GBC az *ISKCON Journal* elnevezésű folyóiratában jelenített meg 1990-ben.

* (2)- Azt ki szeretnénk jelenteni, hogy az előbb említett bhakták többsége már belátta a hibáját, és ezért bocsánatot kérünk, ha bármilyen sértést vagy kényelmetlenséget okoztunk volna nekik. Talán megfontolhatnak azt a tényt, hogy Srila Prabhupadanak, az egyének különböző *anartáit* tárgyaló személyes leveleit használja az ISKCON a M.A.S.S. alátámasztására.

8. „Lehetséges, hogy Srila Prabhupada könyveiben van valamiféle *sastrikus* elv, amely megtiltja a *diksa* adását, ha a guru és a tanítvány nem ugyanazon a bolygón tartózkodnak?”

Srila Prabhupada könyveiben nincs a fentihez hasonló kijelentés, és mivel Srila Prabhupada könyvei minden fontos sastrikus elvet tartalmaznak, ezért a filozófiánkban egy ilyen megkötés egyszerűen nem létezhet.

A *ritvik* rendszer használata Srila Prabhupada eltávozása után, összhangban van Srila Prabhupada azon instrukcióival, amelyekben a guru-tanítvány fizikai kapcsolatának nem-anyagi természetét tárgyalja. (lásd melléleteket). A korábbi idézeteket olvasva láthatjuk, hogy a GBC egyes tagjaiban az évek során egy különböző kép alakult ki:

„Srila Prabhupada azt tanította nekünk, hogy a tanítványi láncolat egy élő kapcsolat [...] A tanítványi láncolat törvénye az, hogy ember megközelít egy élő lelki tanítómestert – élő abban az értelemben, hogy fizikailag jelen van.”
(Sivarama Swami, *ISKCON journal*, 31. oldal, GBC 1990)

A fenti kijelentéseket nehéz összeegyeztetni az alábbiakkal:

„A fizikai jelenlét nem fontos.” (Srila Prabhupada szobabeszélgetés, Vrindavan, 1977/10/06)

vagy

„A fizikai jelenlét nem anyagi.” (Srila Prabhupada levél, 1967/01/19)

Persze kell lennie egy külső gurunknak, mivel a feltételekhez kötött állapotban nem tudunk csak a felső lélekre támaszkodni, de Srila Prabhupada sehol sem mondja azt, hogy a fizikai gurunak fizikailag jelen is kell lennie:

„Éppen ezért a *vani* az, amellyel élnünk kell, nem pedig a fizikai jelenlét.”
(*C.c. Antya* utószó)

A fenti elvet Srila Prabhupada a gyakorlatban is megmutatta, hiszen a sok tanítványát úgy avatta fel, hogy fizikailag nem is találkozott velük. Ez a tény önmagában bizonyítja azt, hogy a *diksát* a guru fizikai részvétele nélkül is megkaphatja a tanítvány. Sem a *sastrák*, sem Srila Prabhupada tanításai nem kötik fizikai jelenléthez a *diksát*. Tehát a *ritvik* rendszer folytatása teljes mértékben összeegyeztethető mind a *sastrákkal*, mind azzal a példával, amit az *acaryank* mutatott, amíg fizikailag jelen volt. Srila Prabhupada könyveiben a *diksáról* szóló fejezetek legtöbbszörében ki van mondva, hogy a *diksa* egyetlen feltétele, a guru beleegyezése. A beleegyezés ezen feladata, teljesen át lett adva a *ritvikeknek*:

„Ne várjatok rám, bárki akiről ti úgy látjátok, az megérdemli. Csak a megfontoltságtól fog függni.” (Srila Prabhupada szobabeszélgetés, Vrindavan, 1977/07/07)

Srila Prabhupada utasítása az, hogy:

„A *diksa* (avatás) idejét illetően minden a guru helyzetétől függ. [...]

Ha a *sad-guru*, a hiteles lelki tanítómester beleegyezik, az ember azonnal avatást kaphat tőle, anélkül hogy a megfelelő időre vagy helyre kellene várnia.” (C.c. *Madhya*, 24.331, magyarázat)

Fontos megjegyezni, hogy nincsen sem a *diksa* guru és a leendő tanítvány közti fizikai kapcsolatra, sem a fizikai jelenlétre vonatkozó megkötés a fenti magyarázatban. (Érdekes az is, hogy Srila Prabhupada a *sad-guru* és *diksa* guru kifejezést ugyanolyan jelentésben használja). Srila Prabhupada nagyon sokszor kijelentette, hogy az avatás feltételei egyszerűen csak az általa oly sokszor emlegetett szabályok és elvek követése volt:

„Ez az avatás folyamata. A tanítványnak fogadalmat kell tennie, hogy nem követ el többé bűnös tettet [...] Megígéri, hogy végrehajtja a lelki tanítómester utasítását. Ezek után a lelki tanítómester gondoskodik róla, és a lelki felszabadulás szintjére emeli.” (C.c. *Madhya*, 24.256, magyarázat)

Bhakta: Mennyire fontos a formális avatás?

Srila Prabhupada: A formális avatás Krisna valamint a képviselője utasításainak elfogadását és követését jelenti. Ez a formális avatás. (Srila Prabhupada lecke, Auckland, 1973/02/22)

Srila Prabhupada: Ki a tanítványom? Először is kövesse szigorúan a megadott szabályokat.

Tanítvány: Amíg az ember követi, addig....

Srila Prabhupada: Addig minden rendben van. (Srila Prabhupada reggeli séta, Detroit, 1976/06/13)

„...amíg nincs fegyelem, addig nincs szó tanítványról. A tanítvány azt jelenti, hogy olyan, aki követi a szabályokat.” (Srila Prabhupada reggeli séta, Mayapur, 1976/03/08)

A *diksa* szó definíciója utal-e valamilyen kapcsolatra a guru fizikai jelenlétével a bolygón?

„*Adiksa* az a folyamat, amelynek a segítségével az ember felébresztheti transzcendentális tudását, és elpusztíthat minden bűnös tetteiből származó visszahatást. A kinyilatkoztatott szentírások hozzáértő tanulmányozói *diksának* nevezik ezt a folyamatot.” (C.c. *Madhya*, 15.108, magyarázat)

Lásd „*Diksa*” diagram, 95.o.

A *diksa* fenti definíciójából semmilyen utalást nem találunk arra, hogy csak

akkor tud megfelelően működni, ha a guru és a tanítvány ugyanazon a bolygón tartózkodnak. Srila Prabhupada instrukciói és személyes példája viszont azt mutatják, hogy a *diksa* folyamatának beteljesüléséhez nincsen szükség a guru fizikai részvételére:

„A lelki tudás elsajátítását sosem akadályozza semmilyen anyagi feltétel.” (S.B. 7.7.1, magyarázat)

„A transzcendentális hang értéke nem csökken azzal, ha a hang kiejtője látszólag nincs jelen.” (S.B. 2.9.8, magyarázat)

Tehát a *diksa* minden eleme – transzcendentális tudás, megkapni a mantrát stb.- a guru fizikai jelenléte nélkül is hatékonyan átadható.

Összefoglalásul, következetesen megmutatható, hogy Srila Prabhupada könyveiben nincsen olyan *sastrikus* elv, amely a *diksa* adását a guru fizikai jelenléte nélkül kizárná. Előfordul, hogy néha a történelmi példát hozzák fel ellenérvként, de a történelmi példa *nem sastrikus* elv. A történelmi példa esetleg szolgálhat bizonyítékként egy *sastrikus* elv alkalmazására, de a történelmi példa hiánya nem feltétlenül bizonyítja azt, hogy egy *sastrikus* elvet megszegtek. Tehát a mi filozófiánk a *sastrikus* utasítások, és nem a történelmi tradíciók követésén alapul. Pont ez az, ami az ISKCON-t megkülönbözteti minden más Gaudiya Vaisnava csoporttól. Indiában sok befolyásos *smarta brahmana* kritizálta, és még mindig kritizálja a tradíciók hiányát, Srila Prabhupada tevékenységében.

A *sastrikus* kijelentések és Srila Prabhupada gyakorlati példája is teljes mértékben támogatja azt az elvet, hogy a *diksa* semmilyen módon nem függ a guru fizikai jelenlététől.

9. „Mivel ez az instrukció egy olyan rendszert állítana fel, amelyenre korábban még nem volt példa, és amelynek nincsen történelmi alapja, ezért el kell utasítani.”

Ez nem lehet ok a július 9.-i határozat elutasítására, hiszen Srila Prabhupada sok újdonságot vezetett be – hatvannégyről tizenhatra csökkentette a szükséges körök számát, összeadott párokat, engedte a nőknek, hogy a templomban lakjanak, kazettán keresztül adott *gayatri* mantrát, stb. Ez valóban egy különlegessége a mi vonalunk *acaryainak*, hogy kivétel nélkül, mindannyian, korábbi példák nélkül, új dolgokat vezettek be. Mint *acaryaknak*, ez az ő kiváltságuk, jóllehet a *sastrikus* elveknek megfelelően. Mint már említettük, a *ritvikek* használata a guru távollétében nem ütközik semmilyen *sastrikus* elvvel. Srila Prabhupada könyvei, minden szükséges *sastrikus* elvet magukba foglalnak, és mivel sehol

sem állítják azt, hogy avatást csak a guru fizikai jelenlétében lehet adni, ezért nem is tekinthető elvnek. Tehát a történelmi példa arra, hogy az eltávozása után *ritvikeket* használjon, csak a részletekben és nem az elvekben jelenthet változást.

Srila Prabhupada sok eddig példátlan dolgot csinált, főleg az avatással kapcsolatban, mi mégsem utasítjuk el ezeket. (lásd a táblázatot az 50. oldalon). Mondhatjuk azt, hogy ezen változások közül néhányat már a könyveiben elmagyarázott. Ez természetesen igaz, de ezzel a témával kapcsolatban volt sok minden, amit nem magyarázott el a könyveiben. Dehát nem is volt szükség *ritvik* rendszer részletes magyarázatára a könyveiben, hiszen már sok éven keresztül csiszolta, és mutatta rá a példát. A végső formáját pedig a július 9.-i utasításban tisztázta le. Srila Prabhupada sosem tanított minket arra, hogy a tradíciókat vakon kövessük:

„Az egyetlen tradíciónk az, hogy hogyan tegyük Visnu-t elégedetté.”

(Srila Prabhupada *Bg. Lecke*, London, 1973/07/30)

„Nem. Tradíció, vallás, ezek mind anyagiak. Ezek mind megjelölések.”

(Srila Prabhupada szobai beszélgetés, Teherán, 1975/03/13)

Teljesen lényegtelen, hogy a Srila Prabhupada által adott utasítások ki lettek-e valaha mondva az előző *acaryak* által vagy nem. Nekünk az egyetlen kötelességünk az, hogy a mi saját *acaryank* utasításait kövessük.

Hogyha egy avatási rendszert, csupán a történelmi példátlanságra hivatkozva el lehet utasítani, akkor hasonlóan az ISKCON jelenlegi guru rendszerét is el kellene utasítanunk.

Még soha nem fordult ilyen elő, hogy *diksa* guruk sokasága van egy olyan bizottságnak alárendelve, amely bármikor felfüggesztheti, vagy megszüntetheti avatási tevékenységüket. A mi vonalunk egyetlen korábbi *diksa* guruja sem lett, egy kétharmados többségi szavazással felhatalmazva az avatásra, vagy vált durva, bűnös cselekedetek martalékává, és került ezáltal a „tanítványi láncolatból” kizárásra. A fenti szokatlan tevékenységet, nem a történelmi példátlanságra hivatkozva utasítjuk el, hanem azért, mert a Srila Prabhupada könyveiben található vaisnava filozófia alapjaival ütközésbe kerülnek, és teljesen megszegik Srila Prabhupada végső utasítását..

Azok a kijelentések sem helyénvalók, amik azt állítják, hogy a *ritvik* rendszerre sem a *sastrakban*, sem az ősi védikus írásokban nem találunk említést. Bizonyos védikus szabályok szerint, a *sudrák*, és nők egyáltalán nem is kaphatnának *brahmana* avatást:

„Egy *sudrának* nem lehet *diksát* adni [...] Ezt az avatást nem a

védikus szabályok szerint adom, mivel manapság nagyon nehéz egy képesített *brahmanát* találni.” (Srila Prabhupada *Bg.* Lecke, Bombay, 1971/03/29)

Tehát ha védikus keretek közt maradunk, Srila Prabhupadanak nem szabadott volna egyetlen nyugati tanítványát sem felavatnia, hiszen mind, a legalacsonyabb védikus kasztnál is alacsonyabban születtek. Srila Prabhupada ezeknek a védikus törvényeknek a felülírására magasabb rendű *sastrikus* utasításokat hívott elő. Ezeket az utasításokat sokszor, eddig példátlan módon alkalmazta:

„Ahogy Harira nem érvényesek a világi szabályok és előírások, az általa felhatalmazott lelki tanítómester szintén nem köteles engedelmessé válni nekik.” (*C.c. Madhya*, 10.136, magyarázat)

„Az Istenség Legfelsőbb Személyisége és lelki tanítómesterem, Isvara Puri teljesen függetlenek –mondta Sri Caitanya Mahaprabhu. –Így aztán egyikük kegye sincs alárendelve semmiféle védikus szabálynak vagy előírásnak.” (*C.c. Madhya*, 10.137)

A fontos pont az, hogy attól, hogy a *ritvik* rendszer teljesen egyedülálló (ahogyan mi tudjuk), nincs ellentétben a magasabb rendű védikus elvekkel. Feltétlenül mutatja Srila Prabhupada zsenialitását az, hogy a *sastrikus* elveket a hely, idő és a körülményeknek megfelelően, egy merőben új módon tudta alkalmazni.

Talán még nem is fogtuk fel, hogy Srila Prabhupada mennyire egyedülálló. Egyetlen korábbi *acarya* sem jelentette ki, hogy az ő könyvei lesznek a törvénykönyvek a következő tízezer évre. Korábban az ISKCON-hoz fogható sem létezett. Azon miért lepődünk meg annyira, hogy egy ilyen, eddig példátlan személyiség, egy szokatlanul látszó avatási rendszer felállítása mellett döntene?

10. „Mivel a *ritvik* rendszerre 1977. július 9.-ét megelőzően semmilyen utalás nem volt, ezért az kizártnak tekinthető, hogy Srila Prabhupada eltávozása után is működni kellett volna.”

Ez az érv arra épül, hogy Srila Prabhupada sosem „dobott” volna be semmi újat a mozgalomba. Szó szerint értelmezve, ez az érv elég abszurd, hiszen nem más jelent mint, hogy bármilyen utasítást a gurutól vissza lehet utasítani, amennyiben az új, vagy kicsit is különbözik az eddigi utasításoktól. Azt sugallja, hogy Srila Prabhupadanak, az utolsó napjaiban nem kellett volna a mozgalmával kapcsolatos messzemenő instrukciókat adnia, ha csak, azokat már mindenki ismerte volna.

Amint már elmagyaráztuk, a *ritvik* rendszer semmilyen módon sem volt „új”. A július 9.-i határozat előtt az avatással kapcsolatos tapasztalatok a mozgalomban

túlnyomórészt a képviselők használatáról szóltak. Srila Prabhupada volt a *diksa* guru az ISKCON-ban, és a legtöbb avatási ceremóniát, főleg a későbbi években, a templomvezetők vagy egy másik képviselő vagy egy pap tartotta.

1977. július 9. után a legfőbb különbség az volt, hogy a képviselők Srila Prabhupada közvetlen részvétele nélkül avattak. Az újonnan avatottaknak kiküldött leveleket már nem Srila Prabhupada írta alá, és az avatásra várók neveit sem Srila Prabhupada, hanem a *ritvikek* választották ki. Továbbá a folyamat most már egy nagyjából ismeretlen szóhoz, a '*ritvik*'-hez kötődött. A hiteles *acaryához* való kötődés e képviselőkön keresztüli megszerzése, jelentette az avatást több ezer tanítvány számára. A július 9.-i utasítás a „*ritvik*” szót „az *acarya* képviselője” jelentéssel definiálja. Az pedig nyilván nem volt egy újdonság, hogy Srila Prabhupada képviselőket használ az avatásra. Ez csupán Srila Prabhupada addigi tanításainak és gyakorlatának a folytatása volt, az egyre gyorsabb ütemben növekvő mozgalomban.

Miért kellett olyan sokkolóvá tenni azt, hogy ez a rendszer 1977. november 14. után is folytatódni fog?

Annak ellenére, hogy sokaknak ismeretlen volt, a *ritvik* szó nem volt újdonság. A szót és származékait Srila Prabhupada már 31-szer használta és definiálta a könyveiben. Ami „újdonság volt, az az, hogy a már sok éve fennálló rendszer jellemzőit most papírra vetették a jövőjéhez szükséges megfelelő módosításokkal. Ez egyáltalán nem meglepő, hiszen ebben az időben Srila Prabhupada nagyon sok, a mozgalom jövőjével kapcsolatos dokumentumot adott ki. Most nem más történt, mint annak a rendszernek a megerősítése, amelyre már mindenki általános gyakorlatként tekintett.

Ironikusan, ami igazán „új” volt az a *ritvikek* érdekes átalakulása Srila Prabhupada „anyagilag és lelkileg is megtisztult, jogutód *acaryáivá*”. Ennek a bizonyos újításnak a megalkotása olyan sok hullámot váltott ki, hogy rögtön bevezetése után több száz tanítvány hagyta el a mozgalmat, akiket a későbbiekben még több ezren követtek.

Összefoglalás

Bemutattuk, hogy nincsen közvetlen bizonyíték sem arra, hogy a *ritvik* rendszer Srila Prabhupada halála után meg kellett volna szüntetni, sem arra, hogy a *ritvikeknek* át kellene minősülniük *diksa* gurukká – a). és b). feltevés. Még ha lennének is az a). és b).pontot alátámasztó, igen erős, közvetett bizonyítékok, akkor is vitatható lenne, hogy ezek felülírhatják-e a közvetlen bizonyítékokat, hiszen azok mindenképpen elsőbbséget élveznek. De amint láthattuk, még egy töredéknyi közvetlen bizonyíték sincs annak alátámasztására, hogy a *ritvik* rendszer Srila Prabhupada eltávozásával megszüntethető lenne. Tehát:

1. Az egész mozgalomnak el lett küldve egy követendő instrukció –

Közvetlen bizonyíték.

2. Magának az instrukciónak, És az azt alátámasztó későbbi instrukcióknak a vizsgálata, csak támogatja a ritvik rendszer folytatását - **Közvetlen bizonyíték.**
3. **Nincsen arra vonatkozó közvetlen bizonyíték**, hogy Srila Prabhupada utasítást adott volna, a *ritvik* rendszer megszüntetésére eltávozása esetén.
4. Továbbá **nincsenek** sem az instrukció, a *sastra*, a további instrukciók, a speciális körülmények, a háttér valamint az instrukció természete és felépítése alapján, **közvetett bizonyítékok**, melyek teret adhatnának a *ritvik* rendszer megszüntetéséhez, Srila Prabhupada eltávozása után. Érdekes módon ezeket a tényezőket vizsgálva, csak az utasítás folytatására találunk közvetett bizonyítékokat.

A fenti vizsgálatot szem előtt tartva, alázatosan közöljük, hogy Srila Prabhupada avatással kapcsolatos végső utasításának 1977 november 14.-i visszavonása, egy jogtalan lépésnek bizonyult. Az a) és b). feltevések (amelyekre, mint láttuk az ISKCON jelenlegi guru rendszere épül) alátámasztására semmilyen bizonyítékot sem találunk. Srila Prabhupada tanítványaiként, követőiként és szolgálóiként az egyetlen választásunk, hogy ismét alkalmazkodunk az eredeti utasításához.

Ahhoz, hogy tovább segítsük ezt az alkalmazkodást, a következőkben áttekintjük a május 28.-i beszélgetést, és néhány hozzá kapcsolódó ellenvetést, amelyek zavarodottságnak adtak teret.

A ' Kinevező Kazetta'

A *GII*-ben a GBC azt állítja, hogy a július 9.-i utasítás a). és b). módosításaira csak egyetlen, 1977. május 28.-án Vrindavanban lezajlott, és kazettára felvett szobabeszélgetés ad alapot. Ezeket a módosításokat most újból megmutatjuk:

- a). módosítás** : A képviselők (*ritvikek*) kinevezése csak ideiglenes volt, és Srila Prabhupada eltávozásakor ez meg lesz szüntetve.
- b). módosítás** : A *ritvikek* a képviselői funkciójukat felhagyva automatikusan *diksa* guruk lesznek, és az új bhaktákat a saját tanítványukká és nem Srila Prabhupada tanítványává avatják majd

Így ezt a fejezetet most a május 28.-i beszélgetés alapos vizsgálatának szenteljük, hogy megállapítsuk valóban megtehető-e a végső utasítással kapcsolatos fenti módosítások.

Mivel a GBC álláspontja teljes mértékben ezen az egy szál bizonyítékon alapul, ezért elég aggasztó az, hogy ennek a bizonyítéknak már négy különböző hivatalosan elbírált változatát ismerjük, azaz négy átírását. Ezek a különböző verziók az alábbi publikációkban jelentek meg:

1983: *Srila Prabhupada*-Lilamrita, 6 kötet (Satsvapura das Goswami, BBT)

1985: *Under My Order - Az Utasításomra* (Ravindra Svarupa das)

1990: *ISKCON Journal* (GBC)

1995: *Gurus and Initiation in ISKCON (GII)- Guruk és Avatás az ISKCON-ban* (GBC)

Már maga az a tény, hogy ugyanannak a beszélgetésnek négy különböző verziója létezik, komoly kérdések felmerülését vonja maga után. Például, nem lenne méltánytalan feltenni a következő kérdéseket, hogy: Mégis melyik a helyes verzió? Először is miért vannak egymástól különböző verziók? Lehet, hogy az átírás több különböző beszélgetés kombinációja? Maga a kazetta is, több különböző beszélgetésből lett megszerkesztve? A kazettának több verzióját is kiadták? Ha igen, biztosak lehetünk-e abban, hogy bármelyik verzió is, egy valóban elhangzott beszélgetést fed le? Tehát már a bizonyíték vizsgálata előtt is, komoly kérdések merülnek fel a hitelességgel kapcsolatban.

Ennek ellenére, a kazetta vizsgálatának céljából az négy különböző verzió kombinációját fogjuk használni. Íme a beszélgetés, a különböző verziókat a zárójelekbe jeleztük:

- (1) **Satsvarupa dasa Goswami** : Akövetkező kérdésünk az avatások jövőbeli lezajlásával kapcsolatos,
- (2) főleg akkor, amikor te már nem leszel velünk. Amit mi tudni szeretnénk, az az, hogy hogyan fognak majd
- (3) (az) első avatás(ok) lezajlani..
- (4) **Srila Prabhupada** : Igen. Néhányatokat ajánlani fogom. Amikor ez már el lett rendezve
- (5) néhányatokat ajánlani fogom arra, hogy *képviseleti acarya* legyen.
- (6) **Tamal Krsna Goswami** : Ezt úgy nevezik, hogy *ritvik acarya*?
- (7) **Srila Prabhupada** : *Ritvik*. Igen. (Igen, *ritvikek*)
- (8) **Satsvarupa dasa Goswami** : (Akkor) Mi a kapcsolat az avatást adó és a
- (9) **Srila Prabhupada** : Ő guru. Ő guru.
- (10) **Satsvarupa dasa Goswami** : De ő a te nevedben csinálja.
- (11) **Srila Prabhupada** : Igen. Az csak formalitás. Mivel a jelenlétemben, nem szabadna gurunak lenni,
- (12) így az én nevemben. Az én utasításomra, *amara ajnaya guru hana*, (ő) (legyél) igazából guru.
- (13) De az én utasításomra.
- (14) **Satsvarupa dasa Goswami** : Tehát (akkor) (ők) (lehetnek) is a te tanítványaidnak tekinthetők?
- (15) **Srila Prabhupada** : Igen, ők az (ő) tanítványok(ai), (de) (miért) fontos, hogy ... ki
- (16) **Tamal Krsna Goswami** : Nem. Ő azt kérdezi, hogy ezek a *ritvik acaryák* képviseleti *acaryak*, akik *diksát* adnak,
- (17) (az óvék) ... az emberek akiknek *diksát* adnak, azok kinek a tanítványai?

- (18) **Srila Prabhupada** : Azok az ő (az avatónak a tanítványai) tanítványai.
- (19) **Tamal Krsna Goswami** : Ők az ő tanítványai (?)
- (20) **Srila Prabhupada** : Aki avat... (És ők az én) (az ő) (ő) második szintű tanítványa(i)(im).
- (21) **Satsvarupa dasa Goswami**: (Igen)
- (22) **Tamal Krsna Goswami** : (Az tiszta)
- (23) **Tamal Krsna Goswami** : (Akkor folytassuk)
- (24) **Satsvarupa dasa Goswami**: Nos, akkor lenne egy kérdésünk az ...
- (25) **Srila Prabhupada** : Amikor én utasítom (hogy) legyél guru, ő (te) tényleges guru (lesz).
- (26) Ennyi az egész. Ő (És ők) a tanítványomnak (tanítványaimnak) a tanítványai (lesznek) (Ennyi). (Értsd meg).

Amint már a korábbiakban említettük, sem a július 9.-i utasítás, sem bármilyen későbbi, Srila Prabhupada által aláírt dokumentum, kifejezetten erre a fent leírt beszélgetésre, egyáltalán nem hivatkozik. Ez igen érdekes, hiszen a *GII* központi érve, az, hogy ez a beszélgetés nélkülözhetetlen a július 9.-i határozat megértéséhez.

Nem az volt Srila Prabhupada megszokott módszere arra, hogy instrukciókat adjon a világméretű szervezetének, hogy olyan hiányos és félrevezető, írott határozatokat ad ki, amelyek csak korábban, hanganyagon rögzített beszélgetések alapos vizsgálatával lennének megérthetőek.

Amikor látjuk a kérdéses utasítás jelentőségét, azaz a *Sankirtan* misszió folytatását tízezer évig, és látjuk azt, hogy pont ezen kérdésből kifolyólag mi történt a Gaudiya Math-tal, akkor az valóban elképzelhetetlennek tűnik, hogy Srila Prabhupada a fent említett hiányos és félrevezető módon irányította volna a dolgokat. Azonban mégis ezt kell elhinnünk, hogyha a GBC álláspontját el akarjuk fogadni. Most menjünk át részletesen a fenti összekombinált beszélgetésen, különös figyelmet szentelve azon soroknak, amelyek a *GII* szerint alátámasztják a fent említett a). és b). módosításokat.

1-3 sor: Itt Satsvarupa dasa Goswami, egy konkrét kérdést tesz fel Srila Prabhupadanak az avatások jövőjével kapcsolatban –, **főleg akkor, amikor te már nem leszel velünk**”. Bármilyen választ is ad Srila Prabhupada, annak főleg az eltávazása után lesz jelentősége, hiszen Satsvarupa nyilván arra kíváncsi, -

„amikor te már nem leszel velünk”.

4-7 sor: Srila Prabhupada itt válaszol Satsvarupa dasa Goswami kérdésére. Azt mondja, hogy néhány tanítványát ki fogja nevezni arra, hogy „képviselői *acarya*”-ként (*ritvikként*) tevékenykedjenek. Miután tisztán válaszolt a kérdésre Srila Prabhupada csöndben marad.

Nem válaszol bővebben a kérdésre. Nem is magyarázza meg, és nem is próbálja megmagyarázni a válaszát. Ezért fel kell tennünk, hogy ennyi volt a válasza. Az alternatívák erre a pontra a következők lehetnek:

1) Srila Prabhupada szándékosan adott helytelen vagy félrevezető választ a kérdésre,

Vagy

2) Nem hallotta rendesen a kérdést és arra gondolt, hogy Satsvarupa dasa Goswami csak annyit kért, hogy még az ő jelenlétében mi csináljanak.

Az 1) opciókat Srila Prabhupada egyetlen tanítványa sem vetné fel, és ha a 2) opció lenne a helyes, akkor a beszélgetés semmit sem tudna mondani nekünk az avatás jövőjéről az eltávozása után. És ezáltal, csak egy módosítások nélküli július 9.-i dokumentumnak kellene lennie, mivel ez volt az egyetlen határozata az avatások jövőjéről.

Néha egyesek azzal érvelnek, hogy a választ csak a teljes beszélgetésből kaphatjuk meg. Ezzel viszont csak az a baj, hogyha Srila Prabhupada ily módon adná ki az utasításait, csak akkor adhatna helyes választ Satsvarupa dasa Goswami eredeti kérdésére, ha a következő feltételek fennállnának:

- Valaki több kérdést tett fel.
- Pusztá véletlen folytán, olyan kérdést tesznek fel, amelyre adott válasz pont Satsvarupa Maharaja eredeti kérdésére lenne a helyes válasz.

Ez egy elég bizarr módszer lenne a kérdések megválaszolására, nem beszélve egy világméretű mozgalomról, és ez nem Srila Prabhupada stílusa volt. Hogyha valóban, ahogy a GBC állítja, vette a fáradságot egy levél megírására, mely az avatás jövőjére vonatkozó instrukciókat tartalmazta továbbá, amelyet az egész mozgalomnak szánt, és az csak négy hónapig lett volna érvényben, akkor biztosan nem bánt volna ilyen homályos módon azokkal az instrukciókkal, amelyek a következő tízezer évig lesznek érvényben.

Hogyha most úgy próbáljuk vizsgálni a fenti beszélgetést, hogy az megkérdőjelezhetetlenül támassa alá az a). és b). módosításokat, akkor láthatóan eddig nem áll jól a szénánk. Srila Prabhupadatól megkérdézik, hogy mi lesz az avatásokkal a jövőben, főleg akkor, ha majd eltávozik: erre azt válaszolja,

hogy *ritvikeket* fog kinevezni. Ez teljesen ellentmond a GBC által támogatott mindkét módosításnak, és csupán megerősíti azt, hogy a július 9.-i utasítás arra lett szánva, hogy „mostantól” működjön. Menjünk tovább:

8-9 sor: Itt Satsvarupa dasa Goswami azt kérdezi, hogy milyen lesz a kapcsolata az **avatónak** és az avatottnak. Satsvarupa dasa Goswami még be sem fejezi a kérdést, amikor már Srila Prabhupada rávágja, hogy „ő guru”. Mivel a *ritvikek* definíció szerint *nem* avatók, ezért Srila Prabhupada csak magára utalhatott, hogy ő a „guruja” az avatottaknak. Ezt a július 9.-i levél megerősíti, hiszen *háromszor* is elhangzik benne, hogy az újonnan avatottak „Srila Prabhupada tanítványai” lesznek”.

Néha azt az érdekes elméletet ismertetik, hogy amikor Srila Prabhupada a következőt mondja: „Ő guru”, akkor igazából magukról a *ritvikekről* beszél. Ez elég bizarr, hiszen Srila Prabhupada pont az előbb definiálta a *ritvik* szó jelentését, mint „képviselő *acarya*” ami éppen azt jelenti, hogy : egy olyan pap, aki különböző vallási ceremóniákat tart. A július 9.-i levélben, Srila Prabhupada tisztázza, hogy pontosan mi lesz ezeknek a papoknak a funkciója. Az újonnan avatottaknak lelki nevet kellett volna adniuk, és második avatás esetében, pedig gayatrizni a zsinórjukon – mindezt Srila Prabhupada nevében. Ennyi volt. Nincsen semmilyen említés arra vonatkozóan, hogy ők *diksa* guruk lennének, hogy saját tanítványokat avatnak vagy saját maguk nevében lennének lelki tanítómesterek. Az utasítás konkrétan úgy definiálja a *ritvik* szót, mint „az *acarya* képviselője”. Az *acarya* nevében kellett volna cselekedniük, és nem úgy, mintha ők saját maguk lennének az *acaryak*. Ha ez a helyzet, akkor Srila Prabhupada miért ködösítette volna a kérdést azzal, hogy a *ritviket* „gurunak” nevezi? Ha mindvégig avató guruk lettek volna, akkor miért nem nevezte őket annak, a zavar elkerülése érdekében?

Srila Prabhupada gyakran beszélt magáról egyes szám harmadik személyben, amikor az ő helyzetével, mint *acaryával* kapcsolatos filozófiai, és vezetési kérdésekről értekezett. Az pedig teljesen egyértelmű, hogy itt is ezt tette, hiszen ebben a pontban Satsvarupa dasa Goswami kérdése éppen ilyen témájú volt.

Tehát a beszélgetésnek csak akkor van értelme, ha Srila Prabhupadat vesszük gurunak, aki a képviselőin, a *ritvikeken* keresztül avatott fel új tanítványokat.

Habár Srila Prabhupada válaszai elég egyértelműek és következetesek, úgy tűnik, hogy ebben a pontban még mindig van egy kis zavar a kérdezőben. Ekkor kérdezi Satsvarupa dasa Goswami a **10. sorban** - „**De ő a te nevedben csinálja.**” Az „ő” amire Satsvarupa dasa Goswami hivatkozik az a *ritvik*, de az „ő” amire Srila Prabhupada hivatkozik az, amint az előbbieken megmutattuk, csakis önmaga lehetett, hiszen a *ritvik* rendszerben ő az egyetlen avató. A

tanítványának a nyilvánvaló zavara ellenére, Srila Prabhupada ügyesen illeszti a következő válaszát Satsvarupa dasa Goswami valódi kérdéséhez, ami ezeknek a jövőbeli *ritvikeknek* a valódi helyzetével kapcsolatos.

11-13 sor: A *GII* szerint itt jön fel a bizonyíték az a). módosításra. Mielőtt személyre vennénk, valóban van-e ilyen bizonyíték, azelőtt emlékezzünk vissza az **1-7 sorok** vizsgálata során eljutott konklúziókhöz.

Ha a **11-13 sorok** valóban tartalmaznak bizonyítékokat az a). módosításra, akkor azok **1-7 sorokkal** biztosan ellentmondásba lesznek, hiszen Srila Prabhupada egyértelműen választ adott arra, hogy a ritviket „főleg” az eltávozása utáni időszakra fogja kinevezni. Tehát ha az a). módosításra valóban a **11-13 sorokban** találunk bizonyítékokat, az azt jelentené, hogy Srila Prabhupada ellentmondott a néhány pillanattal korábban elhangzott saját mondatával. Ha ez lenne, akkor a beszélgetés ismét használhatatlan lenne a jövőbeli avatással kapcsolatos kérdések megválaszolására, hiszen ugyanabban a beszélgetésben két teljesen ellentmondó állítás is érvényes lenne. Tehát ismét csak egy módosítatlan július 9.-i határozatra hivatkozhatunk.

Nézzük meg, hogy ez valóban megtörtént-e. Emlékezzünk csak vissza. Egy olyan kijelentést keresünk, amelyben a *ritvikeknek* Srila Prabhupada eltávozásával abba kell hagyniuk a tevékenységüket. Azaz csak az ő (Srila Prabhupada) jelenlétében működhetnek.

Amint elolvassuk a **11-13 sorokat**, csak annyit látunk, hogy az van kijelentve, hogy a *ritvikeknek* azért kell működniük, mivel a jelenlétében nem lehetnek guruk. Vagyis Srila Prabhupada, csak megismétel egy olyan elvet, amelyet az ambiciózus tanítványainak már gyakran megemlített: a guru jelenlétében a tanítványnak az ő nevében kell cselekednie. Azonban Srila Prabhupada nem állítja azt, hogy ennek a „a guru nevében való cselekvésnek” az eltávozása után abba *kell* maradnia. Azt sem állítja, hogy a ’ cselekedj az én nevemben’ csak addig működhet, amíg jelen van. Valóban, eddig sehol sem kötötte a fizikai jelenlétét a „cselekedj az én nevemben” koncepcióhoz, hanem csupán egy okként használja fel arra, hogy megakadályozza a tanítványait a guru szerep felvételétől. Pont ez a „ne legyél guru” van a *ritvikék* működésével összekötve.

Tehát, a fenti beszélgetés idején az egyik ok arra, hogy nem lehetnek *diksa* guruk, az Srila Prabhupada fizikai jelenléte volt. De amint az a következő sorból kiderül, nem ez az egyetlen akadály a *diksa* guru szerep felvételéhez.

A **12 sorban** láthatjuk, hogy a lét mint guru, függ Srila Prabhupada utasításától – „Az utasításomra”. Ezt a feltételt megismétli a **13 sorban** – „De az én utasításomra”, és még egyszer a **25 sorban** – „Amikor én utasítom”. Elég nyilvánvaló, hogy ez nem lehet egy megfelelő utasítás a guruvá váláshoz, hiszen

akkor minek mondaná, hogy: „Amikor én utasítom”? Ha, ahogy a GBC állítja, ez lenne az utasítás arra, hogy valaki guru legyen, akkor Srila Prabhupada biztosan valami ilyesmit mondott volna: „*Én most utasítalak titeket, hogy amint elmegyek, ne maradjatok továbbra is ritvikék, hanem legyetek inkább diksa guruk*”. Egy ilyen kijelentés biztosan adna valamennyi hitelességet a GBC jelenlegi álláspontjának, és a M.A.S.S. doktrínának. De amint láthatjuk, nincsen egyetlen olyan kijelentés a május 28.-i beszélgetésben, amely még távolról is hasonlítana erre.

Egy további érvelés az, hogy az „*amara ajnaya*” vers használata ezen a ponton, azt jelenti, hogy az utasítás a *diksa* guruvá váláshoz ekkor már ki lett adva, hiszen az Úr Caitanya ezen utasítását Srila Prabhupada már sokszor elismételte. De amint már beláttuk, az „*amara ajnaya*” utasítás csak a *siksa* gurura utal. Tudjuk, hogy az utasítás a *diksa* guruvá váláshoz ekkor még nem lett kiadva, hiszen Srila Prabhupada azt mondja, hogy: „*Amikor én utasítom*”. Tehát Srila Prabhupada itt csak arra használja a verset, hogy tudatosítsa: a guruvá váláshoz utasítást kell kapni..

A **11-13 sorokban** láthatóan nincsen semmi, ami bárhogy is, módosíthatná Srila Prabhupada válaszát Satsvarupa eredeti kérdésére (**1-7 sor**). Tehát amit eddig értettünk az **1-7 sorokból** az úgy is marad. Srila Prabhupada nem mondott ellent saját magának, így a július 9.-i határozat eddig módosítatlan.

A **11-13 sorok** tényleg megalapozzák egy *ritvik* rendszer működését még Srila Prabhupada jelenlétében, de nem mondják ki azt, hogy ez *csak* az ő jelenlétében működhet. Egyébként is a július 9.-i határozat ezt letisztázza a „mostantól” szó használatával. A „mostantól” szó attól a naptól kezdve, minden időkeretet magába foglal, függetlenül Srila Prabhupada állapotától. Olvassunk tovább.

14-15 sor: Érdekes módon, Satsvarupa dasa Goswami itt feltesz egy kérdést, amely közvetlenül Srila Prabhupada helyzetére irányul: „**Tehát akkor ők is a te tanítványaidnak tekinthetők?**” Srila Prabhupada válasza: „**Igen, ők tanítványok...**” még egyszer megerősítve ezzel a jövőbeli tanítványok hovatartozását. Annak ellenére, hogy azt nem tudjuk, hogy Srila Prabhupada ezután hogyan akarta folytatni, de a válasz eleje igen határozott. Saját helyzete felől kérdezték, és ő azt válaszolja: „**Igen**”.

A GBC-nek csak akkor lehetne reménye az a). és b). módosítások fenntartásához, ha Srila Prabhupada válasza erre a kérdésre így hangzott volna: „*Nem, ők nem az én tanítványaim.*” Lényegtelen, hogy Srila Prabhupada ezután mit akart mondani, hiszen azt soha nem tudhatjuk már meg. Csak annyit tudunk, hogy amikor megkérdezték tőle: A jövőben avatottak is a tanítványaid lesznek? ő annyit válaszolt: „*Igen*”. Ez ismét nem egy jó jel az a). és b). módosításoknak.

16-18 sor: Úgy tűnik, hogy Tamal Krsna Goswami, érez itt egy kis zavart, és ezért félbeszakítja Srila Prabhupadat. Tovább tisztázza Satsvarupa dasa Goswami kérdését és megkérdezi Srila Prabhupadától, hogy kinek a tanítványai lesznek azok, akiknek a *ritvikek diksát* adnak. Srila Prabhupada itt ismét harmadik személyben válaszol (Mivel maga a kérdés is harmadik személyben hangzott el): „Azok az ő tanítványai”. Amint már megbeszéltük itt csak magára hivatkozhatott, hiszen a *ritvikeknek* definíció szerint nincsenek saját tanítványai. Sőt biztosak lehetünk abban, hogy saját magára utalt, hiszen egyes számban válaszol („az ő tanítványai... az avatónak a tanítványai”), annak ellenére, hogy a *ritvikekről* többes számban kérdezték („ezek a *rtivik-acaryák*”).

Egy érv, amit itt fel szoktak hozni az, hogy a beszélgetésnek ebben a pontjában Tamal Krsna Goswami a kérdést, egy bizonytalan nem meghatározott jövőbeli időkeretről teszi fel, amelyben *ritvikek* átalakulnak *diksa* gurukká. Ezen elmélet szerint, amikor Srila Prabhupada, aki már közben misztikus módon ráállt Tamal Krsna Goswami elméjére, erre a kérdésre azt válaszolta, hogy a jövőbeli avatottak az „ő tanítványai”, akkor igazából arra gondolt, hogy azok a *ritvikek* tanítványai, akik most már nem *ritvikek*, hanem *diksa* guruk. Féltreteve a tény, hogy ez az érdekes „elmék találkozása” eléggé valószínűtlen, sőt spekulatív. Van még legalább egy probléma ezzel a hipotézissel:

Eddig a pontig Srila Prabhupada még nem állította azt, hogy a *ritvikek*, akiket még nem nevezett ki, fognak e valaha is másként működni, mint *ritvikek*. Tehát miért gondolta volna Tamal Krsna Goswami, hogy a helyzetük megváltozhatna?

19-20 sor: Tamal Krsna Goswami (TKG) megismétli a választ, és Srila Prabhupada tovább folytatja: „Aki avat ... az ő második szintű tanítványa.” Azért választottuk ezt a verziót, mivel ez tükrözi legjobban a kazettának a nálunk levő másolatát, és ez illik legjobban a beszélgetés folyásába. (Különben maga az avató is ezzel együtt második szintű tanítvány lenne! – „Aki avat ... ő második szintű tanítvány.”)

Az az érv, hogy amikor Srila Prabhupada itt harmadik személyben beszél, akkor biztosan nem magára hanem a *ritvikekre* utalt, könnyen megvizsgálható, ha ennek megfelelően módosítjuk a beszélgetést, azaz kicseréljük a harmadik személyben elhangzottakat első személyre (a zárójelekben) a **17-20 sorokban**:

TKG: Azok kinek a tanítványai?

Srila Prabhupada: Ők (a *ritvikek*) tanítványok.

TKG: Ők (a *ritvikek*) tanítványai.

Srila Prabhupada: (A *ritvik*) aki avat (A *ritvik*) második szintű tanítványa

Azonban tudva azt, hogy a *ritvikek* csak képviselők, és hogy csak képviseleti szerepük van, magától értetődő, hogy a **17-20 soroknak** a fenti értelmezése badarság. Már az is ellentmondásos, hogy egy *ritviknek* lehetnek saját tanítványai, nem beszélve második szintű tanítványokról..

Az lehet egy vád ellenünk, hogy valamilyen módon „kicsavarjuk” Srila Prabhupada szavait, azzal, hogy harmadik és nem első személyű kijelentéseket veszünk. Ennek ellenére mi úgy érezzük, hogy ez az értelmezés összeegyeztethető Srila Prabhupadanak, a *ritvikeknek* szánt funkciójával. Ennek a beszélgetésnek úgy tűnik, hogy kettő értelmezés adható:

- 1) A jövőbeli tanítványok, a *ritvik* papoké lettek volna, akik definíció szerint nem *diksa* guruk, hanem képviselők, akik kimondottan kapcsolattartónak lettek kinevezve.
- 2) A jövőbeli tanítványok Srila Prabhupada tanítványai lettek volna.

Az 1) értelmezés abszurd. Tehát a 2) értelmezést fogadjuk el, mint az egyetlen racionális lehetőség, és e szerint értelmeztük a kazettát.

25-26 sor: Srila Prabhupada azzal az egyértelmű kikötéssel fejezi be, hogy csak akkor lesz valaki guru, ha ő utasítást ad rá. Ebben a helyzetben az újonnan avatottak valóban a „*tanítványom tanítványai*” lennének.

Egy nagy ügyet csinálnak egyesek a „második szintű tanítvány” kifejezés használatából. Ez a Srila Prabhupada által használt kifejezés, sokaknak perdöntő bizonyítéknak minősül, hiszen csak akkor lehetnek második szintű tanítványaid, ha a te tanítványaid közül vannak, akik *diksa* guruk. Ez valóban igaz. De sajnos az „ő második szintű tanítványai” kifejezés után következő szavakat általában nem veszik figyelembe. Srila Prabhupada azt mondja ezután, hogy egy második szintű tanítvány, és így egy *diksa* guru csak akkor létezhet, amikor Srila Prabhupada arra utasítja a tanítványát, hogy az *diksa* guru legyen. Vagyis Srila Prabhupada itt csak annyit mond, hogy ha egy guru utasítja a tanítványát arra, hogy *diksa* guru legyen, akkor lesznek neki második szintű tanítványai, mivel az új *diksa* guru saját tanítványokat fog avatni. Ez elég szembetűnő, ezt senki sem tudná kétségbe vonni. De hol van az utasítás a guruvá váláshoz? Biztosan nem a **25-26 sorokban**, vagy bárhol a beszélgetésben.

Igazából a május 28.-i beszélgetés nem utasít senkit semmire. Srila Prabhupada csupán tudtára adja a jelenlevőknek a szándékát arról, hogy a jövőben *ritvikeket* akar kinevezni. Ezután a *ritvik* rendszerben a guru-tanítvány kapcsolatáról szóló, kissé zavaros kérdésekre válaszol. Majd kijelenti, hogy mi történne akkor, ha valaha kiadná az utasítást valakinek a *diksa* guruvá váláshoz. Az azonban világos, hogy az első konkrét határozat, amelyben kinevez bizonyos embereket, bizonyos funkciók betöltésére csak július 7.-én született meg (lásd mellékletek), és ezután

az aláírt július 9.-i levélben megerősítésre került. De amint a július 9.-i levelet olvassuk, sehol sem találunk említést arról, hogy a tizenegy kinevezett *ritvikből* valaha is *diksa* guru lehet, vagy arról, hogy a *ritvik* rendszernek valamikor meg kellene szünnie.

A május 28-i beszélgetésnek a fenti kimerítő analízise után, világos, hogy a GBC itt a klasszikus körkörös érvelést használja:

Ahhoz, hogy az ISKCON guruk jelenlegi helyzetéhez életbevágó, a). és b). módosításokat alátámasszunk, meg van mondva nekünk, hogy a július 9.-i levelet módosítsuk egy „utasítással”, melyet Srila Prabhupada állítólag a május 28-i beszélgetés során adott. De mi a beszélgetést az előbbieken már elolvastuk és láthattuk, hogy Srila Prabhupada kijelentette azt, hogy csak akkor lehetnek guruk „amikor én utasítom”. De azt honnan vehetjük biztosra, hogy ez az „amikor én utasítom” ugyanaz az „utasítás” volt, amelyet a július 7.-i és július 9.-i levelek tartalmaztak, hiszen ez az „utasítás” csak *ritvikek* kinevezéséről szól, és ez pont ugyanaz az „utasítás” amelyet a GBC-nek módosítania kellett, ahhoz, hogy a fontos a). és b). módosításokat alá tudja támasztani?

Sajnos csak az a baj, a GII –ben írottakkal, hogy éppen a fenti abszurd dialektikus patthelyzetnek néz elébe.

Hogy mi is a fenti patthelyzet, az a 96. oldalon levő ábráról könnyen megérthető.

Végső soron, az alátámasztó bizonyítékok nyilvánvaló hiánya mellett a „módosítás” elmélettel az a nagy gond, hogy hivatalosan nem lehet módosítani egy instrukciót olyan információkkal, melyek még az instrukciót végrehajtandó személyeknek sem volt a birtokában.

Ha valóban az lenne a helyzet, hogy a május 28.-i beszélgetés az a). és b). módosítások alátámasztására egyértelmű instrukciókat tartalmazott, akkor a végső utasításban biztosan lettek volna erre vonatkozó utalások. A május 28.-i beszélgetés célja tényleg az volt, hogy megvitassák, mi legyen az avatásokkal Srila Prabhupada eltávazása után. És mégis az van felvetve, hogy amikor Srila Prabhupada végre kiadja, az utolsó, avatással kapcsolatos határozatát, abban csak az eltávazásáig követendő irányvonalat adja meg.

Vagyis, azokról a témákról, amiről Srila Prabhupadat nem kérdezték meg, minden bizonnyal egyértelmű követendő utasításokat adott; viszont a legfontosabb kérdésről, arra amire mindenki kíváncsi volt, a következő tízezer évre, az avatások jövőjét illető kérdést, teljes egészében kihagyta az utolsó aláírt utasításában.

Arra sosem találunk példát, hogy Srila Prabhupada, a mozgalmát az alábbi módon irányította volna:

- 1) Fontos határozatok kiadása, amelyek még azokat a pontokat sem tárgyalják, amelyek miatt ki lettek adva.
- 2) Szándékosan visszatartani, egy fontos, új vezetési rendszer megértéséhez, és megfelelő működtetéséhez elengedhetetlen információkat.
- 3) Elvárni azoktól, akik az instrukciókat kézhez kapják, hogy misztikus gondolatolvasók legyenek annak érdekében, hogy rendszeren tudják követni az instrukciókat.

A GBC által kiadott, megszokott védekezést, arra vonatkozólag, hogy Srila Prabhupadanak nem is kellett leírnia az avatások jövőjével kapcsolatos információkat a végső utasításában, hiszen már egyértelműen elmagyarázta azokat a könyveiben és leckéiben, ami nem más minthogy mindenkiből *diksa* guru legyen, már megtárgyaltuk, és megcáfoltuk korábban, a 7. ellenvetésben.

A *GII*-ben van még egy kísérlet arra, hogy a május 28.-i beszélgetésből kihámozzanak alátámasztásokat az a) és b). módosításokra. Mégpedig az, hogy Srila Prabhupada az „*amara ajnaya guru hana*” verset idézi a **12. sorban**. A vers a május 28.-i beszélgetés során később is elhangzik, a könyveinek a fordításával kapcsolatos beszélgetés után. Ezen nézet szerint, a *ritvik* utasítás egyenértékű, a *diksa* guruvá való felhatalmazással, csak azért, mert Srila Prabhupada ugyanabban a beszélgetésben, ahol a *ritvikekről* beszél, megemlíti Sri Caitanya híres utasítását, hogy „mindenki legyen guru”. De Srila Prabhupada csak ennyit mond:

„... valaki, aki megérti a guruja utasítását, ugyanabban a *paramparaban*, ő lehet guru. Ezért én néhányatokat ki fogom választani.” (1977, május 28.-i beszélgetés)

Itt most a következő pontokat kell megtárgyalni:

1. Mi volt a „guru utasítása” amit meg kellett érteniük? – Az hogy *ritvikek* legyenek.
(„néhányatokat ajánlani fogom arra, hogy képviselő *acarya* legyen.”)
2. Igazából mire is lettek kiválasztva? – Arra, hogy *ritvikek* legyenek. (lásd. a július 9.-i utasítás a mellékletekben)
3. És azzal, hogy a guru utasítását követik, milyen fajta gurukká válnak? Amint azt már korábban láttuk, Sri Caitanya „guru legyél” utasításának elemzésében, bárki, aki lelkiismeretesen követi ezt az utasítást automatikusan *siksa* guruvá lép elő.

A *GII* azt az ellentmondásos kijelentést teszi, hogy ha követed a guru utasítását arra, hogy csak *ritvikként* cselekedj (nem *diksa* guruként), akkor automatikusan *diksa* guruként fogsz cselekedni.

Ezzel a logikával, bárki, aki követi a guru tetszőleges utasítását, az valahogy egyből kap egy konkrét utasítást arra, hogy *diksa* guru legyen! Sajnos a *GII* nem mutat semmilyen bizonyítékot arra, amely ezt esetleg alátámaszthatná. Amint már korábban megmutattuk, hogy az „*amara ajnaya*” vers használata, csupán egy utasítás arra, hogy mindenki legyen *siksa* guru és nem *diksa* guru („**A legjobb, ha nem fogadunk el egyetlen tanítványt sem.**”).

Összefoglalás:

1. 1977. július 9-én Srila Prabhupada 11 *ritviket* nevezett ki arra, hogy „mostantól” ők hajtsák végre az első és második avatásokat.
2. A május 28.-i beszélgetésben, nincs semmilyen bizonyíték, amelyet a július 9.-i utasítás olyan módosítására fel lehetne használni, hogy a *ritvikeknek*, csak Srila Prabhupada eltávozásáig kell működniük.
3. Nincs semmilyen bizonyíték a május 28.-i beszélgetésben, amellyel úgy lehetne módosítani a július 9.-i utasítást, hogy a *ritvikek* Srila Prabhupada eltávozása után át kell hogy transzformálódjanak *diksa* gurukká.
4. Az egyetlen, ami a május 28.-i beszélgetésben egyértelműen kiderült, az az, hogy a *ritvikek* Srila Prabhupada eltávozása után is kell, hogy működjenek.

Az is említésre méltó, hogy a beszélgetésnek négy különböző változata van, és a GBC-nek három, egymástól eltérő hivatalos értelmezése van ugyannerre a beszélgetésre. Pontosán ezen okokból kifolyólag sok bhakta úgy érzi, hogy ez a beszélgetés nem tekinthető következetes bizonyítéknak. Ha ez lenne az olvasó következtetése, akkor nincs más választása, mint visszatérni, a július 9.-i utasításhoz, mint végső utasításhoz, hiszen ez az egy aláírt, egyértelmű, és az egész mozgalomnak kiküldött utasítás. Egy törvényes bíróságon biztosan ez lenne a konklúzió; az aláírt, írott bizonyítékok mindig felülbírálják, a kazettára felvett beszélgetéseket. Az egyetlen ok, amiért mi ennyire részletesen elemeztük, a május 28.-i beszélgetést, az az, hogy a GBC ezt tekinti az egyetlen bizonyítéknak az a) és b). módosítások alátámasztására.

Tehát most arra kényszerülünk, hogy teljes mértékben elutasítsuk a GBC jelenlegi avatással kapcsolatos álláspontjának az alapjait, az a) és b). módosításokat, hiszen nincsen semmilyen bizonyíték, amely alátámasztaná őket. Következésképpen, a július 9.-i utasításban megadott instrukciók, ténylegesen Srila Prabhupadanak az avatással kapcsolatos végső utasításai, és ezáltal ezeket kell követni.

Most következzen néhány, a témához kapcsolódó ellenvetés, amelyekről úgy gondoltuk, hogy érdemes még megemlíteni.

További Felmerült Ellenvetések

1. "Srila Prabhupada egyik könyvében sem említette a *ritvik*ek szerepvállalását."

1) A *ritvik* (pap) jelentésű szó és származékai pontosan 31-szer fordulnak elő Srila Prabhupada könyveiben. Emellett a „*diksa*” szó és származékai pontosan 41 különböző helyen fordulnak elő a könyvekben. Láthatóan alig van eltérés a két szám között. Srila Prabhupada könyvei teljes mértékben jóváhagyják a ritvik papok szerepvállalását a különböző ceremóniákon::

Ritvik : 4.6.1 / 4.7.16 / 5.3.2 / 5.3.3 / 5.4.17 / 7.3.30 / 8.20.22 / 9.1.15 .

Rtvijah : 4.5.7 / 4.5.18 / 4.7.27 / 4.7.45 / 4.13.26 / 4.19.27 / 4.19.29 / 5.3.4 / 5.3.15 / 5.3.18 / 5.7.5 8.16.53 / 8.18.21 / 8.18.22 / 9.4.23 / 9.6.35

Rtvijam : 4.6.52 / 4.21.5 / 8.23.13 / 9.13.1 .

Rtvighyah : 8.16.55 .

Rtvighih : 4.7.56 / 9.13.3 .

(Az összes fenti idézet a *Srimad-Bhagavatamból* származik)

2) Annak ellenére, hogy Srila Prabhupada a spirituális elvekről nagyon sokat írt a könyveiben, a konkrétumok az elvekről nem voltak mindig megadva. (pl. a murti imádat témája). Ezeket a részleteket általában levelekben adta tovább és személyesen bemutatta őket, hogy lehessen követni az ő példáját. Tehát különbséget kell tennünk a *diksa* (avatás) elvei, és átadásának részletei között. Srila Prabhupada sehol sem definiálta a *diksát* mint holmi rituális ceremóniát, inkább, mint a transzcendentális tudás átadását, ami a felszabaduláshoz vezet:

„Úgy is mondhatnánk, hogy a lelki tanítómester eredeti tudatára ébreszti az alvó élőlényeket, hogy imádhassák az Úr Visnut. Ez a *diksa*, az avatás célja. Az avatás azt jelenti, hogy tiszta tudásra teszünk szert a lelki tudatot illetően.” (*C.c. Madhya*, 9.61, magyarázat)

„A *diksa* valójában azt jelenti, hogy a lelki tanítómester a transzcendentális tudást átadva – amelynek hatására a tanítvány megszabadul minden anyagi szennyeződéstől – felavatja a tanítványt.” (*C.c. Madhya*, 4.111, magyarázat)

„Adiksa az a folyamat, amelynek segítségével az ember felébresztheti transzcendentális tudását, és elpusztíthat minden bűnös tetteiből származó visszahatást. A kinyilatkoztatott szentírások hozzáértő tanulmányozói diksának nevezik ezt a folyamatot” (C.c. Madhya, 15.108, magyarázat)

A diksához általában hozzátartozik egy ceremónia, bár ez nem szükséges és inkább csak egy formalitás:

„Szóval, 1922 és 1933 között gyakorlatilag nem voltam formálisan felavatva, de úgy éreztem, hogy terjesztenem kell Caitanya Mahaprabhu mozgalmát. Így gondoltam, és ez volt az avatás, amit Guru Maharajamtól kaptam.” (Srila Prabhupada lecke, Hyderabad, 1976/12/10)

„Az avatás csak egy formalitás. Ha komoly vagy, az az igazi avatás. Az én éréntésem csupán formalitás ... A te elszántságod, az avatás.” (“The Search for the Divine”(„Isten keresése”), *Back to Godhead* #49)

„... A tanítványi láncolat nem jelenti mindig azt, hogy valakinek hivatalosan avatást kell vennie. A tanítványi láncolat jelentése az, hogy elfogadjuk a tanítványi láncolat tanítását.” (Srila Prabhupada levél Dinesnek, 1969/10/31)

„A Hare Krisna éneklése a mi legfőbb feladatunk, ez az igazi avatás. És mivel ti mind követitek az ezzel kapcsolatos instrukciómat, az avatás már ott is van.” (Srila Prabhupada levele Tamal Krisnának, 1968/08/19)

„Nos, avatás vagy nem avatás, az első a tudás ... tudás. Az avatás csak formalitás. Mint ahogy az iskolába is a tudásért mész, a felvétel csak formalitás. Az nem olyan fontos.” (Srila Prabhupada interjú, Chandigarh, 1976/10/16)

Srila Prabhupada: Ki az én tanítványom? Először szigorúan kövesse az előírt szabályokat..

Tanítvány: Amíg követi addig...

Srila Prabhupada: Addig minden rendben.
(Srila Prabhupada reggeli séta, Detroit, 1976/06/13)

„... amíg nincs fegyelem, addig nincs semmilyen tanítvány. Egy tanítvány azt jelenti, hogy fegyelmezett.” (Srila Prabhupada reggeli séta, Mayapur, 1976/03/08)

„Ha valaki nem fegyelmezett, akkor az nem tanítvány.” (S.B. lecke, 1974/01/21)

Tehát láthatóan az avatási ceremónia csak egy formalitás, amelyet azért hajtanak végre, hogy a tanítvány elméjét megszilárdítsák a komoly kötelezettségek betartásához, amiket a *diksa* folyamatának végrehajtása érdekében tett. Ilyen elkötelezettségek a következők:

- Transzcendentális tudást kap, amely minden anyagi szennyeződéstől megtisztítja.
- Fenntartja az elszántságát arra, hogy mindig a *diksa* guru utasításait kövesse.
- Lelkesen elkezdvi végrehajtani a lelki tanítómester utasításait.

Srila Prabhupada egyértelműen kimondta, hogy az avatási ceremónia csak egy formalitás, nem lényeges. Továbbá, az avatás ceremónia része, magában foglal néhány elemet:

1. A szervezet egyik tisztviselőjének ajánlása, általában a templomvezetőé.
2. A jelölt elfogadása a helyi *ritvik* részéről.
3. Részvétel a tűz ceremónián.
4. A lelki név felvétele.

A *ritvik* papoknak csak a 2. és 4. pontokban szükséges a részvétele; Az 1. és 3. pontokat általában a templomvezető hajtja végre.

Amint már korábban említettük, sehol sincs, még utalás sem arra, hogy a gurunak és a tanítványnak ugyanazon a bolygón kellene tartózkodnia, ahhoz, hogy a tanítvány a *diksa* bármely elemét, mint, a transzcendentális tudást, a bűnös cselekedetek visszahatásainak eltörlését, a tűz ceremóniát és a lelki nevet megkaphassa. Sőt a *diksa* minden elemét (tudás átadása, a tűz ceremónia stb.) a guru fizikai jelenléte nélkül is könnyen át lehet adni. Ezt Srila Prabhupada a gyakorlatban is megmutatta, hiszen a *diksa* minden elemét a tanítványai és könyvei segítségével közvetett módon adta. Tehát a *ritvikek* használatával a spirituális elvek nem változnak, csak a részletek.

Vagyis amint láttuk, a *ritvikek* szerepvállalásának a hatása csak a formális ceremónia részleteiben jelenik meg. Egy olyan ceremóniában, amely önmagában a *diksa* transzcendentális folyamatának csak, egy nem nagyon lényeges elemét teszi ki. (lásd. „*diksa*” diagram 95.o.).

Megjegyezzük, hogy Srila Prabhupada a fontosságukkal arányosan foglalkozott ezekkel az elemekkel:

Elem	Ír róluk a könyvekben?	Követi a tradíciót?	Nagy változások a tradícióban?	Tradíciók változtatásáról ír a könyvekben
<i>Diksa</i>	Igen	Nem	A tudást elsősorban a vanin és nem fizikai kontaktuson keresztül adják Személyes pariksa ritkán használt Új avatási sztenderdek	Néhányban
Avatási ceremónia folyamata	Nem	Nem	Megbízottak japáznak japamalan az avatás előtt Gayatri mantra átadása előre rögzített hangkazettán keresztül	Nem
Névadás folyamata	Nem	Nem	Név adása a harinama diksa idején Megbízottak adják a neveket	Nem

Ahogy ebből a táblázatból is látható, Srila Prabhupada könyveiben a *ritvik* szó használata az avatásokkal kapcsolatban, legyen az történelmi vagy kortárs utalás, hasonló arányban szerepel, mint az avatásokkal kapcsolatos bármely általános leírás. Az avatásokkal kapcsolatos egyedi leírások mennyisége arányban van az avatásokkal kapcsolatos újításainak jelentőségével.

2. "Ha a guru nincs jelen fizikailag, akkor hogyan tud megvalósulni a *pariksa* (a guru és tanítvány közötti kölcsönös vizsgálat), ami a *diksa* egyik szükséges eleme?"

Ez a kérdés azokból a kijelentésekből merül fel, melyek azt mondják, hogy a tanítványnak „meg kell közelítenie a gurut”, „érdeklődnie kell a gurutól” és „szolgáltatnia kell a gurut” (*Bg.* 4. 34.), valamint, hogy a gurunak „megfigyelés” alatt kell tartania a tanítványát (*C. c. Madhya* 24. 330). Ha tüzetesen megvizsgáljuk

ezeket a verseket, kétségtelessé és világossá válnak a következő pontok:

- Sehol sincs megemlítve, hogy a „meg kell közelítenie a gurut”, „érdeklődnie kell a gurutól”, „szolgálania kell a gurut” és a „megfigyelés” tevékenységekhez szükség lenne közvetlen fizikai kapcsolatra.
- A Bg. 4.34 magyarázatában áll, hogy ezeket a tevékenységeket a tanítvány folyamatosan hajtja végre. Ha ezen tevékenységek végrehajtásához a gurunak ugyanazon a bolygón kellene lennie, akkor 1977. november 14.-e óta Srila Prabhupadanak *egyetlen* tanítványa sincs..
- Azért kell „érdeklődni”, hogy a „lelki tanítómester” „tudásban részesítse” a tanítványt. A „tudásban részesítés” megegyezik a *siksa* szó meghatározásával, és azt már megállapítottuk, hogy a *siksa* átadásához, vagy olyan érdeklődés elfogadásához, ami a *siksara* vonatkozik, a gurunak nem kell azonos bolygón lennie a tanítványával (lásd később a „Szükséges-e a guru fizikai jelenléte?” részt). Valamint ahogy azt kifejtettük, ha ezt a logikát követnénk, akkor eszerint 1977. november 14.-e óta, *egyetlen* tanítvány sem részesült volna tudásban.
- A „megfigyelés” azt jelenti, hogy a leendő tanítvány elfogadja az útmutatások követését, és ennek megvalósulását a guru egy képviselője figyelemmel kísérheti:

„A Krisna–tudatos mozgalmunkban az egyik követelmény az, hogy a csatlakozni kívánók készek legyenek feladni a bűnös élet négy alappillérét [...] A nyugati országokban különösen, először azt figyeljük meg, hogy a tanítványjelölt képes-e a szabályozó elvek követésére.” (C.c. *Madhya*, 24.330, magyarázat, aláhúzás hozzáadva)

A képviselők részvételének lehetősége néhány sorral a fenti idézet után újból említésre kerül, ahol a második avatáshoz szükséges tevékenységek megfigyeléséről esik szó:

„Ilyen módon tud a tanítvány odaadó szolgálatot végezni a lelki tanítómester vagy képviselői útmutatásai által, legalább 6 hónaptól egy évig terjedő ideig.” (C.c. *Madhya*, 24.330, magyarázat, aláhúzás hozzáadva)

Néhány sorral később láthatjuk azt, hogy a képviselők használata valóban mennyire szükségszerű:

„A lelki tanítómesternek tanulmányoznia kell a tanítvány érdeklődését nem kevesebb, mint 6 hónaptól egy évig terjedő ideig.” (C.c. *Madhya*, 24.330, magyarázat)

- Tudjuk azt, hogy Srila Prabhupada milyen módon állította fel a közösséget, így egyértelmű, hogy fenti kikötést lehetetlen lett volna követnie egyszemélyben. Nem tudta volna a több ezer tanítványát megfigyelni személyesen 6 hónapon keresztül. Mivel Srila Prabhupada eleget akart tenni a fenti kitételnek, ezért a képviselők használata elkerülhetetlen volt. Ha a személyes (Srila Prabhupada fizikai részvételét igénylő) *pariksa* a guru részéről egy mellőzhetően *sastrikus* alapelv, akkor Srila Prabhupada miért úgy állította fel a prédikáló misszióját (sok-sok tanítvánnyal és központtal szerte a világban), hogy abban lehetetlen a személyes megfigyelés? Vannak, akik úgy vélik, hogy Srila Prabhupada csak a *sastrák* utasításainak megszegésével tudta sikerre vinni prédikálását. Ezt az érvelést más Gaudiya Vaisnava csoportok Indiában gyakran használják.
- A következőkben felsorolt pontoknak további igazolást ad a lehető legerőteljesebb bizonyíték – magától az *acaryától* származó széleskörű személyes példamutatás. Srila Prabhupada a személyes *pariksa* nélkül avatta fel tanítványai többségét. Ezzel Srila Prabhupada bevezetett egy rendszert, melyben megközelíteni a képviselőjét a *diksa* miatt olyan volt, mint ha őt közelítették volna meg. Itt vitatni lehetne azt, hogy a személyes *pariksa* hiányát pótolta ezzel, mivel a guru jelen volt a bolygón, így elméletileg a személyes *pariksa* meg is történhetett volna. De ennek a hivatkozásnak semmi alapja sincs, mivel:

i) Nincs semmi utalás a szentírásokban erről a személyes *pariksa* kiskapuról (ha a guru azonos bolygón van, akkor nem szükséges a személyes *pariksa*). Ez csak egy kitaláció lenne, amivel a tényeknek próbál körülményeket *gyártani*.

ii) Amikor Srila Prabhupada bevezette a képviselők használatát a személyes *pariksa* biztosításához, sehol sem említette, hogy ez csak addig létezik, amíg ő a bolygón jelen van. Mi az, az eddig nem említett *sastrikus* alapelv, ami határt szab a képviselők használatának, különböző körülményekben, a képviselőket használó személy fizikai közelségének függvényében?

iii) Ahogy az bemutatásra került, a személyes *pariksa* szükségessége nem egy *sastrikus* követelmény. Srila Prabhupada a tanítványait és a könyveit használja képviselőként a személyes *pariksa* helyettesítésére. Így az a kérdés, hogy a személyes *pariksa* mikor szűnik meg, fel sem merül.

iv) Az, hogy a *diksa* személyes kapcsolat nélkül is átadható, már önmagában bizonyítja, hogy az *pariksa* nélkül is megtörténhet.

v) Az a tény, hogy a személyes *pariksa* nem volt minden alkalommal kihasználva, amikor lett volna rá lehetőség, bizonyítja, hogy a *diksa* folyamatához nincs rá szükség.

Srila Prabhupada egyértelműen leszögezte, hogy milyen sztenderdeket vár el a tanítványaitól; a templomvezetőknek és a *ritvik*eknek az a feladata, hogy biztosítsák azok folytatólagosságát. Az avatáshoz szükséges elvárások, a mai napig is megegyeznek azokkal, amik Srila Prabhupada fizikai jelenlétében voltak. Tehát, ha azt kérte, hogy nincs szükség konzultációra fizikai jelenléte idején, akkor miért gondoljuk, hogy most mindenképpen közbe akarna járni? Amivel viszont ténylegesen foglalkoznunk kell, az a sztenderdek szigorú megtartásának biztosítása, minden változtatás és spekuláció nélkül.

3. "Mi elfogadjuk Srila Prabhupadat, de honnan tudhatjuk, fizikai jelenléte hiányában, hogy ő elfogad minket tanítványának?"

Július 7.-én, amikor Srila Prabhupada elkezdte véglegesíteni a *ritvik* rendszert, azt nyilatkozta, hogy a *ritvik*ek elfogadhatják a bhaktákat az ő tanítványaiként anélkül, hogy konzultálniuk kellene erről vele. Srila Prabhupada nem vett részt abban a folyamatban, amivel átszűrték, és elfogadták az új bhaktákat. A *ritvik*eké volt a teljes jogkör, és a megfontolás felelőssége. Srila Prabhupada fizikai részvétele nem volt szükséges:

Srila Prabhupada: „Tehát anélkül, hogy engem megkérdeznének, akit alkalmasnak találtok, hogy megkapja. A ti belátásotokon múlik.

Tamal Krsna Goswami: „A belátásunkon.”

Srila Prabhupada: „Igen.”

(Srila Prabhupada szobabeszélgetés, Vrindavana, 1977/07/07)

Továbbá, az új tanítványok neveit, melyeket a *ritvik*ek adtak, Tamal Krisnának be kellett írnia Srila Prabhupada „Avatott Tanítványok” könyvébe. Tehát Srila Prabhupada külsőleg nem is tudott az új tanítványok létezéséről. Következésképpen a folyamatnak most ugyan olyanak kell lennie, mint akkor volt, mivel a *ritvik*eknek teljes felhatalmazása van.

4. "A guru folytatólagos megközelítése, érdeklődés tőle és a ő szolgálata csak akkor lehetséges fizika jelenlétének hiányában, ha maga a diksa avatás azelőtt történt, hogy elhagyta a bolygót."

Ez a kijelentés legalább abba beleegyezik, hogy *lehetséges* egy fizikailag nem jelenlevő lelki tanítómestert megközelíteni, érdeklődni tőle és szolgálni őt. Viszont a kijelentés azon része, hogy ez *csak akkor* lehetséges, „ha maga a diksa

avatás az előtt történt, hogy a guru elhagyta a bolygót”, ez teljes kitaláció. Srila Prabhupada könyveiben ezzel kapcsolatban semmi utalás nem szerepel, ezért egy az egyben mellőzhető. Ahhoz, hogy a *diksa* működjön, még ceremóniára sincs szükség; mert az maga a transzcendentális tudás átadása a guru részéről a fogadó tanítványnak (a bűnös visszahatások megsemmisítése mellett):

„... a tanítványi láncolat az nem mindig csak azt jelenti, hogy a tanítványnak hivatalos avatási szertartáson kell részt vennie. A tanítványi láncolat azt jelenti, hogy elfogadjuk a tanítványi lánc végkövetkeztetését.” (SP levele Dineshnek, 1969/10/31)

„Hát igen, avatás vagy nem avatás, az első dolog a tudás... tudás. Az avatás csak formalitás. Csakúgy, mint ahogy a tudás megszerzése miatt jársz iskolába, és a beiratkozás csak formalitás és nem annyira fontos dolog.” (Srila Prabhupada Interjú, Chandigarh, 1976/10/16)

Értelmetlen dolog azt állítani, hogy a *diksa* transzcendentális folyamata nem működik, ha a guru nincs fizikailag jelen egy nem-szükséges tűzceremóniánál, különösen úgy, hogy:

- Srila Prabhupada gyakran nem volt fizikailag jelen az avatási ceremóniákon. Sokszor a képviselői, a templomvezetők, a rangidős *sannyasik*, és a *ritvikek* látták el ezt a feladatot.
- Mindenki által elfogadott az, hogy Srila Prabhupada több ezer tanítványa, mind a mai napig részesül a *diksa* folyamatában, annak ellenére, hogy a gurujuk már több mint két évtizede nincs jelen fizikailag.

Vannak, akik azt vitatják, hogy az igaz, hogy Srila Prabhupada nem volt jelen fizikailag az avatások zömén, de legalább ezen a bolygón volt. Szükséges-e tehát a *diksa* folyamatához a guru fizikai jelenléte a bolygón az avatás idejében? Ahhoz, hogy ez az érv megállja a helyét, kellene találjunk legalább egy utasítást Srila Prabhupada könyveiben a következő hatállyal:

’A *diksa* csak úgy történhet, ha a guru a föld átmérőjénél kisebb távolságban van a tanítványtól a formális avatási ceremónia időpontjában.’

A mai napig senkinek sem sikerült egy ilyen kijelentést találnia. Viszont, az alábbi idézet, mely a filozófiánk egy közismert példája a *diksaveal* kapcsolatban (Bg. 4.1) tényszerűen megcáfolja a fenti indítványt:

„A kommunikációban semmi nehézség nem volt Manu és Manu fia, Ikshvaku irányában. Volt kommunikáció, vagyis a rádió kapcsolat olyan jó volt, hogy a kommunikáció Sikeresen működött egyik bolygóról a másikra.” (Srila Prabhupada Bg. lecke, 1968/08/24)

Ebből világosan kitűnik, hogy a *diksa* folyamatát a guruk, és tanítványaik közötti fizikai távolság nem befolyásolja.

5. "Az indítványod gyanúsán hasonlít a Keresztény tanításokra!"

1) A *ritvik* rendszer nem a *mi* indítványunk, hanem Srila Prabhupada utasítása – melyet 1977. július 9.-én végső utasításként adott ki. Ezért, még ha hasonlít is a Keresztény tanításokra, akkor is követnünk kell, mert az a guru utasítása.

2) Srila Prabhupada egyértelműen elfogadta azt a Keresztény tanítást, amely az eltávozott Jézus Krisztus, guruként való követését írja elő. Srila Prabhupada azt tanította, hogy bárki, aki követi Jézus utasításait, ő Jézus tanítványa, és meg fogja kapni azt a felszabadulást, melyet Jézus Krisztus ígért:

Madhudvisa : „Van-e bármi esélye egy kereszténynek egy lelki tanítómester segítségével elérni a lelki világot csupán azzal, hogy hisz Jézus Krisztus szavaiban és próbálja követni az utasításait?”

Srila Prabhupada : „Ezt nem értem.”

Tamal Krsna Goswami : „Lehetséges-e egy keresztény számára korunkban, egy lelki tanítómester nélkül, a Bibliát olvasva és Jézus szavait követve elérni a...”.

Srila Prabhupada: „Azzal, hogy olvasod a Bibliát, követed a lelki tanítómestert. Hogy mondhatod hogy nélkül? Amikor olvasod a Bibliát, az azt jelenti, hogy követed az Úr Jézus Krisztus utasításait, vagyis követed a lelki tanítómestert. Hogy lennél lelki tanítómester nélkül?”

Madhudvisa: „Én a kérdésemben élő lelki tanítómesterre gondoltam.”

Srila Prabhupada: „A lelki tanítómester nem azt jelenti, hogy...A lelki tanítómester örök...azt kérdezed 'lelki tanítómester nélkül'. Lelki tanítómester nélkül nem tudsz létezni. Elfogadhatod ezt vagy azt a lelki tanítómestert, ez lehetséges. De valakit el kell fogadnod. Ahogy mondtad „a Bibliát olvasva”, amikor ezt teszed, akkor követed a lelki tanítómestert, aki egy pap, vagy egy egyházi személy, aki képviselő az Úr Jézus Krisztus tanítványi láncolatában.” (Srila Prabhupada reggeli séta, Seattle, 1969/10/02.)

„Azzal kapcsolatban, hogy mi történik az Úr Jézus Krisztus követőivel, azt tudom mondani, hogy a mennyországba mennek, ennyi. Az a bolygó az anyagi világban van. Azok az Úr Jézus Krisztus követői, akik a Tíz Parancsolat szerint élnek. [...] Ezért az végkövetkeztetés az, hogy az Úr Jézus Krisztus követői a mennyei bolygókra kerülnek, melyek az anyagi világ részei.” (Srila Prabhupada levele Bhagavannak, 1970/03/02)

„Ha valaki elfogadja Jézus Krisztust vezetőjeként, az minden bizonnyal elnyeri a felszabadulást.” (*Tökéletes kérdések tökéletes válaszok*, 9. fejezet)

„... Ahogy a Keresztények követik Jézust, egy nagy személyiséget. *mahajano yena gatah sa panthah*. Egy *mahajanat* kövess, nagy személyiséget [...] Egy *acaryat* kövess, mint ahogy a Keresztények követik Jézust, ő az *acarya*. A Mohamedánok követik Mohamedet, ő az *acarya*. Ez a helyes. Egy *acaryat* kell követned [...] *evam parampara-praptam*.” (Srila Prabhupada szobabeszélgetés, Melbourne, 1975/05/20)

3)AGBC ezen ellentétése, a „Keresztény jellegűség” ironikus, mivel az ISKCON jelenlegi guru rendszere több Keresztény folyamatot (szokást) is alkalmaz. A GBK által választott guruk teológiai rendszere hasonló a Keresztény egyház Pápválasztó Bíborosi Tanácsához:

„Választási folyamat [...] guru jelölteknek [...] akikről a választójoggal rendelkező tagok döntenek [...] a GBK 2/3-os többségi szavazatával [...] minden GBK tag jelölhető gurunak.” (GBK Határozatok)

Vagy máshol a GBK úgy nevezi magát, mint az „ISKCON-t irányító legfelsőbb „egyházi/papi” testület”. (*Back to Godhead* (Vissza Istenhez magazin) 1990-1991); ez megint csak „Keresztény” kifejezés.

Ezeket a különleges „Keresztény” gyakorlatokat (Pápválasztások) Jézus sosem tanította, és Srila Prabhupada teljesen elutasítja:

„Világi szavazatokkal nem lehet *vaisnava acaryát* választani. A *vaisnava acarya* önragyogó, és nincs szüksége semmiféle bírósági határozatra.” (*C.c. Madhya*, 1.220, magyarázat)

„Srila Jiva Gosvami azt tanácsolja, hogy ne a származás szerinti vagy hagyományokra épülő társadalmi és egyházi szokások alapján válasszunk lelki tanítómestert.” (*C.c. Adi*, 1.35, magyarázat)

6. "A ritvikék egyfajta *diksat* adnak. Srila Prabhupada pedig csak *siksa* gurunk."

- 1) Egyedüli funkciója teljesen más mind a *diksa* guru funkciója. Egyedüli célja, hogy segítse a *diksa* gurut, hogy tanítványokat avasson, nem az hogy saját tanítványokat avasson.
- 2) A *ritvik* csupán felügyeli az avatás folyamatát, lelki nevet ad stb., de még a tűzceremóniát sem szükségszerűen ő hajtja végre. Általában a templomvezetők csinálták azt, és soha senki sem gondolta, hogy emiatt a templomvezető a *diksa* guru.
- 3) Miért nem engedik, hogy Srila Prabhupada az legyen, aki akar lenni? Természetesen Ő a *siksa* gurunk, de ahogy azt július 9.-én egyértelműen kinyilvánította, Ő kell, hogy legyen a *diksa* gurunk.
- 4) Srila Prabhupada a vezető *siksa* gurunk, de ő a tényleges *diksa* gurunk mindenképpen, hiszen:
 - Ő az, aki a *divya-jnanat*, a transzcendentális tudást adja – *diksa* definíciója.
 - Ő ülteti el a *bhakti lata bijat* (az odaadás növényének magját) – *diksa* definíciója.

A bhakták segíthetnek ezekben a tettekben (a prédikálással, könyvosztással stb.), de ettől ők csak *vartma-pradarsaka* guruk, nem pedig *diksa* guruk, mindamellet, ezektől a tevékenységektől felszabadult lelkekké válhatnak.

- 5) A meghatározó *siksa* guru lesz általában a *diksa* guru:

„Srila Prabhupada a meghatározó *siksa* guru minden ISKCON bhakta számára [...] Srila Prabhupada utasításai a legalapvetőbb és legfontosabb utasítások minden egyes ISKCON bhakta számára.”
(GBC 35.határozat, 1994)

„Általában az a lelki tanítómester lesz később a tanítvány lelki tanítómestere, aki állandóan oktatta őt a lelki tudományra.” (*C.c. Adi*, 1.35, magyarázat)

„A *siksa* gurunak vagy a *diksa* gurunak az a kötelessége, hogy helyes irányba terelje a tanítványt, s aztán már a tanítványtól függ, hogy követi e az utat. A *sástra* utasításai szerint nincs különbség a *siksa* guru és a *diksa* guru között, s általában a *siksa* guru az aki később *diksa* guruvá válik .” (*S.B.* 4.12.32, magyarázat)

7. "Ha Srila Prabhupada mindenki *siksa guruja*, akkor hogyan lehet ő a *diksa guru is*?"

Azért van zavarodottság a *siksa* és *diksa* guruk helyzetének megértése körül, mert a megnevezés és a funkció össze van keverve. Ezért vannak, akik úgy gondolják, hogy csak a *siksa guru* adhat *siksat*, a *diksa guru* nem. De ahogy olvashattuk az előző versidézetben, a *diksa guru* is tanít. Ez, amúgy magától értetődő, mert másképpen hogyan adná át a *divya-jnanat*?

Pradyumna : *Guru-padasraya*. „Először is menedéket kell venni a lelki tanítómester lótusz lábainál.” *Tasmat Krisna-diksadi-siksanam*. *Tasmat*, „tőle”, *Krisna-diksadi-siksanam*, „*Krisna-diksati*, avatást, és *siksat* kell elfogadnunk.”

Srila Prabhupada : A *diksa* azt jelenti *divya-jnanam ksapayanti* iti *diksa*. Az a *diksa*, ami elmagyarázza a *divya-jnanat*, a transzcendentálist. *Di*, *divya*, *diksanam*. *Diksa*. Tehát *divya-jnana*, transzcendentális tudás... Ha nem fogadsz el egy lelki tanítómestert, akkor hogyan kapod meg a lelki... Kaphatsz egy kis tudást innen-onnan, de csak az idődet pazarolod. A tanár és a saját idődet is elpazarolod. Ezért inkább egy szakértő lelki tanítómester irányítása alatt élj. Olvasd tovább.

Pradyumna : *Krsna-diksadi-siksanam*.

Srila Prabhupada : *Siksanam*. Tanulnunk kell. Ha nem tanulunk, hogyan fogunk fejlődni? És akkor mi lesz?

(Srila Prabhupada szobabeszélgetés, Bhubaneswar, 1977/01/27)

A guru-tanítvány kapcsolatáról szóló legismertebb versből (*Bg.* 4.34) tudjuk, hogy a transzcendentális *siksa* lényege a *diksa*. Ebben a versben az „*upadeksyanti*” szó, a szavankénti fordításban úgy szerepel, mint „avatás”. Viszont a vers fordításában az „avatás” szó helyett, a „tudásban részesít” szerepel, ami egy folyamatot jelöl, mely a tanítvány „érdeklődésének” eredménye. Tehát itt az avatás folyamata úgy kerül meghatározásra, mint a „tudásban részesítés” megfelelője. Következésképpen, azok, akik azzal érvelnek, hogy „Prabhupada *siksa guru* nem pedig *diksa guru*” a saját logikai csapdájukba esnek. Ha Srila Prabhupada képes „tudásban részesíteni” bárkit úgy, hogy nincs a bolygón, akkor ő – a meghatározás alapján – *divya-jnanat* ad, vagyis transzcendentális tudást.

Ha tehát Srila Prabhupada tud fizikai kapcsolat nélkül *siksa* guruként tanítani, akkor miért ne lehetne ő a *diksa* guru is? Az egy nevetséges érv, hogy Srila Prabhupada ugyan adhat *siksat*, és lehet úgy *siksa* guru, hogy nincs a bolygón, de úgy már nem adhat *siksat*, ha megcseréljük a megnevezését *diksara*. **Az a tény, hogy Srila Prabhupada a *siksa* gurunk, úgy hogy nincs jelen a bolygón, maga a bizonyíték arra, hogy ugyanakkor *diksát* is tud adni.**

Vannak olyan szélsőségesek, akik azt mondják, hogy Srila Prabhupada még *siksat* sem tud adni fizikai test nélkül. Ha ez valóban így lenne, akkor felmerül a kérdés, hogy Srila Prabhupada miért tett akkora erőfeszítést a könyveinek megírására, és miért hozott létre egy alapítványt, kizárólag azzal a céllal, hogy a könyveit nyomtassa és terjessze szerte a világon az elkövetkező 10.000 évben? Ha már nem lehetséges Srila Prabhupada könyveiből megkapni a transzcendentális tudást, akkor miért osztjuk még mindig őket, és hogyan lenne lehetséges akkor az, hogy mind a mai napig az emberek, csak a könyvek hatására, meghódolnak Srila Prabhupadanak?

8. "Ti azt állítjátok, hogy Srila Prabhupada nem nevelt ki egyetlen tiszta bhaktát sem?"

Nem, mi azt mondjuk, hogy Srila Prabhupada az avatások folytatásához egy *ritvik* rendszert állított fel. Az, hogy lettek-e tiszta bhakták vagy nem, teljesen lényegtelen abban a tekintetben, hogy Srila Prabhupada kiadott egy egyértelmű és félreérthetetlen végső utasítást. Nekünk tanítványoknak pedig az a kötelességünk, hogy kövessük a guru utasításait. Helytelen dolog lenne figyelmen kívül hagyni a guru utasítását, és helyette azon spekulálni, hogy vannak-e tiszta bhakták, vagy lesznek-e a jövőben.

Mi van akkor, ha most tényleg nincsen egyetlen tiszta bhakta sem, a legrosszabb esetben? Gondoljunk csak arra, hogy mi volt a helyzet Srila Bhaktisiddhanta eltávozását követően. Több mint 40 évvel később Srila Prabhupada utalt arra, hogy a Gaudiya Matha kötelekeiből csak egyetlen egy tiszta bhakta került ki:

„Az Istentestvéreim közül senki sem képesített, hogy *acarya legyen. [...] ahelyett, hogy lelkesítenék a tanulóinkat és a tanítványokat, inkább csak beszennyezik őket. [...] Nagyon jó érzékük van arra, hogy megzavarják a természetes fejlődésünket.”** (Srila Prabhupada levele Rupanuganak, 1974/4/28)

* (Srila Prabhupada az „*acarya*” és „guru” szavakat egymás szinonimájaként használta):

„Csinálhatnék én is gurukat. Kijelenthetném ki egy guru, ' Te mostantól *acarya* vagy.' [...] Csalhatnék, de annak semmi hatása nem lenne. Csak nézd meg mit csinálnak a Gaudiya Mathaban. Mindenki guru akart lenni. Egy kis templomot akart és guru lenni. De milyen guru az ilyen?” (Srila Prabhupada reggeli séta, 1977/4/22)

Ezek a kijelentések elítélő vádaknak tűnhetnek Srila Bhaktisiddhanta prédikáló munkájával kapcsolatban. Mégis nagyon oktalan lenne azt mondani, hogy Srila Bhaktisiddhanta „kudarcot” vallott. Köztudott volt az a mondása, hogy ha a missziója csak egyetlen tiszta bhaktát nevel ki, akkor ő teljes sikerként fogja munkáját elkönyvelni.

Mindenesetre, egy *ritvik* rendszer alkalmazása nem utasítja el, a tényeket megelőzően, tiszta bhakták létezésének a lehetőségét. Több lehetséges forgatókönyv van, amiben a *ritvikek* és a tiszta bhakták remekül megférnek egymással:

Lehetséges, hogy Srila Prabhupada több tiszta bhaktát nevelt ki, akik nem vágnak arra, hogy *diksa* guruk legyenek. Nincs semmi bizonyíték azt feltételezni, hogy azok az ISKCON legfejlettebb bhaktái, akik minden évben részt vesznek a *diksa* guru szavazáson. A tiszta bhakták valószínű, hogy csak alázatosan segítik Srila Prabhupada misszióját. Sehol sincs arra utasítás, hogy a tiszta bhaktának kötelező *diksa* guruként tevékenykedni. Egy tiszta bhakta a legnagyobb örömmel venne részt a *ritvik* rendszerben, mivel ez volt lelki tanítómesterének az utasítása.

Srila Prabhupada nagyon sok tanító gurut szeretett volna, nem pedig avató gurukat. Ez a forgatókönyv teljesen megegyezne a már korábbiakban idézett utasításokkal, ahol is Srila Prabhupada azt mondja, hogy mindenki legyen *siksa* guru, de tanítványokat elfogadni nagyon veszélyes. Azzal is megegyezne, hogy Srila Prabhupada már egyedül sikerre vitte a misszióját:

Vendég : Tervezi egy utód kinevezését?

Srila Prabhupada : **A mozgalmam már sikeres.**

Vendég : Igen, de valaki kell, hogy irányítsa a dolgokat.

Srila Prabhupada : Igen azzal már foglalkozunk. Már képezzük azokat a bhaktákat akik az irányítást veszik majd a kezükbe.

Hanuman: Amit ez az úriember mond, és amit én is szeretnék megtudni, hogy az utódodat megnevezted-e már, vagy az utódod....

Srila Prabhupada : Az én sikerem mindig jelen van.

(Srila Prabhupada szobabeszélgetés, Mexikó, 1975/02/12)

„Már semmi újat nem tudok mondani. Amit el kellett mondanom azt elmondtam a könyveimben. Most rajtatok a sor, hogy megértsétek, és folytassátok az erőfeszítéseket. És hogy én jelen vagyok, vagy nem, az nem számít.” (Srila Prabhupada érkezési beszélgetés, Vrindavan, 1977/05/17.)

Riporter : Mi fog történni a mozgalommal az USA-ban ha meghal?

Srila Prabhupada: Sosem fogok meghalni.

Bhakták : *Jaya! Haribol!* (nevetés)

Srila Prabhupada : A könyveimen keresztül élni fogok, és ti mind alkalmazni fogjátok.

(Srila Prabhupada Sajtótájékoztató, San Fransisco, 1975/07/16)

Riporter : Képez egy utódot?

Srila Prabhupada : Igen a Guru Maharajam ott van!

(Srila Prabhupada Sajtótájékoztató, San Fransisco, 1975/07/16)

„Csak az Úr Caitanya veheti át a helyemet. Ő fogja irányítani a mozgalmamat.” (Srila Prabhupada szobabeszélgetés – hindiről lefordítva, 1977/11/02)

Riporter : Mi történik, amikor az elkerülhetetlen megérkezik és szükség van egy utódra?

Ramesvara : A jövőről kérdez. Arról, hogy ki fogja irányítani a mozgalmat a jövőben.

Srila Prabhupada : Ők fogják irányítani, én tanítom őket erre.

Riporter : Egyszemélyes lelki vezetés lesz?

Srila Prabhupada : Nem. Egy GBC-t képezek ki. 18-at az egész világon.

(Srila Prabhupada Interview, 10/6/76, Los Angeles)

Riporter : Várható, hogy megnevez egy utódot, vagy már megtette?

Srila Prabhupada : Ezzel még nem foglalkozom. De nem csak egy ember lesz az.

(Srila Prabhupada Interjú, Los Angeles, 1976/06/04)

Riporter : Azon gondolkodtam, hogy lesz-e utódja...
Van egy utódja, aki átveszi a helyét, amikor meghal?

Srila Prabhupada : Még nincs eldöntve. Még nincs eldöntve.

Riporter : Mi a folyamat? A Hare Krisnások

Srila Prabhupada : Vannak titkárok. Ők irányítanak.

(Srila Prabhupada Interjú, New York, 1976/07/14)

Az a tény, hogy Srila Prabhupada egyelten tanítványát sem hatalmazta fel arra, hogy *diksa* guru legyen, nem jelenti szükségszerűen azt, hogy nem volt egyetlen tiszta bhakta sem a tanítványai között. A *siksa* guru is lehet felszabadult lélek. Nagyon valószínű, hogy Krisna tervében nem volt szükség arra, hogy a *diksa* guru szerepet vegyék fel. Mindazonáltal, Srila Prabhupada követőinek van egy roppant fontos szerepük, csakúgy, mint amikor jelen volt a földön. Az, hogy a segítőként tevékenykedjenek, nem pedig, mint jogutód *acaryak*:

„A GBC-nek tanító guruként kell tevékenykedniük. Én vagyok az avató guru, ti pedig a tanító guruk, ti azt tanítjátok, amit én tanítok nektek, és azt csináljátok amit én csinálok.”

(Srila Prabhupada levele Madhudvisanak, 1975/08/04)

„Van amikor a *diksa* guru nem tud mindig jelen lenni. Ezért van arra lehetőség, hogy egy fejlett bhaktától tanuljunk és kérjünk utasításokat. Az ilyen bhaktát *siksa* gurunak hívják.”

(Srila Prabhupada Bg. Lecke, Honolulu, 1974/07/04)

Tehát a lényeg nem az, hogy Srila Prabhupada nevelt-e ki tiszta bhaktákat, hanem az a tény, hogy *igenis* felállított egy *ritvik* rendszert. Annak ellenére, hogy itt és most a *diksa* guru nincs fizikailag jelen, ez nem azt jelenti, hogy nem ő a *diksa* guru. Jelenlétének a hiányában a hiteles *siksa* guruktól kell utasításokat kérnünk, akikből végül is több millió is lehet.

9. „Addig, amíg a guru szigorúan követ teljesen mindegy, hogy milyen fejlett, valamikor a jövőben képesítetté válik, és visszaviszi tanítványait Istenhez.”

Ahogy arra már korábban rámutattunk, ahhoz, hogy valaki *diksa* guruként tevékenykedjen először is el kell érnie az odaadó szolgálat legmagasabb szintjét, amit *maha-bhagavatanak* hívnak, majd meg kell kapja a felhatalmazást az előző *acaryától*. A fenti 'utólagos érvényesítésű csekk' jellegű guru filozófia, egy sértő spekuláció, amire az alábbi idézet konkrétan rámutat:

„Noha Prithu Maharaja valóban az Istenség Legfelsőbb Személyiségének inkarnációja volt, visszautasította ezeket a dicsőítéseket, mert a Legfelsőbb Személy tulajdonságai még nem nyilvánultak meg benne. Azt akarta kihangsúlyozni, hogy aki még nem rendelkezik valóban ezekkel a tulajdonságokkal, az még akkor se akarja rávenni követőit és híveit, hogy dicsőítsék, ha esetleg ezek a tulajdonságok a jövőben majd megnyilvánulnak. Ha egy olyan embert dicsérünk, aki nem rendelkezik egy nagy személyiség tulajdonságaival, ám követőivel dicsőítetteti magát abban a reményben, hogy a jövőben majd kialakulnak benne ezek a tulajdonságok, az efféle magasztalás sértésnek számít.” (S.B. 4.15.23, magyarázat)

Ahogy egy vakot 'lótusz szeműnek' nevezni sértő, hasonlóan sértő egy feltételekhez kötött lélekről azt mondani, hogy „olyan, mint Isten” (GII, 8.pont, 15.o.); ráadásul ez nem csak a tévesen dicsőített személy felé sértő, hanem inkább a tiszta, megvalósított lelkekből álló tanítványi lánc felé, mely egészen az Istenség Legfelsőbb Személyiségétől ered.

A „szigorú követés” az nem a képesítés, hanem a folyamat, amin keresztül a tanítvány fejlődik. A bhakták gyakran összekeverik a *folyamatot a képesítéssel*, sőt még azt is prédikálják, hogy a kettő egy és ugyan az. De látnunk kell, hogy csak azért, mert valaki szigorúan követ, az nem jelenti azt, hogy ő *maha-bhagavata* vagy, hogy emiatt már avathat is, és ha egy tanítvány elkezd avatni anélkül, hogy képesített lenne és megkapta az engedélyt a lelki tanítómesterétől, akkor ő nem nevezhető „szigorú követőnek”.

Van, amikor a bhakták a *Tanítások Nektárja* 5. versének magyarázatából idéznek azzal, hogy bizonyítsák „egy kezdő vagy középső szinten álló vainsava is elfogadhat tanítványokat...”.

Valamilyen oknál fogva nem veszik figyelembe a mondat második részét, ami figyelmezteti e guruk tanítványait, hogy: **„ezek a tanítványok ugyanazt a szintet érhetik csak el, és azt is meg kell érteniük, hogy a megfelelő útmutatás hiányában nem nagyon fejlődhetnek az élet végső célja felé.”**

Majd így folytatja:

„Ezért a tanítványnak vigyáznia kell, hogy *uttama-adhikarit* fogadjon el lelki tanítómesteréül.”

A képesítés nélküli guruk is figyelmeztetést kapnak:

„Nem szabad lelki tanítómesterré válnia annak, aki nem érte el az *uttama-adhikari* szintet.” (*Tanítások Nektárja* 5, magyarázat)

Ha egy guru csak hiányos útmutatást tud adni, akkor, a meghatározás alapján, nem lehet *diksa* guru, hiszen a *diksa* guru teljes egészében kell, hogy átadja a *divya-jnanat*. „Hiányos” azt jelenti – nem elegendő. Az magától értetődik, hogy azt az avató gurut, aki nem tud segítséget adni a komoly fejlődéshez, jobb teljesen elkerülni.

10. „A *ritvik* rendszer, meghatározásából adódóan azt jelenti, hogy megszakad a tanítványi láncolat.”

A tanítványi láncolat vagy más néven guru *parampara* örökké élő: nincs lehetőség megállítani. Srila Prabhupada szerint, a *Sankirtan* Mozgalom (és így az ISKCON is), az elkövetkező 9,500 évben élni fog. Az örökkévalóságához képest ez a 9,500 év jelentéktelen, pusztán egy villanás a kozmikus időben. Ez alatt az idő alatt marad Srila Prabhupada az „aktuális vagy soron következő kapcsolat” az ISKCON számára, ha csak Srila Prabhupada vagy Krisna vissza nem vonja a Július 9.-i utasítást, vagy valami külső körülmény (termo-nukleáris megsemmisülés) teszi lehetetlenné az utasítás követését.

Az előző *acaryak* között is voltak, akik több ezer (Srila Vyasadeva), vagy akár több millió éven keresztül (lásd az alábbi idézetet) képviselték az „aktuális kapcsolatot”. Nem látunk rá semmi okot, hogy Srila Prabhupada szerepe, mint az „aktuális kapcsolat” a *Sankirtan* Mozgalom lezárulásáig, bármi féle problémát vetne fel.

„A *parampara* rendszerével kapcsolatban: nem kell latolgatni, hogy vannak e nagyobb hézagok [...] a *Bhagavad-gítában* olvashatjuk, hogy a *Gítát* több millió évvel ezelőtt tanították meg a Napistennek, de Krisna csak 3 nevet említ ebben a *parampara* rendszerben – Vivasvan, Manu, és Iksvaku ; tehát a hézagok nem okoznak akadályt a *parampara* rendszer megértésében. Ki kell választanunk a kiemelkedő *acaryat*, és őt kell követnünk [...] Bármilyen *sampradajában* vagyunk, az *acarya* vezetése alatt kell cselekednünk.”

(Srila Prabhupada levele Dayanandanak, 1968/04/12)

A július 9.-i utasítás azért jelentőségteljes, mert azt jelenti, hogy Srila Prabhupada lesz a kiemelkedő *acarya*, legalább is az ISKCON tagjai számára, mind addig, amíg a közösség létezik. Csakis Srila Prabhupada vagy Krisna közvetlen beavatkozása hívhatja vissza a végső utasítás hatályát, egy ilyen beavatkozásnak legalább annyira egyértelműnek és egybehangzónak kell lennie, mint egy aláírt utasítás mely az egész közösségnek van címezve és kiküldve. Addig, amíg egy ilyen ellenutasítás nincs, az odaadó szolgálat tudományát közvetlenül Srila Prabhupada adja át a tanítványok folytatólagos generációinak. És mivel ez egy megszokott jelenség a mi tanítványi láncolatunkban, nincs ok az aggodalomra. Egy tanítványi láncolat csak akkor szakad meg, ha az odaadó szolgálat tudománya elvész. Ilyen esetekben az Úr Krisna saját maga száll alá, hogy visszaállítsa a vallás alapelveit. Addig, amíg Srila Prabhupada könyvei forgalomban vannak, az odaadó szolgálat tudománya erőteljesen jelen van, és tökéletesen hozzáférhető.

11. „A *ritvik* rendszer véget vet a guru-tanítvány kapcsolatnak, ami egy több ezer éves hagyomány.”

A *ritvik* rendszer lehetővé tesz, elméletileg végtelenszámú őszinte tanítvány kapcsolódását Srila Prabhupadahoz a legnagyobb *acaryához* aki valaha is megáldotta a földet. A tanítványok kapcsolata Srila Prabhupadával a könyveinek tanulmányozásán és a mozgalmának szolgálatán keresztül nyilvánul meg. A közösségben pedig szinte végtelenszámú *siksa* guru-tanítványi kapcsolat kialakítására van lehetőség. Akkor ez hol vetne véget a guru-tanítvány kapcsolatok hagyományainak?

A *diksa* guru-tanítványi kapcsolatok kialakításának részleteiről az *acarya* dönt, a hely, idő és körülmények figyelembevételével, de az alapelv mindig ugyan az marad:

„Srimad Viraraghava *Acarya*, a Ramanuja-*sampradaya* tanítványi láncolat egyik *acaryaja*, a magyarázataiban megjegyezte, hogy *candalak*, más néven olyan feltételekhez kötött lelkek, akik a *sudraknál* is alacsonyabb szintű családokban születnek, is kaphatnak avatást, a körülményekhez igazodva. A formalitások itt-ott megváltoztathatók annak érdekében, hogy vaisnavakká váljanak.” (S.B. 4.8.54, magyarázat)

Ehhez hasonlóan az alapelvet tehát, hogy egy hiteles lelki tanítómestertől kell elfogadni avatást, a *ritvik* rendszer semmi esetre sem törli el, vagy áldozza fel. Vannak, akik az India falvaiban élők, hagyományos guruk tevékenységét ültetnék át az ISKCON-ba. Minden gurunak van néhány tanítványa, akiket személyesen oktat. Ennek ellenére ez akármilyen megnyerően hangzik, még távolról sincs

semmi köze ahhoz a világméretű misszióhoz, melyet az Úr Caitanya jószolt meg, s melyet Srila Prabhupada keltett életre. Ebben a misszióban Srila Prabhupada a világ *acaryaja* több ezer, és lehetőség szerint több millió tanítvánnyal. Srila Prabhupada elindított egy világméretű mozgalmat, melynek keretein belül bárki megközelítheti őt, szolgálhatja őt, és tudakozódhat tőle bárhol a világon. Miért kellene akkor egy falusi guru rendszert bevezetni az ISKCON-ban, amikor Srila Prabhupada nem arra adott utasítást, és nem azt vezette be?

Ha mindenki a guruk százának valamelyikén meditál, akiknek különbözőek az álláspontjuk, véleményük és megvalósítási szintjük, akkor hogyan lehet egységet alkotni? Ahelyett, hogy ezt a nem életszerű megközelítést adoptálnánk a lelki élethez, fogadjuk el azt a kipróbált rendszert, amelyet Srila Prabhupada, (a 100%-os garancia), adott nekünk, melyen keresztül közvetlenül neki tudjuk átadni magunkat. Tudjuk, hogy ő sosem esik le, és ezáltal az ISKCON egységes marad, nemcsak a nevében, hanem a tudati szinten is.

Vannak bhakták, akik úgy érzik, hogy élő, fizikailag jelen levő avató *diksa* guruk nélkül, az odaadó szolgálat tudománya elvész. Ezt Srila Prabhupada sosem említette, ezért ez nem képezi filozófiánk részét. Addig, amíg a *ritvik* rendszer érvényben lesz (amint ez visszaállításra kerül), *siksa* guruk láncolata kel életre, akik egy élő, de fizikailag nem jelenlevő *maha-bhagavata* nevében tevékenykednek. Addig, amíg ezek a *siksa* guruk nem változtatnak semmit, nem találnak ki új filozófiát, nem hagyják figyelmen kívül a fontos utasításokat, és nem veszik fel – felhatalmazás nélkül persze – a *diksa* guru szerepét, az odaadó szolgálat tudománya tökéletesen megmarad. Viszont, ha ezek a nem megfelelő viselkedések akadályt állítanak a megronthatatlan bhakti tudományának, akkor Krisna minden bizonnyal közbelépne, talán úgy, hogy elküld egy újabb lakost Golokaról, hogy egy hiteles közösséget alapítson. Fogjunk össze, hogy erre ne legyen szükség!

12. „A *ritvik* rendszer nem a szokványos módja a tanítványi láncolat működésének. A megfelelő módja ennek az, hogy a guru megtanítsa a tanítványt mindenre, amit tudnia kell Krisnáról, amíg fizikailag jelen van. Amikor a guru elhagyja a bolygót, akkor minden komoly tanítványának a feladata lesz, hogy rögtön saját tanítványokat avassanak, biztosítva ezzel a tanítványi láncolat folytonosságát. Ez a „szokványos” módja a tanítványi láncolatnak”

Hagyjuk most az analízis kedvéért figyelmen kívül a saját tanítványok avatásához szükséges két alapkövetelményt (felhatalmazás és képesítés). Tisztán látszik,

hogy *paramparankban* a *diksa* tevékenység óriási változatosságnak örvend. Azt tapasztaltuk, hogy az eltérések az említett „szokványos” rendszertől 5 alapkategóriára oszthatók, s mellettük még lehet több:

a) Hézagok

Ezek azok az esetek, amikor a *parampara acaryaja* eltávozik és nincs közvetlen utód, aki azonnal elkezdene avatni. Vagy az a személy, aki a *parampara* következő tagja lesz, nem kap a lelki tanítómesterétől felhatalmazást arra, hogy már eltávazása előtt, vagy közvetlenül eltávazása után kezdjen el avatni. Például a mi *sampradayankban* Srila Bhaktisiddhanta eltávazása után majd 20 éves hézag volt, mielőtt az első hiteles avatás megtörtént. A tanítványi láncolat egymást követő tagjai között a több mint 100 éves hézagok sem szokatlanok.

b) Fordított hézagok

Ez akkor történik, amikor az acarya még nem hagyta el a testét, de tanítványai már elkezdtek avatni. Az Úr Brahma például, még nem hagyta el a testét és jogutód guruk generációi avatták tanítványok millióit. Srila Bhaktisiddhanta már avatott, pedig mind Srila Bhaktivinoda, mind Srila Gaura Kisora is fizikailag jelen volt. A *GII* (23.o.) szerint ez egy általános jelenség a *sampradayankban*.

c) Siksa / diksa kapcsolódás

Vannak olyan esetek, ahol a tanítvány az *acarya* eltávazása után fogadja el őt lelki tanítómesteréül. Ilyen esetekben nehéz megállapítani, hogy az eltávazott *acarya siksa* vagy *diksa* guruja a tanítványnak. Srila Prabhupada általában nem pontosítja e kapcsolatok természetét. Például, nem részletezi Srila Visvanatha Cakravarti Thakura és Narottama dasa Thakura – akik között több mint 100 év hézag van - kapcsolatának milyenségét. Lehet, hogy *siksa* kapcsolatnak szeretnék hívni, de ez csupán spekuláció lenne, hiszen Srila Prabhupada csak ennyit mond:

„Srila Narottama dasa Thakura aki elfogadta Srila Visvanatha Cakravartit szolgájának.” (C.c. Adi, 1)

„...Visvanatha Cakravarti Thakura elfogadta guruját Narottama dasa Thakurat.” (Srila Prabhupada S.B. lecke Bombay, 1976/04/17.)

Mindamellet, hogy egy ilyen tanítvány általában valamilyen ceremóniát végez egy fizikailag is jelenlevő személlyel, ez nem fosztja meg az eltávazott *acaryat*, hogy ő legyen a tanítvány *diksa* guruja. Hasonlóan, egy *ritvik* ceremóniánál, a *ritvik*, aki a ceremóniát végzi (pl.:templomvezető) nem válik a tanítvány *diksa* gurujává. Valamint az ilyen tanítványok, mindig megkapják az engedélyt valamilyen fizikailag is jelenlevő autoritástól, hogy elfogadjanak egy sad-gurut aki már nincs jelen. Ezekhez hasonlóan, ha a *ritvik* rendszer újra bevezetésre

kerül az ISKCON-ban, Srila Prabhupada leendő új tanítványainak az avatás előtt hozzájárulást kell kérniük a helyi templomvezetőtől és a *ritvik*től.

d) A rendhagyó avatás

Ezek olyan a szokványostól eltérő avatások, ahol a *diksa* átadása teljesen egyedülálló vagy felfoghatatlan módon történik. Például, az Úr Krisna felavatja az Úr Brahmát; vagy amikor az Úr Caitanya belesug a buddhista fülébe. A bolygóközi *diksa* is ebbe a kategóriába esik. Ez azt jelenti, hogy az avatást, vagy *diksat* úgy kapja a tanítvány, hogy egy másik bolygón tartózkodik, például, ahogy Manu felavatta Iksvakut a *Bhagavad-gitában* (4.1).

e) Utódlási rendszer

A *sampradayan*okban több különböző jogutód-acarya rendszert láthatunk. Például, Srila Bhaktivinoda egy „erőteljes Vaisnava fiúgyermek” jogutód rendszert fogadott el. Srila Bhaktisiddhanta egy „önragyogó acarya” jogutód rendszert látott megvalósulni. Srila Prabhupada pedig, a mi belátásunk szerint, egy „*ritvik* – az *acarya* képviselője, az avatások lefolytatásához” rendszert hagyott érvényben, ahol „az újonnan avatott bhakták Ő Isteni Kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada tanítványai lesznek.” Viszont jelenleg a GBC által támogatott rendszer a „több jogutód-acarya rendszer”.

Mindebből teljesen világos, hogy minden kiemelkedő *acarya* megközelítése igen egyedülálló; tehát a *parampara* folytatásának egy „szokványos” módjáról beszélni gyakorlatilag értelmetlen.

13. „Ha bevezetnénk a *ritvik* rendszert, mi állítana meg bárkit is, hogy elkezdjen avatást venni bármelyik korábbi *acaryától*, például Srila Bhaktisiddhantától?”

Két dolog áll útjába annak, hogy ez egy hiteles választás legyen:

- a) Srila Bhaktisiddhanta és más korábbi *acaryak* nem hagyták jóvá egy *ritvik* rendszer működését „mostantól”.
- b) Az éppen soron következő kapcsolatot kell megközelítenünk:

„Ahhoz, hogy az ember részesüljön a *Srimad Bhagavatam* igazi tanításában, a tanítványi láncolatban soron következő lelki tanítómesterhez kell fordulnia.” (S.B. 2.9.7, magyarázat)

Az nyilvánvaló, hogy Srila Bhaktisiddhanta utódja Srila Prabhupada mint *sampradaya acarya*. Ezért a jelenlegi soron következő kapcsolat Srila

Prabhupada, tehát ő a megfelelő személy, akit meg kell közelítenünk, ha avatást szeretnénk.

14. „A soron következő kapcsolat személyének fizikailag jelen kell lennie.”

Srila Prabhupada sehol sem beszél a fenti előírásról.

Akkor gondolkodjunk el ezen: Lehetséges-e, hogy a lelki tanítómester soron következő kapcsolat legyen akkor, ha fizikailag nincs jelen?

- a) Ez a kifejezés, hogy „soron következő” csak egyetlen egyszer szerepel Srila Prabhupada könyveiben; viszont ott nem szerepel semmilyen összefüggésben vagy szükséges kapcsolódó elemként a fizikai jelenlét kifejezés. Ha a fizikai jelenlét szükséges lenne, akkor biztos, hogy említésre került volna.
- b) A „soron következő” szó, szótári meghatározásában nem szerepel, és utalás sincs a fizikai jelentétre.
- c) A „soron következő” szó, szótári meghatározása közvetlenül alkalmazható egy fizikailag nem jelenlevő lelki tanítómester személyére és könyveire: „legutóbbi”, „köztudott, gyakorlott vagy elfogadott”, „széles körben elterjedt”, igényelt és jelenérvényű” (Collins Angol Szótár).

Meglátásunk szerint a fenti meghatározások mindegyike értelmezhető Srila Prabhupada személyére és könyveire.

- d) A „soron következő kapcsolat” megközelítésének célját teljességében megízlelhetjük Srila Prabhupada könyveinek olvasásából:

„Ahhoz, hogy az ember részesüljön a *Srimad Bhagavatam* igazi tanításában, a tanítványi láncolatban soron következő lelki tanítómesterhez kell fordulnia.” (S.B. 2.9.7, magyarázat)

- e) Srila Prabhupada használja a „közvetlen *acarya*” kifejezést, mint a „soron következő kapcsolat” szinonimáját. A „soron következő” szó jelentése a következő:

„közvetítő nélküli”, „legközelebbi vagy hatásában és/vagy viszonyában legszorosabb kapcsolatában álló” (Collins Angol Szótár).

Ezek a meghatározások érvényt adnak egy közvetlen, közbeiktatott személyek nélküli kapcsolatnak Srila Prabhupada-val, függetlenül attól, hogy Srila Prabhupada személyesen jelen van vagy nincs.

- f) Mivel vannak arra példák, hogy tanítványok avatnak lelki tanítómesterük jelenlétében, ebből úgy tűnhet, hogy nincs összefüggés a soron következő kapcsolat státusza és a fizikai jelenlét vagy annak hiánya között. Vagyis, ha lehetséges úgy a soron következő kapcsolat személyének lenni, hogy a guru még fizikailag jelen van, akkor miért ne lehetne egy eltávozott *acarya* a soron következő kapcsolat?

Összegzésként azt mondhatjuk el, hogy nem látunk bizonyítékot arra, hogy a soron következő kapcsolattá válás bármi összefüggésben lenne a fizikai jelenlét vagy elmúlás helyzetével.

15. „Srila Prabhupada Istentestvérei mind avató *acaryakká* váltak Srila Bhaktisiddhanta eltávozása után, akkor mi abban a rossz, ha Srila Prabhupada tanítványai ugyanazt követik?”

Srila Bhaktisiddhanta azon tanítványai, akik avató *acaryakként* tevékenykedtek, közvetlenül ellenszegültek lelki tanítómesterük végső utasításának (alkossatok egy GBC testületet, és várjátok meg az önragyogó *acaryat*). Srila Prabhupada teljesen elítélte Istentestvérei engedetlenségét. Kifejtette, hogy még prédikálni sem tudnak, akkor hogy tudnának avatni:

„Az Istentestvéreim közül senki sem képesített, hogy *acarya* legyen.”
(Srila Prabhupada levele Rupanuganak, 1974/04/28)

„A teljesség kedvéért jó ha tudod, hogy ő (Bon Maharaja) nem felszabadult személy, ezért nem avathat senkit a Krisna tudatba. Ahhoz felsőbb autorítások áldása szükséges.”

(Srila Prabhupada levele Janardanának, 1968/04/26)

„Ha mindenki avat, annak a várthoz képest ellentétes eredménye lesz. Amíg ez így folytatódik, csak kudarc várható.”

(Srila Prabhupada *Phalgun Krishnan Pancami*, 23. vers, 1961)

Tudjuk a közelmúlt tapasztalatából, hogy egy ilyen személy milyen rombolást tud okozni Srila Prabhupada missziójában. Tiszteletteljes tartózkodást javasolunk tőlük. Bizonyára nem engedhetjük meg magunknak azt, hogy őket vegyük követendő példának abban, hogyan folytassuk lelki tanítómesterünk misszióját. Mivel ők lerombolták a saját lelki tanítómesterük misszióját, ezért nagy valószínűség szerint alkalmasak arra, hogy ugyanazt tegyék az ISKCON-nal is ha engedjük nekik.

A Gaudiya Math guru rendszere az egyetlen történelmi példa ahol a

M.A.S.S. (Multiple *Acarya* Succesor System, „több jogutód-*acarya* rendszer”) bevezetésre került, annak ellenére, hogy így teljesen ellenszegültek az Alapító-*Acarya* tisztán érthető utasításainak.

16. „Amikor Srila Prabhupada azt mondta, hogy ők nem lehetnek *acaryak*, akkor az *acaryat* nagy 'A' betűvel értette. Ami azt jelenti, egy *acarya*, aki az egész intézményt vezeti.”

Hol tesz Srila Prabhupada különbséget a nagy 'A' és a kis 'a' avató *acaryak* között? Beszélt-e ő valaha egy olyan speciálisfajta *acaryaról*, aki intézményeket tud irányítani, és emlegetett-e olyan alsóbbrendű egyedeket akik, valami tehetetlenség miatt képtelenek erre?

17. „Az közismert, hogy 3 féle *acarya* van. Az ISKCON-ban mindenki elfogadja ezt.”

De ezt Srila Prabhupada sosem tanította. Ezt Pradyumna dasa írta egy levelében Satsvarupa dasa Goswaminak 1978/08/07.-én. Ezt a levelet később újranyomtatták Ravindra Svarupa írásában *Under my order*, (Utasításomra) 1985-ben, és mondanivalóját arra használták, hogy megalapozzák vele az ISKCON-ban bevezetendő új guru rendszert. A későbbiekben a GBC által 1995-ben megjelentetett *On my order understood* (Utasításom megértésével) kiadványban újra említésre kerül, mint a *GII* alapelvek az avatásról (lásd a Bevezetés fejezetben). Ravindra Svarupa írása segített a zóna *acarya* rendszert átalakítani a jelenleg is érvényben levő M.A.S.S. (Multiple *Acarya* Succesor System, „több jogutód-*acarya* rendszer”) intézményévé:

„Az *acarya* definícióját egy olyan levélből vettem melyet Pradyumna írt Satsvarupa dasa Goswaminak 1978. augusztus 7.-én. Az olvasónak ehhez a levélhez kell fordulnia (melyet csatoltam) a tüzetes tanulmányozás céljából.” (*Under My Order*, (Utasításomra), Ravindra Svarupa dasa, 1985. augusztus)

Ebben a levélben Pradyumna elmagyarázza, hogy az *acarya* kifejezés 3 különböző módon értelmezhető:

1. Olyan személy, aki azt gyakorolja, amit prédikál.
2. Olyan személy, aki tanítványnak avatást ad.
3. Olyan személy, lelki vezetője egy intézménynek, és akit az előző *acarya* nevezett ki utódjául.

Mi az első definíciót fogadjuk el, mivel ez az, amit Srila Prabhupada használ. Ez a meghatározás automatikusan bármelyik aktív prédikátort jellemzi, legyen ő *siksa* vagy *diksa* guru.

A második definícióban Pradyumna elmagyarázza, hogy ez a típusú *acarya* avathat tanítványokat és ekkor őt az *acaryadeva* megszólítással lehet illetni, de csak a tanítványainak:

„Bárki, aki avatást ad, vagy guruként él, megilleti az *acaryadeva* megszólítás, de csak a tanítványai hívhatják így. Bárki, aki elfogadta őt gurujaként minden módon tiszteletét kell kifejeznie felé, de akik nem a tanítványai, rájuk ez nem vonatkozik.”

(Pradyumna dasa levele Satsvarupa dasa Goswaminak 1978/08/07)

Ez csak egy kitaláció. Srila Prabhupada sehol nem említi, hogy egy guru abszolút természetét csak a tanítványainak kell elismerni, nem pedig az egész világnak, vagy legalább más vaisnavaknak. Bizonyoságul nézzük meg milyen definíciókat ad Srila Prabhupada az „*acaryadeva*” szónak. A következőkben részleteket idézünk Srila Prabhupada *Výasa-puja* felajánlásából, mely az 'Önmegvalósítás Tudománya' című könyve 2. fejezetében található. Itt Srila Prabhupada az *acaryadeva* kifejezést lelki tanítómestere, Srila Bhaktisiddhanta személyével kapcsolatban használja:

„A guru vagy *acaryadeva*, ahogy azt megtudtuk a hiteles szentírásokból, az abszolút világ üzenetét közvetíti,....”

„...amikor a *gurudeva* vagy *acaryadeva* fogalmakról beszélünk akkor tudnunk kell, hogy univerzális jelentésük van.”

„Az *acaryadeva*, akiért ma este összegyűltünk, hogy alázatos felajánlásainkat ajánljuk fel neki, nem egy szekta intézmény guruja vagy az igazság sok különböző kifejtője közül egy. Ellenkezőleg, ő a *Jagad-guru*, vagyis mindenki guruja....” (Srila Prabhupada, *SSR*, második fejezet).

Ahogy Srila Prabhupada használja és meghatározza az *acaryadeva* szót, az homlokegyenest ellenkező azzal, ahogy azt Pradyumna teszi. Pradyumna téves értelmezésében azt állítja, hogy az *acaryadeva* jelzőt lehet használni olyan személyekre is, akik nincsenek azon a magas szinten. Ezzel a *diksa* guru abszolút helyzetét relatívvá teszi.

Az „*acaryadeva*” kifejezést csak olyan személyre lehet alkalmazni, aki valóban „mindenki guruja”; olyan valaki, akit az egész világ elfogad imádatával:

„... ő nem más, mint az Úr közvetlen megnyilvánulása és Sri Nityananda Prabhu valódi képviselője. Az ilyen lelki tanítómestert úgy hívják, hogy

acaryadeva.” (C.c. Adi, 1.46)

Pradyumna a 3-as számú definíciójában elmagyarázza, hogy az *acarya* szó egy intézmény vezetőjére utal, és ez a jelentés nagyon sajátos:

„Ez nem használható csak úgy bárkire. Ez az a személy, akit a megelőző *acarya* kifejezetten arra jelölt ki, hogy az utódja legyen, mindenki más felett, annak az intézménynek, amit vezetett. [...] Ez egy szigorúan követendő hagyománya minden Gaudiya *Sampradayanak*.” (Pradyumna dasa levele Satsvarupa dasa Goswami 1978/ 07./08.)

Abban egyetértünk, hogy ahhoz, hogy valaki avathasson, felhatalmazást kell kapnia az előző *acaryától* (sajnos ezt a tényt a 2-es számú definícióhoz fűzött kifejtés meg sem említi):

„Olyan, a tanítványi láncolat, hiteles lelki tanítómesterétől kell vennünk avatást, akit lelki tanítómestere felhatalmazott.” (S.B. 4.8.54, magyarázat)

Az, hogy ennek mi köze van ahhoz, hogy „egy lelki intézmény vezetését” átvenni, eléggé érthetetlen, mivel az intézmény, amelynek az *acaryaja* Srila Prabhupada, teljesen különbözik Guru Maharajanak az intézményétől. Pradyumna filozófiája szerint, Srila Prabhupadara csak az *acarya* 2-es számú definíciója vonatkozik. És akármilyen „szigorú hagyományra” is utal Pradyumna, illet Srila Prabhupada sosem említett, ezért nyugodtan elvethetjük. A továbbiakban pontosan láthatjuk majd, hogy Pradyumna ötletei honnan származtak:

„A különböző Gaudiya Mathakban, még ha egy Istentestvér *acarya* helyzetben is van, általában alázatosan, csak egy vékony ruhát használ *asanának*, nem pedig valami kiemelkedőt.” (Pradyumna dasa levele Satsvarupa dasa Goswami 1978/ 07./08.)

Srila Prabhupada Istentestvérei közül egyik sem volt felhatalmazva *acaryanak*. Azt gondolnánk, hogy az alázatos mentalitás elvezeti az egyént oda, hogy feladja nem hiteles tevékenységeit, bármi legyen is az, elismerve ezzel Srila Prabhupada kiemelkedő helyzetét, majd meghódol az igazi *Jagad*-Gurunak. Sajnos a Gaudiya Matha tagjai közül csak néhányan tették meg ezt. Ennek ellenére az a tény, hogy Pradyumna felhossa a Gaudiya Mathak vezetőinek tetteit, mint hiteles példát, azt jelenti, hogy Pradyumna ismételtelen befeketíti az igazi *acaryadeva* pozícióját.

„Ami Bhakti Puri vagy Tirtha Maharaját illeti, ők az Istentestvéreim, és ezért tisztelni kell őket. De ezen felül semmilyen bensőséges kapcsolatot nem szabad létrehoznod velük, mert ellenszegültek Guru Maharajám utasításainak.” (Srila Prabhupada levele Pradyumnanak, 1968/02/17)

Az szégyenletes, hogy Pradyumna prabhu teljesen figyelmen kívül hagyta ezt a közvetlen utasítást Guru Maharajatól, és igen figyelemre méltó az is, hogy az ő deviáns szemléletei képesek voltak megformálni az ISKCON jelenlegi guru „*siddhantáját*”.

Tehát, amikor Srila Prabhupada azt mondta, hogy Istentestvérei közül egyik sem volt képesítve, hogy *acaryak* legyenek, lényegtelen, hogy az *acarya* szó 1-es vagy 3-as definíciójára gondolt. Ha nem volt képesítésük az 1-es definícióra, mert nem tanítottak a példájukon keresztül, akkor ez automatikusan kizárja őket abból, hogy a 3-as definícióra érdemesek legyenek, azaz, hogy avatást adjanak.

Összefoglalva

- a) Minden prédikáló személynek arra kell törekednie, hogy a 1-es definíció szerinti *acarya*, vagyis *siksa* guru legyen.
- b) Pradyumna dasa 2-es számú definíciója, és annak magyarázata is teljesen hamis. Tilos mindenki számára, függetlenül, hogy tanítvány vagy nem, úgy tekinteni egy hiteles *gurura*, *acaryadevara*, mint egy hétköznapi emberre. Mert a hétköznapi ember senkit sem avathat fel, és nem lehet *acaryadevanak* tekinteni. Ezen túlmenően nincs utalás a magyarázatában arra, hogy az előző *acaryától* felhatalmazást kell kapni, és anélkül viszont senki sem avathat.
- c) Csak a 3-as definícióban leírt *acarya* avathat; vagyis az, akit a *sampradaya acarya* - lelki tanítómester felhatalmazott. Az, hogy felhatalmazottként létrehoz egy intézményt vagy nem, teljesen lényegtelen.

Az ISKCON-ban mindenki utasítást kapott arra, hogy az 1-es definíció alapján váljon *acaryává* (tanítás a személyes példán keresztül), *siksa* guruvá. A legjobb kezdet ezen az úton az, ha szigorúan elkezdjük követni a lelki tanítómester utasításait.

18. „Ez egy jelentéktelen dolognak tűnik, akkor hogy okozhatna az *acaryával* kapcsolatos téma bármilyen észrevehető káros hatást az ISKCON-ban?”

A tény az, hogy az avató diksa guru hétköznapivá tétele óriási zűrzavart okozott az ISKCON-ban. Vannak ISKCON guruk, akik azt állítják, hogy visszaviszik Istenhez tanítványaikat, mivel ők a soron következő kapcsolatok Srila Prabhupadahoz, az Alapító-*Acaryához*; vannak, akik azt mondják magukról, hogy ők a tanítványaikat bemutatják Srila Prabhupadanak, aki igazából a soron következő kapcsolat, és aki visszaviszi őket Istenhez (ez majdnem *ritvik* filozófia).

Vannak guruk, akik azt mondják, hogy még mindig Srila Prabhupada az *acarya*, vannak, akik azt mondják, hogy már nem; Vannak páran akik azt állították magukról, hogy ők az egyedüli jogutód *acaryai* Srila Prabhupadanak. Vannak guruk, akik a mai napig abban hisznek, hogy Srila Prabhupada kinevezett 11 jogutód *acaryat* (ezt a tévhitet, mítoszt, nemrégiben tényként írták meg a LA Times nevű újságban). Más guruk úgy vélik, Srila Prabhupada kinevezett 11 *ritviket*, akiknek kis „a” betűvel írott *acaryakká* kellett előlépniük Srila Prabhupada eltávoztása után; megint más guruk pedig az vallják, hogy nem csak annak a 11-nek van lehetősége kis „a” betűs *acaryává* válni, hanem mindenkinek, akiket Srila Prabhupada eltávoztása előtt avattak (kivéve a nőket).

A *GII*-t olvasva láthatjuk, hogy a *GBC* ellentmond saját magának, amikor tényszerűen „felhatalmazza” guruit.

Habár a *GBC* elismeri, hogy a *sampradaya acaryak* hamisak (*GII*, 6.par.,15.o), mégis minden évben a mayapuri Gaura Purnima fesztiválon megerősíti helyzetüket. Jelenleg közel 100 avató guru van, akik mind fel vannak kenve az elfogadás „kifogástalan” bélyegzőjével. Ezek a guruk „*saksad hari*”ként (olyan, mint Isten) kell, hogy imádva legyenek, a *GBC* saját, a tanítványoknak szóló, útmutatásai szerint (*GII*, 8.par., 15.o.).

Ezek az avató *acaryak* úgy vannak fémjelezve, mint a „soron következő kapcsolat” a *maha-bhagavata*k tanítványi láncolatához, mely több ezer éve él, és egészen magától az Istenség Legfelsőbb Személyétől ered:

„A bhaktáknak Srila Prabhupada képviselőinél kell menedéket venniük, akik a tanítványi láncolatban a „soron következő kapcsolatok”. (*GII*, 34.o)

Emellett viszont ott áll a szigorú figyelmeztetés a tanítványok felé, hogy a guruvá történő kinevezést „... **nem szabad a kinevezett guru, Isteni megvalósításának mélységéről alkotott, abszolút véleménynek tekinteni.**” (*GII*, 2.2 rész, 9.o)

A továbbiakban újból figyelmeztetnek:

„Amikor egy bhakta engedélyt kap, hogy Srila Prabhupada „utasítását” végrehajtva, bővítse a tanítványi láncolatot azzal, hogy új tanítványokat avat, ez az engedély nem egy bizonyítvány vagy megerősítés arról, hogy ő „*uttama adhikari*”, „tisztá bhakta”, vagy hogy elért bármilyen különleges megvalósítást.” (*GII*, 15.o)

Ezeket a gurukat nem kell mindenkinek imádni a templomban, csak a tanítványaiknak, egy erre a célra elkülönített helyen (*GII*, 7.o.) – ez Pradyumna *acaryadeva* definíciója.

Bebizonyítottuk már azt, hogy csak az a személy lehet hiteles *diksa guru*,

aki felhatalmazott *maha-bhagavata*. (Azt is bebizonyítottuk már, hogy Srila Prabhupada *ritvikeknek* és *siksa* guruknak adott utasítást). Ezért ha valakit „soron következő kapcsolatnak” vagy „avató gurunak” nevezünk, akkor az egyet jelent azt állítani róla, hogy ő egy nagy „A” betűs – 3-as definíciójú – *acarya*, egy „*uttama adhikari*” vagyis egy „tisztá bhakta”..

Megkockáztatjuk azt mondani, hogy igen helytelen elfogadni valakit „kifogástalan” személynek *diksa* guruként, de ugyanakkor visszautasítani minden vádat vagy felelősséget arra az esetre, ha mégsem az, és leesik. Ezt a magatartást hívják „a valóság megtagadásának” a modern pszichológia nyelvén. Biztosak vagyunk abban, hogy Srila Prabhupada szándéka nem egy lottózó vagy Orosz rulett szerű intézmény létrehozása volt, ahol a tét az egyének lelki élete. A GBC-nek el kellene állnia a kinevezésektől addig, amíg nem tud 100%-ig az általa elfogadottak mögé állni. Végül is mindannyian 100%-ig elfogadjuk Srila Prabhupadat hiteles lelki tanítómesternek, tehát az egységes elismerés a személyi képesítésről nem lehetetlen.

A GBC ellentmondásos álláspontjait Jayadvaita Swami a közelmúltban ekként foglalta össze:

„A kinevezett szó sosem volt használva. Vannak „avató guru jelöltek”, s a szavazás eredményétől függően azok a jelöltek, akiknek sikerül átmenni a folyamaton, azok az „ISKCON által elfogadott” vagy „ISKCON által felhatalmazott” guruk lesznek. Hogy erősítsék a leendő tanítványok bizalmát: Egyfelől a GBC bíztat és megerősít, hogy egy hiteles, az ISKCON által felhatalmazott gurutól kell vened avatást, és úgy kell őt imádnod, mint Istent. Másfelől pedig biztosít, hogy egy sor gondosan kidolgozott rendelkezése van, amire hivatkozni tud abban az esetben, ha az általad választott ISKCON-felhatalmazott guru leesik. Ezek után megbocsátható bárkinek az, ha úgy gondolja, hogy a sok törvény és határozat ellenére, a GBC még mindig zavarodott a gurukérdéssel kapcsolatban.” (*Where the ritvik people are right (Amiben a ritvikeknek igaza van)*, Jayadvaita Swami, 1996)

Ha megvizsgáljuk az ISKCON guruk ijesztő és megdöbbentő statisztikáját, nem meglepő, hogy oly nagy a bizalmatlanság és a gyanakvás. Ezt erősíti meg Jayadvaita Swami írása:

„TÉNY : ISKCON guruk ellentétbe ütköztek, elnyomtak és elzavartak sok őszinte Istentestvérüket (mind férfiakat, mind nőket).

TÉNY : ISKCON guruk jogtalanul birtokoltak és helytelenül

használtak fel pénzeket, és sajátítottak ki más ISKCON forrásokat a saját tekintélyük, elismerésük növelésére, és érzékielégítésük fokozására.

TÉNY : ISKCON guruk tiltott szexuális kapcsolatot létesítettek nőkkel és férfiakkal, és minden bizonnyal gyermekekkel is.

TÉNY :(…stb., stb.…)” (*Where the ritvik people are right (Amiben a ritvikeknek igaza van)*, Jayadvaita Swami, 1996)

Mindazok az új érdeklődők, akik közel kerülnek az ISKCON-hoz, azt az utasítást kapják, hogy a felelősség rajtuk van, megvizsgálni és kiválasztani, Srila Prabhupada könyvei és instrukciói alapján, hogy számukra ki lenne a hiteles és képesített ISKCON guru, akitől avatást fogadnának el. Viszont ha valaki is arra a következtetésre jut, hogy egyik „fizikailag jelenlevő” guru sem hiteles és képesített, ezért inkább Srila Prabhupadaba helyezné bizalmát, és őt fogadná el *diksa* gurujaként, akkor kegyetlenül és könyörtelenül kiüldözik a közösségből. Igazságos ez így? Végül is csak azt teszi, amit a GBC mondott neki. Miért kell azért megbüntetni, mert a helyes eredményre jutott, különösen akkor, amikor teljesen egyértelmű és félreérthetetlen bizonyíték van arról, hogy Srila Prabhupada is pontosan ezt a döntést akarta folyamatosan?

Hogy várhatnánk el bárkitől is, hogy megingathatatlan hite legyen a jelenlegi ISKCON gurukban, amikor maga a GBC is szükségesnek tartotta egy szigorú büntetési rendszer bevezetését, hogy szabályozni tudja kilengéseiket? Egy olyan büntetési rendszer, amely sehol sem jelenik meg azokban a könyvekben és instrukciókban, amelyekre alapozva kell a leendő tanítványnak meghozni döntését. Ennél egyértelműbb önhivatkozási összefüggéstelenséget, zavarodottságot nehéz lenne találni.

Sokkal biztonságosabb lenne mindenki számára, ha tartanánk magunkat és követnénk Srila Prabhupada egyértelmű utasítását, és őt tekintenénk az ISKCON egyetlen avató lelki tanítómesterének. Ki tiltakozna ez ellen?

19. „Az ISKCON Journal 1990-es kiadása szerint, vannak Srila Prabhupadanak olyan Istentestvérei, akik *acaryak*.”

Ki mondta ezt?

- Ugyanazok, akik azt mondták, hogy a Vaisnava szótárban a „*ritvik*” szó nem létezik (*ISKCON Journal* 1990, 23. o.), és ezt annak ellenére mondták, hogy a *Srimad Bhagavatamban* sorozatosan jelen van, csak úgy, mint a

július 9.-i utasításban, amelyet Srila Prabhupada saját kezűleg írt alá.

- Ugyanazok, akik azt sugallták, hogy Srila Prabhupada nem volt egyedien felhatalmazva, hogy avasson:

„Bhaktisiddhanta Sarasvati nem mondta vagy hagyott hátra olyan dokumentumot, amiben az állna, hogy Swamiji (Srila Prabhupada) guru lesz.” (*ISKCON Journal* 1990, 23.o)

- Ugyanazok, akik azt mondták, hogy Tirtha, Madhava és Sridhara Maharaja mind hiteles *acaryak* voltak, annak ellenére, hogy Srila Prabhupada azt mondta, hogy egyikük sem volt képesített:

„Van egy rendszer a mi *sampradayankban*, melyen keresztül Tirtha Maharaja, Madhava Maharaja, Sridhara Maharaja, Gurudevank, Swamiji – Swamiji Bhaktivedanta Swami – mind *acaryak* lettek.” (*ISKCON Journal* 1990, 23.o)

Vessük össze ezt azzal, ahogy Srila Prabhupada vélekedett az egyik ilyen „*acaryaról*”.....

„Bhakti Vilas Tirtha nagyon ellenséges a Közösségünkkel szemben, és neki nincs letisztult elképzelése az odaadó szolgálatról. Ő szennyezett.” (Srila Prabhupada levele Sukadevanak, 1973/11/14)

...és mit mondott a többről:

„Az Istentestvéreim közül egyik sem képesített arra, hogy *acarya* legyen.” (Srila Prabhupada levele Rupanuganak, 1974/04/28)

- Ugyanazok, akik nemrégiben úgy nyilatkoztak, hogy Srila Prabhupada nem adott és hagyott hátra semmit, ezért szükségszerűnek tűnik egy *rasika* guru felkeresése, akitől felsőbb tudást kaphatunk.

20. „Volt, amikor Srila Prabhupada elismerően beszélt az Istentestvéreiről.”

Az igaz, hogy esetenként Srila Prabhupada diplomatikusan nyilatkozott az Istentestvéreiről, például Sridhara Maharajara úgy utalt, mint a *siksa* gurujára stb. Srila Prabhupada egy nagyon melegszívű ember volt, aki őszinte figyelemmel és szeretettel viszonyult Istentestvérei felé, és mindig azon fáradozott, hogy megpróbálja őket lefoglalni a *Sankirtan* Mozgalomban. Viszont látnunk kell, hogy ha ők valóban *acaryadevak* lettek volna, akkor Srila Prabhupada sosem, egyetlen egy alkalommal sem beszélt volna róluk negatívan. Hiteles *diksa* gurukról azt mondani, hogy „engedetlen”, „irigy kígyók”, „kutyák”, „disznók”, „darazsak” stb. már önmagában is óriási sértések lettek volna, és ilyet Srila Prabhupada

sosem tett volna. Hogy még jobban illusztráljuk Srila Prabhupada megítélését az Istentestvéreiről, idézünk néhány kivonatot egy szobabeszélgetésből, ahol Bhavananda olvassa fel annak a szórólapnak a tartalmát, melyet Tirtha Maharaja Mathaja adott ki:

Bhavananda: Nagybetűvel kezdődik, „Acaryadeva Tridandi Swami Srila Bhaktivilasa Tirtha Maharaja. Minden tanult ember tisztában van azzal, hogy India sötét napjaiban, amikor a Hindu vallás nagy veszélyben volt.”

Srila Prabhupada: (nevetés)... Micsoda ostobaság ez.

Ebből egyértelmű, hogy Srila Prabhupada milyen „*acaryadevanak*” minősítette Tirtha Maharaját (ez ugyan az a Tirtha Maharaja, akit az ISKCON Journal fent idézett 1990-es száma úgy üdvözít, mint hiteles *acaryat*). A szórólapon továbbá az áll, hogy milyen szerencsés is Srila Bhaktisiddhanta, hogy ilyen csodálatos személyiség, mint Tirtha Maharaja folytatja a misszióját..

Bhavananda: „...A megfelelő időben, Srila Bhaktisiddhanta kapott egy nagy személyiséget, aki kész volt vállára venni...”

Srila Prabhupada: Látod? „Kapott egy nagy személyiséget”. Ő az a személy. Majd ezt is bebizonyítja. (később)... Senki más csakis ő... De hol van az ő nagysága? Ki ismeri őt? Csak figyelj. Itt ő azt tervezi meg, hogy mindenki úgy vélekedjen róla, mint nagy személyiség... Tirtha Maharaja nagyon irigy ránk... Ezek a gazemberek mindig valami bajt kevernek. (Szobabeszélgetés, Mayapura 1976/01/19)

Hiteles *acaryakat* nem minősítene Srila Prabhupada irigy gazembereknek, akik csak bajt kevernek. A szomorú tény az, hogy a Gaudiya Mathok egyes tagjai mind a mai napig is bajt kevernek. A tisztas távolságtartás a legbiztonságosabb hozzáállás felénk.

21. „Az közismert, hogy még a hiteles *acaryak* sem olyan emelkedettek, mert van amikor ők is leesnek.”

Srila Prabhupada ennek pontosan az ellenkezőjét jelenti ki:

„Egy hiteles lelki tanítómester a tanítványi láncolat tagja örökre, és soha, semmiben sem tér el a Legfelsőbb Úr utasításaitól.” (Bg. 4.42, magyarázat)

22. „De hát az előző *acaryak* még azt is leírják, hogy mit tegyen a tanítvány, mikor a lelki tanítómestere leesik.”

Azok a deviáns guruk, akikről itt szó van, sosem voltak az örök tanítványi láncolat tagjai. Ők nem felszabadult személyek voltak (hanem feltételekhez kötöttek), önfelhatalmazott és önkinevezett családi papok voltak, akik úgy állították be magukat, mint avató *acaryak*. A tanítványi láncolat hiteles tagjai sosem esnek le:

„Isten mindig Isten, a Guru mindig Guru.” (*Önmegvalósítás tudománya*, 2.fejezet)

„Ha ő rossz, akkor miként válhatna guruvá?” (*Önmegvalósítás tudománya*, 2.fejezet)

„A tiszta bhakta mindig mentes Maya hatásai alól.” (*S.B.* 5.3.14)

„Olyan nem létezik, hogy egy első osztályú bhakta leesne.” (*C.c. Madhya*, 22.71)

„A lelki tanítómester mindig felszabadult.” (Srila Prabhupada levele Tamal Krisnának, 1970/06/21)

Nincs egyelten egy példa vagy utalás sem Srila Prabhupada könyveiben, arról, hogy felhatalmazott diksa guru, a tanítványi láncolatban, valaha is letért volna az odaadó szolgálat útjáról. Egyesek Sukracarya elutasítását próbálják meg felhozni példának, hogy érvényesítést szerezzenek eme álláspontnak, hogy van, amikor *acaryak* is leesnek vagy kiutasításra kerülnek, de ez a példa erősen félrevezető, mivel Sukracarya sosem volt egy felhatalmazott tagja a tanítványi láncolatunknak. Néha az Úr Brahma kedvtelése saját leányával kerül megemlíítésre. Viszont a *Srimad Bhagavatamban* egyértelműen elmagyarázásra kerül, hogy ez az eset azelőtt történt meg az Úr Brahmával, mielőtt *sampradayank* vezetője lett. Srila Prabhupada nagyon megharagudott, amikor az egyik tanítványa, Nitai, ezt a példát hozta fel az *acaryak* leesésére:

Aksayananda: Egy bhakta azt mondta nekem nemrégén, hogy az *acaryanak* nem kell tiszta bhaktának lennie [...]

Prabhupada: Ki volt az a gazember? [...]

Aksayananda: Nitai mondta. Ebben az összefüggésben mondta. Azt mondta, hogy az Úr Brahma az *acaryaja* a Brahma –*sampradayanak*, ennek ellenére rá is néha lesújt a szenvedély. Erre hivatkozva Nitai azt mondja, hogy úgy néz ki az *acaryanak* nem kell tiszta bhaktának lennie. Akkor ez nem így van ugye. [...]

Prabhupada: Ezt ő találta ki. Ezért ő nem más, mint egy gazember. Egy gazember. Nitai valamiféle autoritás lett? [...] Valami butaságot kitalált és most mindenkinek ezt mondja. Emiatt még nagyobb gazember. Sajnos ilyenek megtörténnek. (Reggeli séta, Vrindavan, 1975/12/10)

Srila Prabhupada szerint, csak azok a guruk kerülnek a vagyon és a nők hatásai alá, akik nem kaptak felhatalmazást.

Annak ellenére, hogy Srila Prabhupada könyveiben sehol sincs egyetlen említés hiteles guruk leeséséről, a GBC sajtó kiadványában, *GII*, egy egész fejezetet szentel annak, hogy leírja, mit kell egy tanítványnak tenni, ha a korábban hiteles lelki tanítómesternek nevezett guruja leesik! A fejezett annak bizonygatásával kezdődik, hogy a soron következő kapcsolatot kell megközelítenünk és nem szabad „átugranunk” (*GII*, 27.o.). Ennek ellenére a kiadvány írói mégis ezt teszik, több korábbi *acaryától* idézve, azzal a céllal, hogy bevezessenek és megalapozzanak olyan irányelveket, melyeket Srila Prabhupada sosem tanított. A korábbi *acaryák* által említett guruk, sosem voltak a *parampara* hiteles tagjai:

„Narada Muni, Haridasa Thakura és más hasonló *acaryák*, akik kifejezetten felhatalmazást kaptak az Úr dicsőségének terjesztésére, nem lehet anyagi szinten emlegetni.” (*S.B.* 7.7.14, magyarázat)

Hogy miért veszélyes az „átugrás”, főleg abban a vonatkozásban, ahogy az áthatja a *GII* kiadványt, világosan kitűnik az „újraavatás” fejezetből (ezt a kifejezést, hogy „újraavatás” Srila Prabhupada vagy az előző *acaryák* sosem használták). A kérdések-válaszok részben (*GII* 4. kérdés, 35.o.) rögzítésre kerültek azok a feltételek, melyeknek teljesülése szükséges ahhoz, hogy valaki visszautasíthasson egy gurut és „újraavatást” kaphasson. A „magyarázat” a következő:

„Szerencsére, a kérdés lényegét Srila Bhaktivinoda Thakura a *Jaiva Dharma* könyvében, Srila Jiva Goswami pedig a *Bhakti Sandarbha* könyvében tisztázta számunkra.” (*GII*, p.35)

A fent használt „szerencsére” szó, sajnálatos módon az sugallja, hogy „mivel Srila Prabhupada nem mondott nekünk semmit, hogy mi a teendő, amikor egy guru leesik, átugorva őt, megtudhatjuk az előző *acaryaktól*!” De Srila Prabhupada azt mondta, hogy mindent, amit a lelki életről tudnunk kell leírt a könyveiben. Akkor miért kerül bevezetésre valami olyan rendszer, amit a mi *acaryánk* sosem említett?

23. „De miért baj az, ha tanácsért folyamodunk az előző *acaryákhoz*?”

Semmi probléma nincs azzal, addig, amíg nem arra használjuk őket, hogy új elveket vezessünk be, olyanokat, melyeket a mi *acaryánk* nem hagyott jóvá. Az a fogalom, hogy egy hiteles guru leesik egy olyan jelenség, amely teljesen idegen Srila Prabhupada tanításaiban. Az „átugrásra” való hajlam sok más esetben, például a „lélek eredete” kérdésben is okozott már problémákat:

„... az előző *acaryakat* Prabhupadan keresztül kell szemlélnünk. Nem szabad átugranunk őt, és az előző *acaryak* szemeivel tekinteni vissza reá.” (*Our Original Position (Eredeti helyzetünk)* GBC Press, 163.o.)

Miért kellene olyan teljesen új irányelveket bevezetni, amiről Srila Prabhupada sosem beszélt: „az előző *acaryakat* Prabhupadan keresztül kell szemlélnünk”?

Még ha az előző *acaryak* írásainak hatására keletkezett végkövetkeztetések, amiket a GBC a *GII* kiadványában közöl, helyesek is lennének, még akkor sem szabadna őket Srila Prabhupada tanításainak módosítására használni. Ezt Sri Narahari Sarakara, a *Krisna Bhajanamrita* című könyvében világosan elmagyarázza (lásd az alábbi idézeteket) azt, amit a GBC-nek is figyelembe kellett volna venni, hiszen a *GII*-ban közölt téziseit, az ebben a könyvben levő néhány verssel támasztotta alá:

48. vers:

„A tanítvány számára lehetséges az, hogy más emelkedett vaisnaváktól hallgasson meg utasításokat, de miután megkapta őket, be kell számolnia róluk a lelki tanítómesterének. Ezt követően megkapja a témára vonatkozó utasításokat saját lelki tanítómesterétől, s ezek szerint kell a jövőben eljárnia.”

49. vers:

„...az a tanítvány, aki úgy fogadja el más vaisnavák tanításait – még, ha azok helytállóak és igazak is -, hogy előtte nem egyeztet saját lelki tanítómesterével, és végrehajtja őket, az ilyen tanítványt rossz és bűnös tanítványnak kell tekinteni.”

Alázatosan javasoljuk a GBC-nek, hogy a saját következetességének megőrzése érdekében, valamint az ISKCON összes tagja lelki életének érdekében, dolgozza át a *GII kiadványát*, úgy hogy összhangba kerüljön a fenti idézetekkel.

24. „Miért nem magyarázta el Srila Prabhupada azt, hogy mi a teendő, amikor egy guru leesik?”

Srila Prabhupada végső utasítása szerint ő saját maga marad az avató lelki tanítómester az ISKCON fennállásának idejére, s mivel ő a felhatalmazott kapcsolat a tanítványi láncolathoz, a leesés, vagy eltérés akár egyetlen másodperce a tiszta odaadó szolgálat útjáról, nem kerülhetett szóba:

„A hiteles lelki tanítómester mindig az Istenség Legfelsőbb Személyiségének tiszta – vegyítetlen - odaadó szolgálatában foglalja le magát.

(C.c. *Adi*, 1.46)

Srila Prabhupada azt tanította, hogy egy guru csak akkor esik le, ha nem kapott felhatalmazást arra, hogy avasson:

„... van, amikor valaki csak saját kezdeményezésére válik lelki tanítómesterré, s nem kap felhatalmazást, ilyenkor a vagon és sok-sok tanítvány felhalmozásának áldozatává válik.”

(*Nectar of Devotion*, (Odaadás nektárja) 116.o)

Amikor egy guru leesik, maga a leesés az összefoglaló bizonyítéka annak, hogy sosem kapott kellő felhatalmazást a megelőző *acaryától*. De még ha egyetlen egy ISKCON guru sem esett volna le eddig, akkor is jogos lenne a kérdés, hogy honnan kapták a felhatalmazást saját tanítványok avatására.

A legnagyobb fejtörést az okozza a GBC-nek, hogy ha elfogadná a tiszta igazságot, ami a fenti két idézetben is van, akkor különböző kellemetlen helyreigazítási kényszer fenyegetné. Mivel minden ISKCON guru azt állítja, hogy egyenlően voltak felhatalmazva ugyanazzal a felhatalmazási csomaggal (Srila Prabhupada állítólagos „utasítása” mely mindegyiküknek egyformán szólt), az a tény, hogy közülük már sokan egyértelműen leestek a bizonyítéka annak, hogy a hivatkozott „utasítást” félreértették. Ha valóban kaptak volna felhatalmazást, akkor egyikük sem esett volna le, és mind mind *maha-bhagavata*k lennének:

„A lelki tanítómester mindig felszabadult.”

(Srila Prabhupada levele, 1970/06/21)

25. „Abban a pillanatban, amikor Srila Prabhupada valamelyik tanítványa eléri a tökéletességet, a *ritvik* rendszer fölöslegessé válik.”

Ez a kijelentés, amelyet úgy is szoktak hívni, hogy „ideiglenes *ritvik*” rendszer, azon a feltevésen alapul, hogy a *ritvik* rendszer csak ideiglenesen került bevezetésre, mivel Srila Prabhupada eltávozását megelőző időszakban még nem voltak képesített tanítványok.

Természetesen ez a feltevés csak egy kitaláció, mert Srila Prabhupada sosem említett ilyet. Nem létezik bizonyíték arra, hogy a *ritvik* rendszer csak azért került bevezetésre, mert hiány volt a képesített emberekből, és ha ez a hiány megszűnik, azaz lesz legalább egy képesített ember, akkor el kell a rendszert törölni. Ennek az elképzelésnek az a szerencsétlen mellékhatása, hogy olyan színben tünteti

fel a *ritvik* rendszert, mint egy másodosztályú szükségmegoldást, holott a *ritvik* rendszer Krisna tökéletes terve. Mindemellett, arra is lehetőséget adna, hogy a jövőben valami lelkiismeretlen és romlott, karizmával rendelkező személy, egy félrevezető „odaadás show” segítségével megállítsa működését.

Még ha lennének is képesített *uttama-adhikari* tanítványok, nekik is követniük kellene a *ritvik* rendszert, ha az ISKCON-ban szeretnének maradni. Sőt, a képesített személyek követnék a legnagyobb örömmel Srila Prabhupada utasításait, de erről már beszéltünk korábban.

A félreértés egyik lehetséges oka az az instrukció, amit Srila Bhaktisiddhanta hagyott hátra a Gaudiya Matha számára. Srila Prabhupada azt mondta, hogy Guru Maharaja azt kérte legyen egy GBC, és idővel egy önragyogó *acarya* fog kiemelkedni. Sajnos a Gaudiya Matha nem követte ezt az utasítást, ami katasztrofális eredményhez vezetett. Vannak bhakták akik, azt hangoztatják, hogy nekünk is egy önragyogó *acaryat* kell várnunk, és mivel ő bármelyik pillanatban megérkezhet, a *ritvik* rendszer csak egy időkitöltő állapot.

Ennek a teóriának az a hibája, hogy az instrukciók, amit Srila Bhaktisiddhanta hagyott hátra, és amit Srila Prabhupada adott nekünk, teljesen különbözőek. Srila Prabhupada arra utasított, hogy a GBC folytassa a Közösség irányítását, de egy jövőbeli önragyogó *acarya* felemelkedéséről sosem beszélt. Ehelyett felállított egy *ritvik* rendszert, melyben ő marad az *acarya* „továbbra is”. Nyilvánvalóan, mint Srila Prabhupada tanítványai nem ugorhatjuk át őt, és nem kezdhetjük el követni Srila Bhaktisiddhantat..

Ha Srila Prabhupada kapott volna valami olyan utasítást Krisnától, hogy a Közösség hamarosan egy új *acarya* vezetése alá fog kerülni, akkor ennek biztos hangot adott volna végső utasításában. De ezt nem tette, sőt, azt mondta, hogy csak és kizárólag az ő könyvei a törvénykönyvek az elkövetkező tízezer évre, és azokat kell osztani az embereknek. Ebben az esetben egy új *acaryanak* mi lenne a dolga? Srila Prabhupada megalapította a mozgalmat, ami a tanítványi láncolat minden proféciáját és szándékát be fogja teljesíteni, és megadott mindent ahhoz, hogy ez fennmaradjon a *Sankirtan* Mozgalom végéig.

Hogyan lenne akkor lehetséges az, hogy egy önragyogó *diksa* guru emelkedjen ki az ISKCON-on belül, amikor az egyetlen személy, akinek engedélye van diksat adni az Srila Prabhupada?

Vannak, akik azt mondják, hogy az *acaryaknak* megvan az erejük megváltoztatni dolgokat, ezért egy új *acarya* minden bizonnyal eltörölheti az ISKCON *ritvik* rendszerét. De szembeszállna-e valaha is egy felhatalmazott *acarya* azzal az utasítással, amit lelki tanítómestere adott neki? Ha ilyet tenne, akkor teljesen

aláásná az előző *acarya* autoritását, káoszt és tanácstalanságot okozva a követőknek, akik nem tudnák kit kell követni..

Minden ilyen aggodalom szertefoszlik, ha elolvassuk a végső utasítást. Abban nincs említés az „ideiglenes *ritvik*” helyzetről. A dokumentum azt mondja „a továbbiakban/mostantól”. Így azt mondani, hogy egy új *acarya* felemelkedése, vagy egy tökéletes tanítvány eljövetele véget vet a rendszernek, nem más, mint egy személyes spekulációt, egy tökéletesen egyértelmű utasítás fölé helyezni. Srila Prabhupada utasítása csak a „folytatólagos *ritvik*” rendszert támogatja:

Srila Prabhupada marad az ISKCON avató guruja, amíg a közösség létezik.

Ez az értelmezés teljesen egybeesik azzal a ténnyel, hogy Srila Prabhupada egyedül sikerre vitte misszióját (lásd kapcsolódóként a 8. Felmerült ellenvetést: „Ez azt jelenti, hogy Srila Prabhupada egyetlen tiszta bhaktát sem nevelt volna ki?”)

Egyesek azt állítják, hogy mivel a július 9.-i levél csak a 11 eredeti *ritviket* nevezi ki, a rendszer véget ér, ha ők leesnek, vagy amikor meghalnak..

Ez egy igen szélsőséges okoskodás. A július 9.-i utasítás nem említi, hogy csak Srila Prabhupada választhat ki *ritvikeket* vagy azt, hogy a lista sosem bővíthető. Más irányítási rendszerekben, amelyeket Srila Prabhupada bevezetett, mint például a GBC, a tagok cseréje, bővítése vagy csökkentése szükség szerint elvégezhető. Teljesen logikátlan dolog kiragadni egy szegmensét a rendszernek és azt másképp kezelni, mint az összes többit. Ebben az esetben ez fokozottan így van, mivel Srila Prabhupada még utalást sem tett seholy arra, hogy a *ritvik* rendszer fenntartásának módja, bármiben is különbözzön más irányítási rendszerek fenntartásának módjától, melyeket személyesen állított fel.

Mivel ez az ellenvetés valami oknál fogva népszerűvé vált, megkérjük a kedves olvasót, hogy vizsgálja meg a következő pontokat:

- 1) Tamal Krisna Goswami a Topanga Canyonban azt mondja, hogy a következő kérdést tette fel Srila Prabhupadanak mikor a kiválasztott *ritvikekről* szóló levél gépelését készítette:

Tamal Krsna: Srila Prabhupada ez minden vagy szeretnél még valakiket hozzáadni?

Srila Prabhupada : Szükség szerint, a lista bővíthető.
(Piramis Ház vallomások, Topanga Canyon, 1980/12/3)

Minden bizonnyal, ha az összes kijelölt leesne, vagy meghalna, akkor felmerülne az igény a lista bővítésére.

- 2) A július 9.-i utasítás a *ritvikeket* úgy határozza meg, mint az „*acarya*

képviselőit”. Valamint a GBC hatáskörébe teszi, hogy Srila Prabhupada képviselőjének kijelöljön, vagy leváltson bárkit, legyen ő *sannyasi*, templomelnök vagy GBC tag. Jelenleg *diksa* gurukat neveznek ki, akik elméletileg mind az Istenség Legfelsőbb Személyiségének a képviselői. Tehát igen könnyen gyakorlattá válhatna, hogy kijelölnek néhány névadó papot, akik ezt a felelőséget Srila Prabhupada nevében végeznék.

- 3) A július 9.-i utasítás megmutatja, hogy Srila Prabhupadanak az volt a vágya, hogy „mostantól” egy *ritvik* rendszer működjön. Srila Prabhupada megalkotta a GBC-t mint legfelsőbb irányító testületet azzal a céllal, hogy mindenre, amit létrehozott felügyeljenek - tartsanak fenn és szabályozzanak. Ezért az egyértelműen a GBC munkája lenne, hogy a *ritvik* rendszert fenntartsák és szabályozzák, kinevezzenek és/vagy visszahívjanak személyeket a tisztségből a szükség szerint, mint ahogy ezt teszik minden más, az irányításhoz tartozó rendszerben.
- 4) Mindazokban az utasításokban, amelyek a *ritvik* rendszer bevezetésével kapcsolatban íródtak július 9.-én, 11.-én és 21.-én, szóhasználatukban utalnak arra – „mindeddig”, „egyelőre”, „kezdeti lista” stb. - , hogy a lista bővíthető. Tehát a mechanizmus, amivel a több *ritvik* kinevezése lehetséges megalkotásra került, de a gyakorlatban még vár az alkalmazásra.
- 5) Amikor egy utasítást értelmezni próbálunk, természetes módon a célját szeretnénk megérteni. A július 9.-i utasításban az áll, hogy Srila Prabhupada néhányat kinevez a rangidős tanítványi közül *ritviknek* – az *acarya* képviselőjének – azzal a céllal, hogy az avatást elvégezzék...” és ennek érdekében Srila Prabhupada 11 személyt nevezett meg addig. Egy engedelmes tanítvány törekvése az, hogy megértse és kielégítse a rendszer célkitűzését. A végső utasítás egyértelműen leszögezi, hogy a célja nem az, hogy jövőbeli avatásokat néhány egyénhez kösse örökre, akik idővel meg fognak halni, és így megszakadna az avatási folytonosság az ISKCON-ban. Inkább az a célja, hogy biztosítsa az avatások folyamatosságát a gyakorlatban. Ezért ennek a rendszernek élőknek kell maradnia addig, amíg szükség van az avatásokra. Így a lista bővítése újabb „rangidős tanítványokkal”, akik az „*acarya* képviselőjeként” tevékenykednek, akkor és olyan módon, ahogy igény van rá, biztosítja, hogy a rendszer célja folyamatosan megvalósul.
- 6) Ha emellé tesszük Srila Prabhupada végakarátát, ahol az indiai ingatlanok ügyvezetőiről rendelkezik kijelentve, hogy ők csak az avatott tanítványai lehetnek, még egyértelműbbé válik, hogy Srila Prabhupada szándéka az volt, hogy a rendszer az ISKCON fennállásának végezetéig tudjon működni a GBC irányításával.

Az bármikor lehetséges lett volna Srila Prabhupadanak, hogy visszavonja az utasítását, ha akarta volna. De, ahogy azt már korábban említettük, ennek a visszavonásnak legalább olyan egyértelműnek és félreérthetetlennek kell lennie, mint annak a személyesen aláírt levélnek, ami a *ritvik* rendszert bevezette. Krisna és tiszta bhaktái bármit megtehetnek:

Newsday Riporter : Ön a vezető és a lelki tanítómester. Ki fogja átvenni helyét?

Srila Prabhupada : Azt Krisna dönti el, ki veszi át a helyem.
(Interjú, New York 1976/07/14)

Azonban úgy érezzük, hogy biztonságosabb, ha az *acaryától* kapott közvetlen utasítást követjük, inkább mint hogy azon spekulálunk, ki jöhet, vagy ki nem a jövőben, vagy ami még ennél is rosszabb saját magunk kitalálunk valamit.

26. „A *ritvik* rendszer támogatói nem akarnak meghódolni egy Gurunak.”

Ez a vád abból a téves doktrínából táplálkozik, ami azt mondja, hogy a lelki tanítómesternek fizikailag jelen kell lennie ahhoz, hogy meg tudjunk neki hódolni. Ha ez igaz lenne, akkor azok a bhakták akik, Srila Prabhupada fizikai jelenléte alatt kaptak avatást, jelen pillanatban nem tudnának meghódolni lelki tanítómesterüknek. Meghódolni a lelki tanítómesternek azt jelenti, hogy követni az utasításait, függetlenül attól, hogy fizikailag jelen van vagy nincs. Az ISKCON feladata az, hogy megfelelő útmutatást és lelkesítést adjon mindenkinek, akinek szüksége van rá, egy gyakorlatilag korlátlan *siksa* kapcsolatrendszeren keresztül. Ha végre a GBC is meghódolna Srila Prabhupadanak, azaz követné az utasítását, akkor ez a rendszer természetesen egyre többeket lelkesítene, hogy meghódoljanak és talán még a *ritvik* rendszer legnagyobb ellenzői is vonzódnának ahhoz, hogy ugyanezt tegyék. Még ha minden ritvik rendszer támogató tényleg nem akarna meghódolni egy gurunak, az sem jelentené azt, hogy a július 9.-i utasítás érvényét veszti. Ha a ritvik támogatók azok akik valóban annyira nem hódoltak meg, akkor a GBC-nek még lelkesebbnek kellene lennie arra, hogy kövesse Srila Prabhupada végső utasítását, ha másért nem is azért, hogy bizonyítsa és egyértelművé tegye a köztük lévő különbséget.

27. „Ha nincsenek fizikailag jelenlevő *diksa* guruk, akkor ki fog adni útmutatást és szolgálatot a bhaktáknak?”

Van egy *diksa* guru: Srila Prabhupada; az útmutatás és a szolgálat pedig ugyan

úgy kerül átadásra, mint amikor fizikailag jelen volt, a könyvein és a *siksa* guru kapcsolatokon keresztül. 1977 előtt, amikor egy új bhakta csatlakozott a templomhoz, a *bhakta* program vezetőjétől, a sankirtanvezetőtől, a látogató sannyasítól, a szakácstól, a pujaritól, a templomelnöktől, stb. kapott utasítást. Az rendkívül ritka volt, hogy Srila Prabhupada személyesen irányított valakit. Maga szorgalmazta ezt így, hogy több ideje legyen a könyvek írására. Azt javasoljuk, hogy a dolgok úgy történjenek most is, mint ahogy azt Srila Prabhupada felállította.

28. „Srila Prabhupada három alkalommal is említi, hogy szükség van a fizikai gurura, ennek ellenére a *ritvik* hozzáállás arra alapoz, hogy nincs szükség rá.”

„Ezért, ahogy egy picit is érdeklődünk Krisna felé, ezt Ő úgy viszonozza, hogy a szívünkön keresztül utasításokat ad, melyek segítségével fokozatosan fejlődhetünk, fokozatosan. Krisna ez első számú lelki tanítómester, és ahogy az érdeklődésünk növekszik egy fizikai lelki tanítómesterhez, kell fordulnunk.” (Srila Prabhupada *Bg.* Lecke, New York, 1966/08/14)

“Mivel Krisna mindenki szívében jelen van, gyakorlatilag Ő a lelki tanítómester, *caitya-guru*. Azért, hogy segítsen nekünk, megnyilvánul előttünk – egy fizikai lelki tanítómesterként.” (Srila Prabhupada *S.B.* Lecke, Róma, 1974/05/28)

„Istent úgy is hívják, mint *caitya-guru*, a lelki tanítómester, aki a szívben lakozik. És a fizikai lelki tanítómester Isten kegye [...] Isten segít nektek belülről és kívülről, kívülről a lelki tanítómester fizikai formájában, belülről, pedig mint a lelki tanítómester, aki a szívben lakozik.” (Srila Prabhupada szobabeszélgetés, 1974/05/23)

Srila Prabhupada arra használja a „fizikai guru” kifejezést, hogy elmagyarázza, hogy a feltételekhez kötött állapotban nem lehet csak és kizárólag a *caitya-gurura*, vagy más néven a felsőlélek útmutatására alapoznunk. Arra feltétlenül szükség van, hogy meghódoljunk a Felsőlélek külső megnyilvánulásának. Ez a külső megnyilvánulás a *diksa* guru. Egy ilyen lelki tanítómester, aki a lelki világ lakójaként, és az Úr Krisna bensőséges társaként ismert, fizikailag megnyilvánul csak azért, hogy útmutatást adjon az elesett, feltételekhez kötött lelkeknek. Gyakran egy ilyen lelki tanítómester fizikai könyveket ír; leckéket ad amit fizikailag működő fülekkel lehet hallani, és rögzíteni lehet fizikailag működő hangszalagon; fizikai *murtikat* állíthat be; és fizikai GBC-t hozhat létre, hogy mindent irányítsanak miután ő fizikailag eltávozott.

Viszont, amit Srila Prabhupada sosem tanított az az, hogy ennek a fizikai gurunak fizikailag is jelen kell lenni ahhoz, hogy guruként cselekedjen. Ahogy arra már rámutattunk, ha ez így lenne, akkor ma senkit sem lehetne a tanítványának nevezni. Ha a gurunak mindig jelen kellene lennie ahhoz, hogy a transzcendentális tudást átadja, akkor miután Srila Prabhupada elhagyta a Földet, minden egyes tanítványának „újra-avatást” kellett volna vennie egy fizikailag jelen levő gurutól. Ehhez képest Srila Prabhupada több ezer tanítványa úgy kapott avatást, hogy sosem találkozott vele, vagy lett volna vele bármilyen fizikai kapcsolata. Mégis az mindenki számára elfogadott, hogy ezek a tanítványok is megközelítették, érdeklődtek tőle, meghódoltak neki, szolgálták őt és avatást vettek a fizikai lelki tanítómestertől. És senki nem vitatja, hogy az ő avatásuk semmis, vagy meg sem történt lenne, még ha az előző három idézet tükrében is vizsgáljuk azokat.

29. „Miért ne lehetne a *diksa* guru feltételekhez kötött lélek?”

Ahogy azt már említettük, Srila Prabhupada tanításaiban mindössze egyetlen egy helyen taglalja a *diksa* guru képesítését (*C.c. Madhya*, 24. 330). Ez a *Caitanya-caritamrita* azon részén van, ami kifejezetten a *diksával* foglalkozik. Az idézet egyértelműen meghatározza, hogy a *diksa* gurunak *maha-bhagavata* személynek kell lennie. A figyelemre méltó pont, amit itt meg kell jegyezni, az Srila Prabhupada szóhasználata: „kell/szükséges”, „kell/szükséges”, és „kizárólag”. Lehetetlen ennél egyértelműbb és nyomatékosabb lenni. Nincs olyan idézet, amely azt mondaná, hogy egy feltételekhez kötött lélek is lehet *diksa* guru. Ez abszolút nem meglepő, mert ha lenne, akkor Srila Prabhupada a *guru-tattvát* tévesen tanítaná. Vannak olyan idézetek, amelyek azt a benyomást keltik, mintha lenne olyan, hogy nem-felszabadult guru, de ezek az idézetek általában a következő két kategóriába csoportosíthatók:

- 1) Idézetek, amik a, *siksa* guru képesítésével foglalkoznak: ezek mind azt hangsúlyozzák, hogy milyen egyszerű guruként cselekedni, hogy még egy gyermek is tud így tenni. Itt szinte kivétel nélkül az Úr Caitanya *amara ajnaya* versére történik a hivatkozás.
- 2) Idézetek melyek a guruvá válás folyamatát írják le: ezek az idézetek általában tartalmazzák a „válik”szót. Ez azért van, mert a folyamat „szigorú követésével” a gyakorló fejlődik, és képesített guruvá válik. Az idézetek sehol sem említik, hogy az így *keletkezett* guruk képesítése alacsonyabb a *maha-bhagavatanál*. Egyszerűen csak a folyamatot írják le.

Azért tárgyaltuk ezt ilyen felületesen, mivel ez egy olyan kérdéskör mellyel egy külön kiadványt is meg lehet tölteni; de még fontosabb, hogy az általunk taglalt témára nem közvetlenül vonatkozik, nevezetesen: mi is volt Srila Prabhupada

tényleges utasítása. Csak azért, mert a *diksa* gurunak *maha-bhagavatanak* kell lennie, nem kellene egy *ritvik* rendszert felállítani. Ehhez hasonlóan, ha a *diksa* guru képeztése csak egy minimális lelki szint elérése lenne, az nem azt jelentené, hogy Srila Prabhupada nem *ritvik* rendszer létrehozásra utasított. Csak annyit kell tennünk, hogy megvizsgáljuk mit adott Srila Prabhupada és követjük azt; nem pedig azon gondolkodunk, hogy mit csinálhatott volna, vagy kellett volna csinálnia. Ez az írás kizárólag Srila Prabhupada tényleges végső utasításával foglalkozott.

30, „Srila Prabhupada létrehozta a GBC-t, hogy vezesse a Közösséget, és a GBC úgy döntött, hogy ezzel a módszerrel fogja az avatásokat működtetni.”

• Srila Prabhupada sosem adott felhatalmazást a GBC-nek arra, hogy azokat a vezetési rendszereket, amelyeket ő személyesen állított fel megváltoztassák:

„Határozat: A GBC (Governing Body Commission) melyet Ó Isteni Kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami az ISKCON alapítója, acaryája és legfelsőbb autoritása hozott létre azzal a céllal, hogy képviselje őt irányítási feladatainak végrehajtása során. Isteni utasításait a GBC megkérdőjelezés nélkül abszolútként fogadja el, és elismeri, hogy minden tekintetben csak az Ó kegyén függ. A GBC-nek nincs más funkciója és célja, mint kivitelezni Ó Isteni Kegyelme által oly kedvesen adott instrukciókat, valamint megőrizni, és az egész világon elterjeszteni tanításait változatlan formában.” (A GBC meghatározása (definíciója), 1.számú Határozat, 1975.-ös GBC gyűlés)

„A mozgalom irányítási és vezetési rendszere folytatódjon úgy, ahogy van, nincs szükség semmi változtatásra.” (Srila Prabhupada végrendelete, 1977. június 4.)

• Srila Prabhupada a *ritvik* rendszert választotta az avatásokkal kapcsolatos irányítási formának az ISKCON-ban. A GBC feladata, a fentiek tükrében, annak biztosítása, hogy illetve az avatási rendszer fennakadás nélkül, gördülékenyen menjen, nem pedig az, hogy szétszedje és kitaláljon és bevezessen egy másik rendszert, melyhez kifejleszti saját filozófiáját:

„A szentenderket megadtam nektek, és most az a feladatotok, hogy fenntartsátok és ezek szerint járjatok el minden alkalommal, minden időben kivétel nélkül. Ne találjatok ki semmi újat, ne hozzatok létre semmi

mást, és ne alkossatok semmi eltérőt ezektől, mert az mindent lerombolna.”(Srila Prabhupada levele Bali Mardannak és Pusta Krisnanak, 1972/09/18)

„Ezennel felruháztam a GBC-t, hogy tartsa szinten a Krisna tudatos mozgalmunk sztenderdjeit, ezért legyetek nagyon éberek. Már megadtam minden utasítást a könyveimben.” (Srila Prabhupada levele Satsvarupanak, 1970/09/13)

„Eredetileg 12 GBC tagot jelöltem ki, és kiosztottam mindegyiknek egy-egy földrajzi zónát, hogy igazgassák és irányítsák, de ti csak úgy, most megváltoztattatok mindent. Miért, ezt nem értem.”(Srila Prabhupada levele Rupanuganak, 1972/04/04)

„Mi fog történni, ha már nem leszek jelen a földön, a GBC mindent le fog rombolni?”(Srila Prabhupada levele Hamsaduttanak, 1972/04/11)

A GBC testületének kizárólag azokon a határokon belül, és úgy szabad tevékenykednie, ahogy azt Srila Prabhupada lefektette. Igen fájdalmas látni, hogy a Srila Prabhupadat képviselni hivatott testület, hogyan kompromittálja magát azzal, hogy letér erről az útról, mivel Srila Prabhupada legfőbb vágya az volt, hogy a GBC irányításával mindenki együtt tudjon működni.

Működünk együtt Srila Prabhupada végső utasítása szerint!

Összegzés

Reméljük az olvasó egy mélyebb megértést nyert Srila Prabhupada végső utasításáról az avatásokkal kapcsolatban az ISKCON-ban. Elnézést kérünk, ha az elhangzottak egy része bárkinek is sértő; nem ez volt a célunk..

A könyv elején leszögeztük, hogy ha bárki is hibázott azt nem tekintjük szándékos tetteknek, ezért fölösleges lenne az időt vádaskodással és „boszorkányüldözéssel” tölteni. Az tény, hogy mikor az *acarya* eltávozik, az zűrzavart okoz. Ha belegondolunk abba, hogy a mozgalom még legalább 9500 évig élni fog, az elmúlt 19 év zavarai jelentéktelennek tűnnek. Viszont itt az idő, hogy megemésszük a múlt hibáit, tanuljunk belőlük és lépünk ki belőle úgy, hogy összefogva egy jobb ISKCON-t építhessünk a jövőnek.

Talán szükséges lenne a *ritvik* rendszert lépésről lépésre bevezetni, úgy hogy egy rövid, előre meghatározott ideig párhuzamosan fut a M.A.S.S.- szel annak

érdekében, hogy minél kisebb feszültséget és kavargást okozzon. Viszont ez a megoldás nagyon alapos megfontolást és megtárgyalást igényel. Ha célunk Srila Prabhupada végső utasításának a megfogantatása és bevezetése, akkor azt úgy kell tennünk, hogy mindenki érzelmeire tekintettel vagyunk. Éppen ezért egy széleskörű programot kell kidolgoznunk és bevezetnünk, mely eszköz arra, hogy Srila Prabhupada tanításait és utasításait a guru és avatás kérdéskörökben következetesen és egyértelműen be lehessen mutatni. Ha ez sikerül, akkor biztosak vagyunk abban, hogy az egész kérdéskör nagyon gyorsan, minimális zavar, és rossz szájjal nélkül kerül elfogadásra.

Ha végre egyetértés születik, hogy a *ritvik* rendszer az út a jövőbe, akkor szükség lesz egy konszolidációs időre, melynek keretén belül az eddig felgyülemlett ellenséges érzések és érzelmek mind a két oldalon lecsillapodnak és megszűnnek. Összejöveleteket kell szervezni, ahol mindkét oldal képviselői találkozhatnak, és barátságokat köthetnek. Sajnos jelenleg jelentős éretlenség mutatkozik erre úgy a *ritvik* rendszert támogatók körében, mind másokban. Le kell viszont azt is szögeznünk, hogy ha mi – a könyv szerkesztői – is rangidős bhakták lettünk volna Srila Prabhupada eltávozásakor, valószínű ugyanebbe a csapdába estünk volna, és talán még rosszabb tetteket hajtottunk volna végre.

A tapasztalatunk az, hogy a legtöbb ISKCON bhaktának, beleértve a rangidős bhaktákat is, sosem volt igazán lehetősége a *ritvik* rendszer mélyebb, részletes tanulmányozására. Sajnálatos az is, hogy a megjelent *ritvik* tárgyú publikációk zöme teli van agresszív, személyekre irányuló támadásokkal melyek bárkit eltávolíthatnak a lényegtől, mindemellett hiányosak a filozófiai válaszokban. A legjobb megoldás melyet javasolni tudunk az az, hogy ha a GBC saját maga oldja meg ezt a kérdést. Eme könyvben is bemutatott tények alapján, biztosak vagyunk abban, hogy a legjobb szükséges intézkedéseket hozza, melyek mindent helyreigazítanak az idő múlásával. Ez minden bizonyosan kedvezőbb, mint a változtatás folytonos nyomása alatt lenni olyan bhaktáktól, akik maguk is megkeseredettek, kiábrándultak és elégedetlenek, és akik közül jó néhánynak saját elképzeléseik vannak, melyek sokszor nincsenek összhangban Srila Prabhupada végső utasításával.

Természetesen mi is a feltételekhez kötött lelkek négy hiányosságával rendelkezünk, ezért melegen üdvözlünk minden hozzászólást és kritikát. A fő reményiségünk eme könyv összeállításával az, hogy egy olyan párbeszéd indul el, amely közelebb vihet az ISKCON-t övező és súlytó legjelentősebb probléma megoldásához, Ő Isteni Kegyelme eltávozása után. Sértéseinkért bocsánatot kérünk. Minden dicsőséget Srila Prabhupadanak.

Csak Srila Prabhupada tud egyesíteni minket.

Ki a *Ritvik*?

A *ritvikeket* nagyon gyakran e két helytelen definíció egyikéként írják le::

- 1) Egy jelentéktelen pap, egyszerű gyakorló, aki robotszerűen osztja a neveket az avatásokhoz.
- 2) *Diksa* guru gyakornok, aki *ritvikként* tevékenykedik addig, amíg nem válik teljesen képesítetté arra, hogy saját tanítványokat avasson.

Most összehasonlítjuk ezeket a meghatározásokat azzal a szereppel amit Srila Prabhupada adott a *ritvikeknek*.

Nézzük először is az 1-es számú definíciót:

A *ritvik* szerepe egy igen felelősségteljes helyzet. Ez nyilvánvaló, hiszen Srila Prabhupada nagyon megfontoltan választotta ki azt a 11 bhaktát, akiknek először ezt a szerepet szánta. Ők már addig is komoly felelőségeket vállaltak más területeken, és a misszióban. Srila Prabhupada nem egy kalapból húzta ki véletlenszerűen a neveket. Ezért, mindamelllett, hogy a feladatuk többsége rutinszerű, ők azok, akik először rá tudnak világítani bárminemű elhajlásra az avatásokkal kapcsolatos szigorú szabályoktól, csakúgy, mint ahogy egy rendőr munkája is rutinszerűnek tűnik, mivel az állampolgárok legtöbbször a törvények szerint viselkedik, mégis a rendőr az első, aki tudomást szerez bármiféle szabálysértésről. Srila Prabhupada gyakran kifejtette fontosságát annak, hogy avatást csak akkor kaphat valaki, ha már legalább 6 hónapig, napi 16 kört japázott, követte a 4 szabályozó elvet, tanulmányozta könyveit stb. Ha ennek ellenére egy templomvezető, úgy ajánlotta a *ritviknek* a bhaktát avatásra, hogy ezeknek az elvárásoknak nem felelt meg, akkor a *ritviknek* megvolt a felhatalmazása visszautasítani az avatást. Ezáltal a *ritvikek* nyújtották a garanciát az avatási követelmények egyöntetű betartására az ISKCON összes központjában Srila Prabhupada eltávozásának napjáig.

Minden bizonnyal a *ritvik* önmaga is a legszigorúbban követi az útmutatásokat és ettől képesített *siksa* guruvá válik. Az már más kérdés, hogy a *ritvik* ápol-e olyan kapcsolatot az avatandó bhaktával melyen keresztül sikrásban részesíti. Egy bhaktának aki elfogadja a *ritvik* szerepét, mindenképpen el kell tudnia különíteni a *ritvik* feladatokat a *siksa* guru feladatoktól, annak ellenére, hogy ezek gyakran átfedésbe kerülnek.

Míg Srila Prabhupada jelen volt a földön, az avatást kapó bhakták nem minden alkalommal találkoztak a zónájukban felelős *ritvikkel*. Nagyon gyakran az avatási ceremóniát a templomvezető végezte, a tanítványok nevei pedig postán érkeztek a zóna felelős *ritvikjétől*. Mindemelllett semmi ok sincs arra, miért ne találkozna a tanítványjelölt a ritvikkel az avatás előtt, vagy tartaná meg az avatási ceremóniát, ha ezekre a feltételek adottak a templom vezetősége által. Most megvizsgáljuk a fenti 2-es számú definíciót:

Ahogy azt már többször említettük, tanítványokat csak és kizárólag felhatalmazott *maha-bhagavata* személyek fogadhatnak el. Srila Prabhupada mielőtt eltávozott felállított egy olyan rendszert, amely megtiltotta, hogy az ISKCON keretein belül rajta kívül bárki is elfogadhasson tanítványokat. Ezért senkinek sincsen, és nem is lesz felhatalmazása az ISKCON fennállásának végéig arra, hogy saját tanítványokat fogadjon el. Ebből következik, hogyha egy *ritvik*, vagy bárki más, elérné a *maha-bhagavata* lelki szintet, még akkor is a *ritvik* avatási rendszert kellene követnie, ha az ISKCON kötelékében akarna maradni.

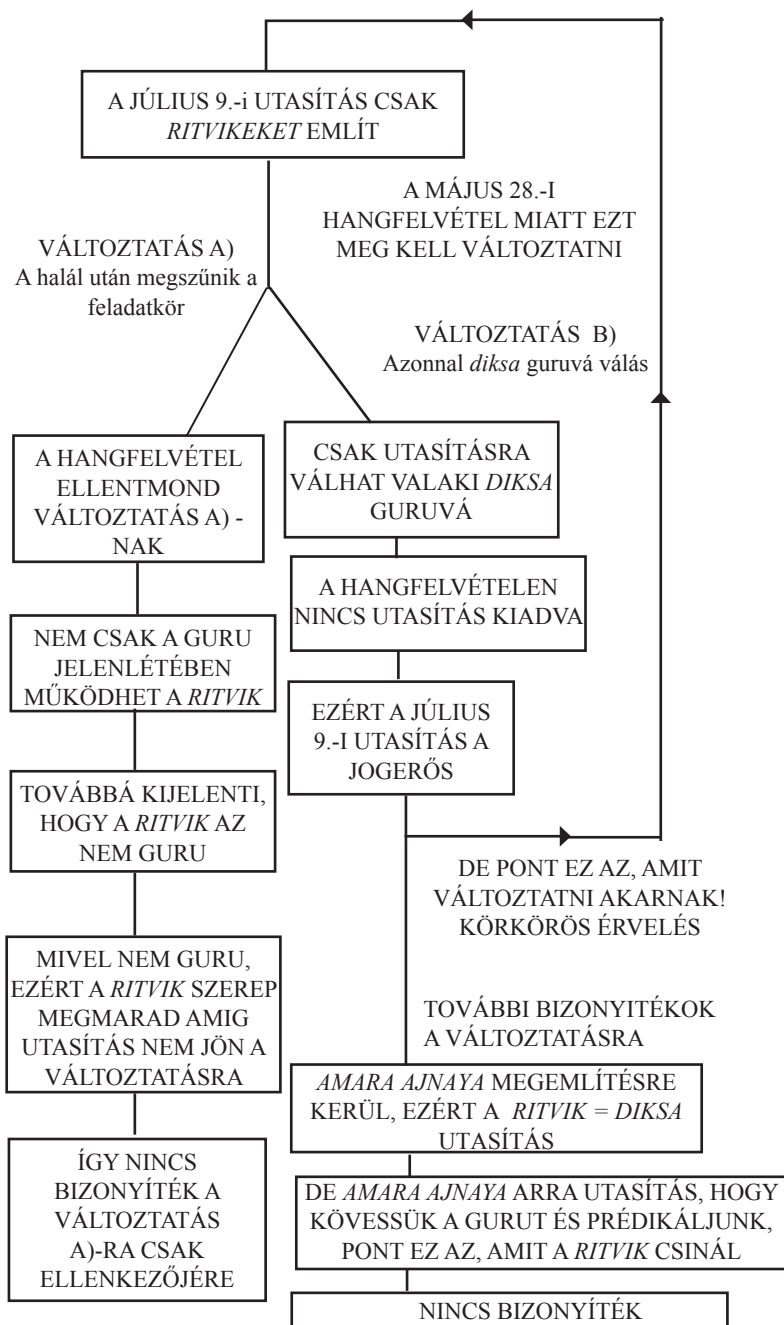
Kaptunk egy utasítást Srila Prabhupadatól 1977. július 9.-én, és az nem említi sehol, hogy a *ritvikek* valaha is *diksa* gurukká váljanak.

Mi a *ritvikek* feladata és hogyan kerülnek kiválasztásra:

- a) A *ritvik* Srila Prabhupada nevében fogad el tanítványokat, ad lelki nevet, japázik a *tulasi* füzéren, és a második avatáskor pedig átadja a *gayatri* mantrát (lásd a július 9.-i utasítást a 111. oldalon) Ez volt Srila Prabhupada kidolgozott rendszere arra, hogy felelősségteljes bhakták ellenőrizzék az avatások folyamatát és minőségét az ISKCON-ban. A *ritvik* megvizsgál minden ajánlást, amit a templomvezetők küldenek, biztosítva ezzel azt, hogy a tanítványjelölt megfelelő az odaadó szolgálat végzéséhez szükséges előfeltételeknek.
- b) A *ritvik* egy pap ezért képesített *brahmananak* kell lennie. Srila Prabhupada amikor kijelölte a *ritvikeket* akkor főképpen a „rangidős sannyasik” közül választott, de nem csak sannyasik voltak köztük (lásd július 7.-i beszélgetés a mellékleteknél). Összességében a kijelölt *ritvikek* rangidős, felelősségteljes férfiak voltak, akik biztosították az avatások folytonosságát az egész világon.
- c) A jövő *ritvikjeit* a GBC-nek kell kijelölnie. Pontosan úgy, ahogy azt most teszi a *diksa* guruk kiválasztásakor, elmarasztalásakor és letiltásakor. Ez minden kétséget kizáróan beletartozik azokba a döntéskörökbe – mint például *sannyasik* elfogadása, vagyongazdálkodók, zóna titkárok megválasztása és visszahívása, stb.- melyekkel Srila Prabhupada felhatalmazta a GBC-t. A *ritvikek* számának növeléséről Tamal Krisna Goswami is nyilatkozik 1980.-ban a „Topanga Canyon vallomások” (lásd a mellékletekben) alkalmával.

Összefoglalásul azt szögezhetjük le, hogy a *ritvik* avatási rendszernek ugyanúgy kellene működnie most, mint amikor Srila Prabhupada jelen volt. A résztvevők közötti kapcsolatok, hangulatok és megközelítések tartalma és szerepe változatlanok kellett volna maradnia, ahogy azt 1977-ben négy hónapon keresztül gyakorlatba öntötték. Ez volt Srila Prabhupada egyértelmű utasítása, amit végakarátának második bekezdésében olvashatunk:

„A mozgalom irányítási és vezetési rendszere folytatódjon úgy, ahogy van, nincs szükség semmi változtatásra.”

Szükséges-e a guru fizikai jelenléte?

„A fizikai jelenlét lényegtelen. A lelki tanítómester transzcendentális hangvibrációjának jelenléte adja az útmutatást az életben. Ez teszi a lelki életünket sikeressé. Ha nagyon hiányzik neked fizikai jelenlétem, akkor tedd az egyik képet rólam arra a helyre, ahol ülni szoktam, ez majd lelkesíteni fog.”

(Srila Prabhupada levele Brahmanandanak és más tanítványoknak, 1967.01.19.)

„Mindig emlékezz arra, hogy én állandóan veled vagyok. Ahogy te mindig rám gondolsz, én is mindig gondolok rád. Annak ellenére, hogy fizikailag nem vagyunk egy helyen, lelkileg nem vagyunk elválasztva. Ezért csak ez a lelki kapcsolat kell, hogy fontos legyen számunkra.”

(Srila Prabhupada levele Gaurasundaranak, 1969.11.13.)

„Tehát a hangvibráción keresztül kell társulnunk egymással, nem pedig a fizikai jelenlét által. Ez az igazi társulás.”

(Srila Prabhupada SB lecke, 1968.08.18.)

„Kétféle érzékelés van, a fizikai és a hangvibráción keresztüli. A fizikai az ideiglenes. A hangvibráció viszont örökérvényű. [...] Mikor elkülönülést érzünk Krisnától vagy a lelki tanítómestertől, akkor csak próbáljunk emlékezni szavaira vagy utasításaira, és azonnal megszűnik az elkülönülés érzése. Ez a fajta társulás Krisnával és a lelki tanítómesterrel a hangvibráción keresztül történik, nem pedig a fizikai jelenlét által. Ez az igazi társulás.”

(Elevation to Krsna Consciousness, 4. fejezet)

„Annak ellenére, hogy Ő Isteni Kegyelme Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura Prabhupada 1936. decemberének utolsó napján eltávozott az anyagi világból, én mindig is úgy gondolom, hogy Ő Isteni Kegyelme itt van velem a *vaniján*, a szavain keresztül. Két féle társulás van: *vani* és *vapuh*. *Vani* azt jelenti szavak, *vapuh* azt jelenti fizikai jelenlét. A fizikai jelenlét néha megadatik, néha nem, de a *vani* folyamatosan létezik. Ezért mindenkinek a *vanit* kell előnyben részesítenie, nem pedig a fizikai jelenlétet.”

(C.c. Antya, befejező szavak)

„Ezért mindenkinek a *vanit* kell előnyben részesítenie, nem pedig a fizikai jelenlétet.”

(Srila Pabhupada levele Suci Devi Dasinak, 1975.11.04)

„Mindegy, hogy fizikailag jelen vagyok vagy nem, én fogom nektek az útmutatást adni, csakúgy, ahogy én is kapom az útmutatásokat Guru Maharajamtól.”

(Srila Prabhupada szobabeszélgetés, Vrindavana 1977.07.14.)

„Gyakran az a félreértés támad, hogyha az embernek olyanok társaságában kell élnie, akik odaadó szolgálatot végeznek, nem lesz képes megoldani anyagi, gazdasági problémáit. Erre az évrre válaszul ez a vers leírja, hogy az embernek a felszabadult személyekkel nem közvetlenül, fizikai úton kell kapcsolatba kerülnie, hanem azáltal, hogy a filozófián és a logikán keresztül megérti az élet problémáit.”

(S.B. 3:31:48, magyarázat)

„Mindig veled vagyok. Soha ne aggódj, ha fizikailag nem vagyok a közeledben.”

(Sri-la Prabhupada levele Jayanandanak, 1967.09.16)

Paramananda : „Mindig, nagyon erősen érezzük jelenlétedet Sri-la Prabhupada, a tanításaidon és útmutatásaidon keresztül. Mindig az instrukcióidon meditálunk.”

Sri-la Prabhupada : „Köszönöm. Ez az igazi jelenlét. A fizikai jelenlét nem fontos.”

(Sri-la Prabhupada szobabeszélgetés, Vrindavana 1977.10.06.)

„Azt írod, hogy nagyon vágyasz a társulásomra, de miért felejtet el, hogy folyamatosan társulsz velem? Amikor segítesz a missziós tevékenységemben, én mindig gondolkodom rád, és te is mindig gondolsz rám. Ez az igazi társulás. Csakúgy, mint, ahogy én is folyamatosan gondolkodom a lelki tanítómesteremre minden pillanatban, annak ellenére, hogy fizikailag nincs jelen, a legjobb képességeim szerint próbálom őt szolgálni, ezért biztos vagyok benne, hogy segít engem a lelki áldásán keresztül. Két féle társulás van: fizikai és tanításon keresztüli. A kettő közül a tanításon keresztüli a fontosabb.”

(Sri-la Prabhupada levele Govinda Dasinak, 1969.08.18.)

„Ami az áldásaimat illeti, ahhoz nincs szükség a fizikai jelenlétemre. Ha te bárhol is, éneklek a Hare Krisna mantrát, követed az utasításaimat, olvasod a könyveimet, csak Krisna *prasadamot* fogyasztasz stb., akkor minden kétséget kizáróan megkapod az Úr Caitanya áldásait, akinek misszióját alázatosan próbálom terjeszteni.”

(Sri-la Prabhupada levele Bala Krisnanak, 1974.06.30.)

„Bárki, aki megrendíthetetlen hitet fejlesztett ki magában, az Úr és a lelki tanítómester felé, az megértheti a kinyilatkoztatott írásokat. Ezért csak folytasd jelenlegi hozzáállásoddal a gyakorlatodat és sikeres leszel a lelki fejlődésedben. Még ha nem is vagyok veled fizikailag, biztos vagyok benne, hogy el fogod tudni végezni minden egyes lelki feladatodat a Krisna tudattal kapcsolatban, ha követed a fenti alapelveket.”

(Sri-la Prabhupada levele Subalanak, 1967.09.29.)

„Annak ellenére, hogy a fizikai test nincs jelen, a lelki tanítómester hangvibrációját kell elfogadnunk úgy, mint a fizikai jelenlétét. Amit a lelki tanítómester kinyilatkoztatott az az élő.”

(Srila Prabhupada levele, Los Angeles, 1969.01.13.)

Bhakta : „...van, amikor a lelki tanítómester messze van. Éppen Los Angelesben, és valaki pedig eljön a hamburgi templomba kérdezőn: Hogyan tudom a lelki tanítómestert elégedetté tenni?

Srila Prabhupada : „Csak kövesd az utasításait, a lelki tanítómester mindig veled van a szavain keresztül. Csakúgy, mint ahogy az én lelki tanítómesterem sincs fizikailag jelen, de én mindig társulok vele a szavain keresztül.”

(Srila Prabhupada lecke, 1971.08.18)

„Ahogy dolgozom, a lelki tanítómesterem, Bhaktisiddhanta Sarasvati mindig velem van. Fizikailag nem, de minden tettemben ott van.”

(Srila Prabhupada szobabeszélgetés, Vrindavana 1977.05.02.)

„Ezt úgy nevezik *prakata*, fizikai jelenlét. És a másik állapotot úgy hívják *aprakata*, a fizikai jelenlét hiánya. De ez nem azt jelenti, hogy Krisna halott vagy, hogy Isten halott. Ez nem azt jelenti. *Prakata* vagy *aprakata*, fizikailag jelen van vagy nincs, teljesen mindegy.”

(Srila Prabhupada lecke, Los Angeles, 1973.12.11)

„Lelki értelemben véve nincs elkülönülés, még ha fizikailag távol is vagyunk egymástól”.

(Srila Prabhupada levele Syama Dasinak, 1968.08.30.)

„Elmentem az országokba, hogy a Krisna tudatról szóló információt elterjesszem, és ti segítetek engem a missziómban, és, még ha nem is vagyok ott fizikailag, mindig veletek vagyok.”

(Srila Prabhupada levele Nandaninak, Krisna devinek és Subalnak)

„Nem vagyunk elválasztva egymástól. Két dolog van – *Vani* vagy *Vapuh* – ahol *Vapuh* a fizikai, *Vani* pedig a hangvibráción keresztüli jelenlétet írja le, de ez a kettő nem különbözik egymástól.”

(Srila Prabhupada levele Hamsaduttanak, 1970.06.22.)

„Amikor a lelki tanítómester nincs jelen fizikailag, akkor a *vaniseva* kap nagyobb jelentőséget. Az én lelki tanítómesterem Sarasvati Goswami most nincs jelen fizikailag, de mivel próbálok szolgálni az instrukcióit, így sosem érzem,

hogy el lennék tőle távolodva.”

(Srla Prabhupada levele Karandharanak, 1970.08.22.)

„Én sosem érzek elkülönülést a lelki tanítómesteremtől. Ha lefoglalom magam a szolgálatában, a képei elég erőt adnak. A mester szavait szolgálni sokkal fontosabb, mint a testét.”

(Srla Prabhupada levele Syamasundaranak, 1970.07.19.)

Az utasítások követése fontosabb a test szolgálatánál

„Ami a Guruval való személyes társulást illeti, én személy szerint csak 4 vagy 5 alkalommal találkoztam Guru Maharajammal, viszont a társaságát egy pillanatra sem hagytam el. Mivel követem az utasításait, sosem érzek elkülönülést tőle. Vannak olyan Istentestvéreim itt Indiában, akik folyamatosan személye körül lehetnek, de ők most figyelmen kívül hagyják az utasításait. Ez olyan, mint az a bogár, aki a király ruháján csücsül, s aki nagyon büszke a helyzetére, de semmi mást nem tud tenni, mint megcsípni a királyt. A személyes társulás nem olyan fontos, mint a szolgálaton keresztüli társulás.”

(Sri-la Prabhupada levele Satyadhananak, 1972.02.20.)

„Lelki értelemben véve a jelenlét és eltávozás között nincs különbség. Ezért annak ellenére, hogy a ma van Om Visnupada Sri Srimad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura eltávozási napja, nincs ok a bánkódásra, csak a fizikai elkülönülést érezzük.”

(Sri-la Prabhupada lecke, Los Angeles, 1973.12.31.)

„Guru Maharajom nagyon, nagyon elégedett veletek... ne gondoljátok, hogy ő meghalt, hogy már nincs többé. A lelki megvalósítás mást jelent... ő lát mindent. Én sosem érzem, hogy egyedül vagyok.”

(Sri-la Prabhupada lecke, 1975.03.02.)

„*A Vani az fontosabb, mint a Vapuh.*”

(Sri-la Prabhupada levele Tusta Krisna Dasanak, 1972.12.14.)

„Igen, nagyon örülök, hogy a központodban minden olyan jól megy, és hogy a bhakták most úgy tapasztalják meg a lelki tanítómester jelenlétét, annak ellenére, hogy fizikailag nincs ott, hogy az utasításait követik. Ez a helyes megértés.”

(Sri-la Prabhupada levele Karadharanak, 1970.09.13.)

„A lelki tanítómester a szavain keresztül behatol a szenvedő ember szívébe, és transzcendentális tudással oltja be, amely egyedül is elég ahhoz, hogy kioltsa az anyagi létezés égető tüzét.”

(S.B. 1.7.22, magyarázat)

„Van ez a két szó, vani és vapuh. *Vani* azt jelenti szavak, *Vapuh* pedig azt fizikai test. A *Vapuh* egyszer megsemmisül. Az anyagi test természeténél fogva meghal. De ha a követjük a *vanit*, a lelki tanítómester szavait, akkor mindig szilárdak maradunk hitünkben... ha mindig kapcsolatban vagy az utasításokkal, akkor mindig megújulsz. Ez a lelki megértés.”

(Sri-la Prabhupada lecke, 1975.03.02.)

„Több hangsúlyt kell fektetni a hangvibrációra, Krisna vagy a lelki tanítómester szavaira. Soha ne gondoljátok, hogy én nem vagyok ott veletek. A fizikai jelenlét kevésbé szükséges; viszont az üzeneten (a halláson) keresztüli jelenlét az az

igazi kapcsolatot.”

(Srila Prabhupada levele tanítványokhoz, 1967.08.02.)

„A lelki tudás átadását semmilyen anyagi körülménnyel nem lehet mérni.”

(S.B. 7.7.1, magyarázat)

„A transzcendentális üzenet hatása nem változik attól, hogy nem élőszóban hangzik el.”

(S.B. 2.9.8, magyarázat)

„A tanítvány és a lelki tanítómester között a kapcsolat addig nem szakad meg, amíg a tanítvány szigorúan követi a lelki tanítómester utasításait. Ezt a kapcsolatot úgy nevezik, *Vani*. A fizikai jelenlét által létrejött kapcsolatot pedig *Vapuhnak* hívják. Ha a lelki tanítómester fizikailag jelen van a tanítvány szolgálhatja testét, amikor viszont a lelki tanítómester teste már nem létezik, a tanítvány az utasításait kell, hogy szolgálja.”

(S.B. 4:28:47, magyarázat)

„Ha nincs lehetőség a lelki tanítómestert közvetlenül szolgálni, akkor a *bhakta* szolgálja őt úgy, hogy emlékezzen az utasításaira. Hiszen nincs különbség a lelki tanítómester személye és utasításai között. Ezért fizikai jelenlétének hiányában útmutató szavai válnak a tanítvány büszkeségévé.”

(C.c. *Adi* 1.35, magyarázat)

„Isteni útmutatásaiban örökké él, és a követői mindig vele vannak.”

(S.B. Előszó)

„Hibásan érvel, aki azt mondja, hogy a vaisnavák meghalnak, hiszen szavaikban örökké élnek.”

(Bhaktivinoda Thakura, *Songs of the Vaisnava Acaryas* 1972-es kiadás)

„Igen, a lelki tanítómester fizikai távollétéből fakadó extatikus érzélem erősebb, mint a vele való találkozás öröme.”

(Srila Prabhupada levele Jaduraninak, 1968.01.13.)

„Krisna és képviselője hasonlóak. Ahogy Krisna jelen van egy időben akár milliós helyen, hasonlóan a lelki tanítómester jelen lehet, bárhol ha a tanítvány akarja. Mivel a lelki tanítómester egy elv, nem a test. Mint ahogy a televízió műsor is ezernyi helyen látható egy időben a távközlés elvének használatával.”

(Srila Prabhupada levele Malatinak, 1968.05.28.)

„Sokkal kedvezőbb Krisna és a lelki tanítómester szolgálata az elkülönülés hangulatában, mert a közvetlen szolgálat kockázatokkal teli.”

(Srila Prabhupada levele Madhusudanának, 1967.12.30.)

Elegendők a könyvek

Bhakta : „Srila Prabhupada, ha nem vagy elérhető személyesen, akkor hogyan tudunk választ kapni a felmerülő kérdéseinkre...?”

Srila Prabhupada : „A válaszok a könyvekben vannak.”

(Srila Prabhupada reggeli séta, Los Angeles, 1973.05.13.)

„Használd ki minden időt, amit csak tudsz arra, hogy alaposan tanulmányozod a könyveimet. És akkor minden kérdésedre megtalálsz a választ.”

(Srila Prabhupada levele Upendranak, 1976.01.07.)

„Ha adódik rá lehetőség, látogasd a templomot, meríts belőle inspirációt. A templom az a hely, ahol arra kap az ember lehetőséget, hogy közvetlen odaadó szolgálatot végezzen az Istenség Legfelsőbb Személyiségének, Sri Krisnának. Ezzel együtt próbáld naponta tanulmányozni a könyveimet, melyekből minden kérdésre választ kapsz, és komoly alapokra lelsz a Krisna tudathoz. Ezáltal az életed tökéletessé válik.”

(Srila Prabhupada levele Hugo Salemonnak, 1974.01.22.)

„mindannyitoknak naponta legalább két alkalommal kell a könyveinket olvasni, reggel és este, és ezzel automatikusan minden kérdéseket megválaszolásra kerül.”

(Srila Prabhupada levele Randhiranak, 1970.01.24.)

„A könyvekben a Krisna tudatos filozófia teljességében megtalálható, ezért ha valamit nem értesz, akkor csak olvasd el őket újra és újra. Ha naponta tanulmányozod őket, a tudás megnyilvánul majd számodra, és ezen a folyamaton keresztül a lelki életed fejlődni fog.”

(Srila Prabhupada levele Brahmarupa Dasanak, 1974.11.22.)

Srila Prabhupada : „Egyetlen eltöltött pillanat egy tiszta bhakta társaságában – teljes siker!”

Revatinandana : „Ez vonatkozik a tiszta bhakta szavainak az olvasására is?”

Srila Prabhupada : „Igen”

Revatinandana : „A könyvekkel való legrövidebb társulásnak is ugyanilyen hatása van?”

Srila Prabhupada : „Hátas. Természetesen mindkettőre szükség van. Ahhoz, hogy megszerezzük, erős vágyat kell ébresztenünk magunkban.”

(Srila Prabhupada szobabeszélgetés 1970/12/13)

„80 éves kor után az ember nem várhat hosszú életet. Az életemnek már majdnem vége. Ezért nektek kell folytatni, és a könyveim meghozzák a várt eredményt.”

(Srla Prabhupada szobabeszélgetés, 1976.02.18.)

Paramahamsa : „Az a kérdésem, hogyha egy tiszta bhakta magyarázza a *Bhagavad-Gítát*, de személyesen nem találkozunk vele, csak a magyarázatait olvassuk, az ugyanolyan hatásos?”

Srla Prabhupada : „Igen. Krisnával közvetlenül társulhatsz, ha olvasod a *Bhagavad-Gítát*. És a szent emberek ezt magyarázzák, fűznek hozzá megjegyzéseket. Hol van itt a nehézség?”

(Srla Prabhupada reggeli séta, Párizs, 1974.06.11.)

„Már semmi újat nem tudok mondani. Amit el kellett mondanom, azt elmondtam a könyveimben. Most rajtatok a sor, hogy megértsétek és folytassátok az erőfeszítéseiteket. És az, hogy én jelen vagyok, vagy nem, az nem számít.”

(Srla Prabhupada érkezési beszélgetés, Vrindavan, 1977.05.17.)

„Ha elmegyek nincs semmi ok a bánkódásra. Mert mindig veletek leszek a könyveimben, és az utasításaimban. Így örökre veletek maradok.”

(Back to Godhead 13:1-2, 1977 december)

Srila Prabhupada az örök gurunk

Riporter : „Halála után mi lesz a mozgalom sorsa az Egyesült Államokban?”

Srila Prabhupada : „Sosem fogok meghalni!”

Bhakták : “*Jaya! Haribol!*” (nevetés)

Srila Prabhupada : „A könyveimben örökké élni fogok, használjátok azokat.”

(Srila Prabhupada interjú, Berkeley, 1975.05.17.)

Indiai hölgy : „...a lelki tanítómester a halála után is adja útmutatásait?”

Srila Prabhupada : „Igen, igen. Ahogy Krisna is irányít minket, ugyanúgy, a lelki tanítómester is.”

(Srila Prabhupada lecke, 1971.09.03.)

„Az örök kapcsolat a tanítvány és a lelki tanítómester között akkor kezdődik, amikor a tanítvány elkezd hallani a mestertől.”

(Srila Prabhupada levele Jaduraninak, 1972.09.04.)

„A tiszta bhaktával való társulás hatására, még ha hitünk nagyon gyenge is, megkapjuk az esélyt, hogy Istenről hallhassunk a kinyilatkoztatott írásokon - mint a *Bhagavad-Gita* vagy *Srimad Bhagavatam* – keresztül. Ez a társulás első lépcsője.”

(*Odaadás Nektárja*, (1982.-es kiadás) 146.o.)

„Ezek nem közönséges könyvek, hanem rögzített hangvibrációk. Bárki, aki olvassa őket, a hangvibrációt hallja.”

(Srila Prabhupada levele Rupanuga Dasanak, 1974.10.19.)

„A *parampara* rendszerével kapcsolatban nem kell latolgatni, hogy vannak e nagyobb hézagok...Ki kell választanunk a kiemelkedő *acaryat* és őt kell követnünk.”

(Srila Prabhupada levele Dayanandanak, 1968.04.12.)

Narayana : „Azok a tanítványok, akiknek nincs lehetőségük látni téged vagy beszélni veled ...”

Srila Prabhupada : „Erről beszélt, *vani* és *vapuh*. Még ha nem is látod a testét, hallhatod a szavait, *vani*.”

Narayana : „De ők honnan fogják tudni, hogy elégedett vagy velük?”

Srila Prabhupada : „Ha követed a guru szavait, azzal ő elégedett. Ha viszont nem követed, akkor hogyan tudnád őt elégedetté tenni?”

Sudama : „Sőt, egyszer azt is mondtad, hogy a kegyed áthat mindent, és ha mi kihasználjuk akkor érezni fogjuk az eredményt.”

Srila Prabhupada : „Igen.”

Jayadvaita : „Ha hitünk van abban, amit a guru mond, akkor automatikusan követjük.”

Srila Prabhupada : „Igen. Az én Guru Maharajom 1936.-ban elment az élők sorából, És én ezt a mozgalmat csak 1965.-ben indítottam, 30 évvel később. Ez mit jelent? Azt, hogy folyamatosan kaptam a guru kegyét. Ez a *vani*. Ha a guru nincs is jelen fizikailag, de követed a *vanit* akkor segítségedre lesz.”

Sudama : „Ez azt jelenti, hogy amíg a tanítvány követi a guru utasításait, addig az elkülönülés kérdése sem merülhet fel.”

Srila Prabhupada : „Persze, hogy nem. *Cakhu-dano-dilo-jei*. Mi is a következő sor?”

Sudama : „*Cakhu-dano-dilo-jei, janme janme prabhu sei.*”

Srila Prabhupada : „*Janme janme prabhu sei*. Hol van itt elkülönülésről szó? Az, aki felnyitotta a szemed, ő a te mestered születésről születésre.”

(Srila Prabhupada reggeli séta, San Francisco, 1975.07.21.)

Madhudvisa : „Van-e bármi esélye egy kereszténynek, egy lelki tanítómester segítségével nélkül elérni a lelki világot csupán azzal, hogy hisz Jézus Krisztus szavaiban, és próbálja követni az utasításait?”

Srila Prabhupada : „Ezt nem értem.”

Tamala Krishna Goswami : „Lehetséges-e egy keresztény számára korunkban, egy lelki tanítómester nélkül, a Bibliát olvasva, és Jézus szavait követve elérni a ...”

Srla Prabhupada : „Azzal, hogy olvasod a Bibliát követed a lelki tanítómestert. Hogy mondhatod, hogy nélkül? Amikor olvasod a Bibliát, az azt jelenti, hogy követed az Úr Jézus Krisztus utasításait, vagyis követed a lelki tanítómestert. Hogy lennél lelki tanítómester nélkül?”

Madhudvisa : „Én a kérdésemben élő lelki tanítómesterre gondoltam.”

Srla Prabhupada : „A lelki tanítómester nem azt jelenti, hogy...A lelki tanítómester örök...azt kérdezed 'lelki tanítómester nélkül'. lelki tanítómester nélkül nem tudsz létezni. Elfogadhatod ezt vagy azt a lelki tanítómestert ez lehetséges. De valakit el kell fogadnod. Ahogy mondtad „a Bibliát olvasva”, amikor ezt teszed, akkor követed a lelki tanítómestert, aki egy pap, vagy egy egyházi személy, aki egy képviselő az Úr Jézus Krisztus tanítványi láncolatában.

(Srla Prabhupada reggeli sétá, Seattle, 1969.10.02.)

„Azt kérdezed, igaz-e, hogy a lelki tanítómester addig marad az univerzumban, amíg minden tanítványa eléri a lelki világot. A válaszom az, hogy igen. Ez a szabály.”

(Srla Prabhupada levele Jayapatakanak, 1969.07.11.)

Mellékletek

A VÉGSŐ UTASÍTÁS

Az eredeti levél másolata

ISKCON

INTERNATIONAL SOCIETY FOR KRISHNA CONSCIOUSNESS
 Founder-Adarja / His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

July 9th, 1977

To All G.S.C., and Temple Presidents

Dear Maharajas and Prabhus,

Please accept my humble obeisances at your feet. Recently when all of the GSC members were with His Divine Grace in Vrindavana, Srila Prabhupada indicated that soon He would appoint some of His senior disciples to act as "mittik" - representative of the acarya, for the purpose of performing initiations, both first initiation and second initiation. His Divine Grace has so far given a list of eleven disciples who will act in that capacity:

His Holiness Kirtanananda Swami
 His Holiness Satyanaraya Das Goswami
 His Holiness Jayapataka Swami
 His Holiness Tamal Kruna Goswami
 His Holiness Bhagavananda Goswami
 His Holiness Bhaktananda Goswami
 His Holiness Kesavantha Swami
 His Holiness Kamesvara Swami
 His Holiness Hasthena Swami
 His Grace Bhagwan Das Adhikari
 His Grace Jagatirtha Das Adhikari

In the past Temple Presidents have written to Srila Prabhupada recommending a particular devotee's initiation. Now that Srila Prabhupada has named these representatives, Temple Presidents may henceforward send recommendation for first and second initiation to whichever of these eleven representatives are nearest their temple. After considering the recommendation, these representatives may accept the devotee as an initiated disciple of Srila Prabhupada by giving a spiritual name, or in the case of second initiation, by chanting on the Gayatri thread, just as Srila Prabhupada has done. The newly initiated devotees are disciples of His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, the above eleven senior devotees acting as His representatives. After the Temple President receives a letter from these representatives giving the spiritual name or the thread, he can perform the fire yajna in the temple as you being used before. The name of a newly initiated disciple should be sent by the representative who has accepted him or her to Srila Prabhupada, to be included in His Divine Grace's "Initiated Disciples" book.

Hoping this finds you all well

Your servant,

Tamal Kruna Goswami

Tamal Kruna Goswami
 Secretary to Srila Prabhupada

A levél tartalma

ISKCON

A KRISNA TUDAT NEMZETKÖZI SZERVEZETE

Alapító-Acarya: Ő Isteni kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

1977. július 9.

Minden GBC-nek és Templomvezetőnek

Kedves Maharajak és Prabhuk!

Kérek, fogadjátok alázatos hódolatomat a lábaitoknál. Nem régebbe, amikor minden GBC tag itt volt Vrindavanban Ő Isteni Kegyelmevel, Srila Prabhupada említette, hogy hamarosan ki fog jelölni néhányat, a rangidős tanítványai közül "ritviknek", (az acarya képviselőjének), abból a célból, hogy első és második avatást adjanak. Ő Isteni Kegyelme eddig az alábbi listán szereplő 11 tanítványt nevezte meg:

- Ő Szentsége Kirtanananda Swami
- Ő Szentsége Satsvarupa das Gosvami
- Ő Szentsége Jayapataka Swami
- Ő Szentsége Tamál Krisna Goswami
- Ő Szentsége Hrydayananda Goswami
- Ő Szentsége Bhavananda Goswami
- Ő Szentsége Hamsadutta Swami
- Ő Szentsége Ramesvara Swami
- Ő Szentsége Harikesa Swami
- Ő Kegyelme Bhagavan das Adhikari
- Ő Kegyelme Jayatirtha das Adhikari

A múltban a templomvezetők írtak Srila Prabhupadanak javaslatot, egy adott bhakta ajánlásához az avatásokra. Mivel Srila Prabhupada megnevezte ezeket a képviselőket, mostantól a templomvezetőknek a fent megemlített 11 képviselő közül, annak kell címezniük az ajánlásukat, az első és a második avatásra, aki éppen a legközelebb tartózkodik templomukhoz. Miután ezek a képviselők megfontolták az avatási jelölést, elfogadják a bhaktát Srila Prabhupada avatott tanítványaként, úgy, hogy adnak nekik lelki nevet, a második avatás tekintetében pedig, a Gayatri mantrát elvibrálják a szent zsinóron ugyanúgy, ahogy Srila Prabhupada tette eddig. Az újonnan avatott bhakták Ő Isteni Kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada tanítványai, a fenti 11 bhakta pedig, Srila Prabhupada képviselőjeként jár el. Miután a templomvezető megkapta a levelet a fenti képviselőktől a lelki nevekkkel vagy a szent zsinórral, elvégezheti a tűzceremoniát a templomban, mint ahogy korábban is tette. Az újonnan avatott bhakta nevét a képviselőnek, aki elfogadta őt, el kell küldenie Srila Prabhupadanak, hogy bekerüljön Ő Isteni Kegyelme „Avatott Tanítványok” könyvébe.

Remélem mindez jó egészségben talál titeket.

Jóváhagyva

Szolgátok,
(aláírás az eredeti dokumentumon található)**Tamal Krisna Goswami**
Srila Prabhupada titkára

(Srila Prabhupada aláírása az eredeti dokumentumból)

A VÉGSŐ UTASÍTÁS

Az eredeti levél másolata

INTERNATIONAL SOCIETY FOR KRISHNA CONSCIOUSNESS
 Founder-Acharya: His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

July 10th, 1977

My dear Hansadutta Maharaja,

Please accept my humble obeisances at your feet. Srila Prabhupada has received your letters dated July 4th and July 5th, 1977 respectively, and has instructed me to reply them.

Srila Prabhupada was very pleased to hear how you have organized everything in Ceylon, and that so many people are now taking interest seriously is proof of the effectiveness of your preaching. His Divine Grace said, "You are a suitable person and you can give initiation to those who are ready for it. I have selected you among eleven men as 'ritvik' or representative of the acarya, to give initiation, both first and second initiation, on my behalf." (A newsletter is being sent to all Temple Presidents and GBC in this regard listing the eleven representative selected by His Divine Grace. Those who are initiated are the disciples of Srila Prabhupada, and anyone who you deem fit and initiate in this way, you should send their names to be included in Srila Prabhupada's "Initiated Disciples" book. In this way the Temple Presidents will send their recommendations for initiation direct to the nearest representative who will give a spiritual name or chant on the Gayatri thread just as Srila Prabhupada has been doing.)

Srila Prabhupada smiled very broadly when he heard of the successful program organized by the local people in which 2000 persons attended. Then he heard that you have introduced a full feasting program on Sundays. He said, "You are a good cook, so teach others now how to cook just as I taught you."

Regarding the printing going slowly, His Divine Grace stated, "Never mind. Go surely. It doesn't matter slowly." I inquired from Srila Prabhupada about the Sinhalese translation which you mentioned. He said that "An Chanting Mantra Krishna Mantra" was translated into Sinhalese and that translation is in his trunk in Bombay. We will try to get it to you as soon as possible. I do not know if Gopal Krishna has any Tamil manuscript, but if he does when I see him in about ten days, I will tell him to send it to you. You may also write him directly. *Prabhupada says it may be faster just to get a new translator - it is only 1 page.*

Srila Prabhupada was very glad to know that you would try to bring some Ceylonese devotees to Mayapur and said, "Oh, that is very good!" He did not know whether the story about Bhaktisiddhanta's disciples seeing a man eating a rat was true or not. Regarding the exact position of Sri Lanka, this is the opinion of some people. Srila Prabhupada advised that we not discuss this matter publicly at this time. Prabhupada also recommended that from Hari Sauri you take care. He said that you could have one fifth of whatever Hari Sauri sends to India. Regarding whether you should use the name Swami or Goswami, Srila Prabhupada said, "Stick to one. Swami is better."

Your servant,

Tunal Krishna Goswami

Tunal Krishna Goswami
 Secretary to Srila Prabhupada

His Holiness Hansadutta Swami
 c/o ISKCON Colombo

/:mg

A levél tartalma

ISKCON

A KRISNA TUDAT NEMZETKÖZI SZERVEZETE

Alapító-Acarya: Ő Isteni kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

1977. július 10.

Kedves Hamsadutta Maharaja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat a lábaidnál. Srila Prabhupada megkapta 1977. július 4. és 5-i leveleidet, és utasított, hogy válaszoljak rájuk.

Srila Prabhupada nagyon elégedett azzal, ahogy megszerveztél mindent Ceylonban, és az, hogy most oly sokan mutatnak komoly érdeklődést, bizonyítja prédikálásod hatékonyságát. Ő Isteni KeGYelme azt mondta: „Te egy megfelelő személy vagy arra, hogy avatást adhass azoknak, akik készek rá. Téged is kiválasztottalak annak a 11 bhakta egyikének akiket „rittviknek” az acarya képviselőjének neveztem meg, akik első és második avatást adnak az én nevemben.” (Egy hírlevelet küldtünk minden GBC.-nek és templomvezetőnek ezzel kapcsolatban, melyben felsoroltuk annak a 11 bhaktának a nevét, akiket Srila Prabhupada kiválasztott képviselőjeként. Akik avatást kapnak Srila Prabhupada tanítványai lesznek, és bárkit, akit megfelelőnek találsz avatásra és felavatód, a nevét el kell küldened, hogy bekerülhessen Srila Prabhupada „Avatott Tanítványok” könyvébe. A templomvezetők mostantól az ajánlásait annak a képviselőnek küldik, aki fizikailag a legközelebb tartózkodik az adott templomhoz. A képviselő lelki nevet ad, vagy elvibrálja a szent zsinóron a Gayatri mantrát, csakúgy ahogy ezt eddig Srila Prabhupada tette.)

Srila Prabhupada örömteli mosollyal hallgatta a helyiek rendezésében szervezett, 2000 ember által meglátogatott program sikerét. Amikor hallotta, hogy bevezetted a vasárnapi lakoma programot ezt mondta: „Jó szakács vagy, taníts meg másokat főzni, ahogy én is megtanítottalak téged.”

A nyomtatások lelassulásával kapcsolatban Ő Isteni KeGYelme ezt mondta: „Ne aggódj miatta. Biztosra menj. Nem baj, ha lassú.” Érdeklődtem Pradyumna prabhutól a szingaléz fordításokról, amit kérdeztél. Azt mondta, hogy a „Hare Krisna Mantra éneklése” le lett fordítva szingalézre, és a fordítás vele van Bombayben. Megpróbáljuk eljuttatni hozzád, amilyen hamar csak lehet. Azt nem tudom, hogy Gopal Krisnánál van-e Tamil fordítás, ha igen, amikor legközelebb találkozom vele 10 nap múlva, megkérem, hogy küldje el neked. Emellett te is írhatasz neki közvetlenül. Viszont Pradyumna azt mondja gyorsabb lenne egy új fordítást csinálni, hiszen csak 1 oldal az egész.

Srila Prabhupada nagyon örül, hogy próbálsz néhány ceyloni bhaktát elhozni Mayapurba. Mikor hallott tervedről azt mondta „Ő az nagyon jó!”. Srila Prabhupada nem tudja, hogy a történet Bhaktisiddhanta tanítványáról, aki látott egy embert patkányt enni, igaz-e vagy sem. Sri Lanka helyzetével kapcsolatban Srila Prabhupada azt mondta, hogy az, néhány ember véleménye, és mi ne mertüljünk bele ennek tárgyalgatásába. Prabhupada továbbá azt is javasolta, hogy Hari Sauritól kérjél gheet. Az általa Indiába küldött gheenek az egy ötödét megkaphatod. Azzal kapcsolatban, hogy a Swami vagy a Goswami nevet használd, Srila Prabhupada azt mondta „Az egyiket használd, Swami az jobb.”

Szolgád,

*(aláírás az eredeti dokumentumon található)***Tamal Krisna Goswami**

Srila Prabhupada titkára

A VÉGSŐ UTASÍTÁS

Az eredeti levél másolata

INTERNATIONAL SOCIETY FOR KRISHNA CONSCIOUSNESS
 Founder-Advaita Sri Sri Balarama A.C. Chaitanya (the Great) Hyderabad

July 11th, 1977

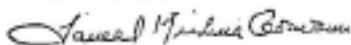
My dear Nirtananda Maharaja,

Please accept my most humble obeisances at your feet. His Divine Grace Srila Prabhupada has just received the latest issue of Srijabasi Spirit, Vol. IV, No. 4, which brought him great joy. As he looked at the cover showing Kaladri performing a fire ceremony, he said, "Just see his face how devoted he is, so expert in everything." When Srila Prabhupada opened the first page, his eyes fixed on the picture of Radha-Vandavans Candira, and he said, "Vandavans Bihari--so beautiful. There is no danger wherever Vandavans Candira is." After enjoying the whole magazine thoroughly Srila Prabhupada said, "It is printed on their own press. It is 'very good progress'." His Divine Grace very much appreciated the article "How I Was Deprogrammed" by the young devotee boy. Prabhupada was feeling great sympathy when he heard his story and said, "If one man is turned like this boy then this movement is successful. There is good prospect, good hope. You all combine together and push this movement on and on. Now I am assured that it will go on." While going through the magazine, Srila Prabhupada also saw your good photo on the page "Intagrad" and Srila Prabhupada bestowed a long loving lot upon your good self expressing his deep appreciation for how you have understood the Krishna consciousness.

A letter has been sent to all the Temple Presidents and UDC which you should be receiving soon describing the process for initiation to be followed in the future. Srila Prabhupada has appointed thus far eleven representatives who will initiate new devotees on his behalf. You can wait for this letter to arrive (the original has been sent to Ramesvara Maharaja for duplicating) and then all of the persons whom you recommended in your previous letters can be initiated.

His Divine Grace has been maintaining His health on an even course and most amazingly has doubled His translation work keeping pace with the doubling of book distribution, hoping this meets you well.

Your servant,

Tunal Krishna Govord
 Secretary to Srila Prabhupada

His Holiness Nirtananda Swami
 c/o ISKCON New Vrindavana

/s/

A levél tartalma

ISKCON

A KRISNA TUDAT NEMZETKÖZI SZERVEZETE

Alapító-Acarya: Ő Isteni kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

1977. július 11.

Kedves Kirtanananda Maharaja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat a lábaidnál. Srila Prabhupada megkapta a Brijabasi Spirit legújabb kiadását, IV. évf., 4.szám, és nagyon boldoggá tette. Amikor meglátta a borítón, ahogy Kaladri éppen egy tűzceremóniát tart azt mondta „Nézd az arcát, milyen odaadó, mindenben annyira ügyes”. Amikor Srila Prabhupada kinyitotta az első lapot, szemeit Radha-Vrindavana Candra fényképére szögezve így szólt „Vrindavana Bihari – olyan gyönyörű. Ahol Vrindavana Candra van, ott semmi veszély sincs.” Miután behatóan tanulmányozta az egész magazint, azt mondta „Ezt a saját nyomdájukban nyomtatták. Ez nagyon komoly fejlődés.” Ő Isteni Kegyelme nagyon nagyra értékelte a „Hogyan programoztak vissza” című cikket, melyet egy fiatal bhakta fiú írt. Prabhupada mély együttérzését fejezte ki felé, mikor hallotta a történetét, és azt mondta, „Ha csak egy ember is megváltozik, mint ez a fiú, akkor ez a mozgalom már sikeres. Jó kilátásaink vannak, jó remények. Mindannyian működjete együtt és vigyétek előre ezt a mozgalmat. Most már biztos vagyok, hogy lesz folytatása.” Miközben lapozta a magazint, Srila Prabhupada látta az „Istagoshti” cikknél a te fényképedet is, és szerető pillantások közepette kihangsúlyozta, milyen nagyra értékeli azt, ahogy te megértetted a Krisna tudatot..

Egy hírlevelet küldtünk minden templomvezetőnek és GBC-nek, melyet hamarosan meg kell kapnod. A levélben az avatásokkal kapcsolatos folyamat van leírva, melyet a jövőben követni kell. Srila Prabhupada eddig 11 képviselőt jelölt ki, akik az Ő nevében adhatnak avatást az új bhaktáknak. Várd meg ezt a levelet (az eredetét elküldtem Ramesvara Maharajnak többszörösítésre) és miután megkaptad, mindazok a bhakták, akiket a korábbi leveleidben ajánlottál avatásra, megkaphatják az avatást..

Ő Isteni Kegyelme egészségi állapota stabil, és csodálatos módon megduplázta a fordítási teljesítményét, hogy lépést tudjon tartani a könyvosztás mértékével. Remélem e levél jó egészségben talál..

Szolgád,

*(aláírás az eredeti dokumentumon található)***Tamal Krisna Goswami**

Srila Prabhupada titkára

Ő Szentsége Kirtanananda Swami
c/o ISKCON New Vrindavana

A VÉGSŐ UTASÍTÁS

Az eredeti levél másolata

THE BHAKTIVEDANTA BOOK TRUST

Founder-Trustee: His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

17841 MATTHEW AVE., LOS ANGELES 64, CALIF., U.S.A. - TEL. 810 315 7081/7E., (310) 222-1666

July 21, 1977

ALL GLORIES TO SRI GURU ANI GOURANGA!

Dear SBC Godbrother Prabhus,

Please accept my most humble obeisances in the dust of your feet. All glories to Srila Prabhupada! I have just received some letters from Tama Krsna Maharaja, and an enclosing herein two documents: 1) Srila Prabhupada's final version of his last will, and 2) Srila Prabhupada's initial list of disciples appointed to perform initiations for His Divine Grace. This list is also being sent to all centers.

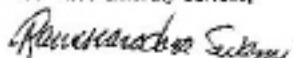
From Tama's letters it seems that Prabhupada is enthusiastic despite his continuing poor health, and is translating full force. He especially becomes enthused when reports arrive from different GBC men and temples with preaching results, general good news, etc. and Tama Krsna Maharaja has stressed that we should all be sending such reports, as His Divine Grace often asks, "What is the news?" An outstanding example of Prabhupada's mood was shown after receiving an encouraging preaching report from Hansadutta Swami in Ceylon. Srila Prabhupada said, "I want to go to Ceylon. I can go. I can go anywhere by chair. It is difficult only in the imagination. The swelling is touching the skin, not my soul."

More than anything else, Tama has stressed the genuine need for a visiting GBC member to come every month for personal service. Since Prabhupada has recently said that now this regular visiting is very important, all GBC members should be anxious to do this, as it not only involves important work which will help relieve Prabhupada from menagement, but also involves attending Srila Prabhupada personally, giving him massages and many other nectarean services, and in general affords an unusual amount of personal association, even more than in the past. Out of over 25 GBC members there should never be one month not filled up.

One final news report is that Srila Prabhupada has appointed a new GBC member for North India (including Delhi but not Vrindavana) - His Holiness Bhakti Caitanya Swami. Tama Krsna Maharaja said that His Divine Grace appointed him to encourage him for the outstanding preaching work he is doing in Punjab.

Just, I hope this finds you all well, and fully absorbed in preaching and thus satisfying Srila Prabhupada fully.

Your most unworthy servant,

 Ramesvara dasa Swami

Enclosures

A levél tartalma

BBT

BHAKTIVEDANTA KÖNYVKIADÓ ALAPÍTVÁNY

Alapító-Acarya: Ő Isteni kegyelme A.C.Bhaktivedanta Swami Prabhupada

1977. július 21.

MINDEN DICSŐSÉGET GURUNAK ÉS GOURANGANAK!

Kedves GBC Istenestvér Prabhuk!

Kérlek, fogadjátok alázatos hódolatomat a lábaitok porában. Minden dicsőséget Srila Prabhupadanak! Kaptam néhány levelet Tamal Krisna Maharajtól, és csatolok 2 dokumentumot ehhez a levélhez: 1) Srila Prabhupada végrendeletének utolsó verziója és 2) Srila Prabhupada által kiválasztott bhakták listája akik avatást adhatnak az Ő nevében. Ezt a listát minden központba is elküldjük.

Tamal leveleiből úgy tűnik, Srila Prabhupada lelkesedése, gyenge egészségi állapota ellenére is töretlen, és teljes erővel folytatja fordító munkáját. Lelkesedését csak fokozza, amikor a GBC tagoktól és a templomokból híreket kap a prédikálás eredményeiről, és más jó dolgokról stb. Tamal Krisna Maharaja kihangsúlyozta, hogy mindenkinek kellene ilyen jelentéseket küldenie, mert Ő Isteni Kegyelme gyakran kérdezi „Mik a hírek?”. Egy kiemelkedő példa Prabhupada hangulatának változására a hírek hallatán az, amikor megkapta Hamsadutta Swami lelkesítő beszámolóját a ceyloni prédikálásról. Srila Prabhupada ezt mondta „El akarok menni Ceylonba. El tudok menni. A székben ülve bárhova el tudok menni. Ezt csak elképzelni nehéz. A duzzadás csak a bőrömet érinti, a lelkemre nincs befolyással.”

Mindenek felett Tamal nyomatékosan kihangsúlyozta, hogy a GBC tagok közül minden hónapban valakiknek mindig ott kell lennie személyes szolgálatot adni. Srila Prabhupada is mondta, hogy ezeknek a látogatásoknak most rendszeressé kell válnia és nagyon fontosak. Minden GBC tagnak haladéktalanul kell ezt megtennie, mivel így nemcsak sok szervezőmunkát veszünk le Prabhupada válláról, hanem Srila Prabhupada személyes szolgálatában is részt vehetünk, masszírozni Őt és más nektári szolgálatokkal, olyan mennyiségű személyes társulást kaphatunk, mint a múltban még soha. A 23 GBC tag közül minden hónapban kell ott lennie valakinek.

Még egy utolsó hír az, hogy Srila Prabhupada kinevezett egy új GBC tagot az Észak-Indiai területre (beleértve Delhit, de Vrindavanat nem) – Ő Szentsége Bhakti Caitanya Swami személyében. Tamal Krisna Maharaja azt mondta Ő Isteni Kegyelme, azért nevezte őt ki, hogy lelkesítse elismerésül a kiemelkedő prédikáló tevékenységért, amit Punjabban végzett.

Jay, remélem e levél jó egészségben és a prédikálásban való teljes elmerülésben talál mindenkit, teljes elégedettséget okozva ezzel Srila Prabhupadanak.

A legérdemtelenabb szolgáток,

Mellékletek

(aláírás az eredeti dokumentumon található)

Ramesvara das Swami

A VÉGSŐ UTASÍTÁS

Az eredeti levél másolata

ISKCON

INTERNATIONAL SOCIETY FOR KRISHNA CONSCIOUSNESS
 Founder-Acarya: His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

July 31st, 1977

My dear Sansadutta Maharaja,

Please accept my most humble obeisances at your feet. I have been instructed by His Divine Grace Srila Prabhupada to thank you for your letter dated July 25th, 1977.

You have written to Srila Prabhupada saying you do not know why has chosen you to be a recipient of His mercy. His Divine Grace immediately replied, "It is because you are my sincere servant. You have given up attachment to a beautiful and qualified wife and that is a great benediction. You are a real preacher. Therefore I like you. (then laughing) Sometimes you become obstinate, but that is not of any intelligent man. Now you have got a very good field. Now cultivate it and it will be a great credit. No one will disturb you. Make your own field and continue to be nice and act on my

Srila Prabhupada listened with great enthusiasm as I read to him newspaper article. His Divine Grace was very pleased: "This article will increase your prestige. It is very nice article. Therefore newspaper has spared so much space to print it. It is very nice. It will be published in Back to Godhead. Now there is a column in the Back to Godhead called Prabhupada Speaks Out. Your article may be entitled 'Prabhupada's Disciple Speaks Out.' Yes, we shall publish this certainly. Let thisascal be fool before the public. I liked this article very much. I want my disciples to speak out and be backed by complete reasoning. 'Brahma satva jñānātīva,' this is the motto. Be blessed. All my disciples go forward. You have given me a very good article. They cannot answer. This Dr. Kooover should be invited to speak at the Dr. Svarupa Ramodar's Convention on 'Life comes from Life' which will be held in Washington, D.C. on August 12-13. I would like to learn something at this scientific conference."

You should certainly get some ISKCON Food Relief money. I have a program, American money collected and sent for food relief. This is my proposal. 300 people coming is no joke. You have to do so many preparations. I would like to eat but I cannot eat simply hearing these names (of preparations). I am just thinking this morning of you and how much I love you.

I have to go to see His Divine Grace Srila Prabhupada and His stalwart devotees. I will be traveling throughout the world spreading the message of Krishna. I am sure that this needs you well.

Your servant,

Ramananda Goswami
 Ramananda Goswami
 Secretary to Srila Prabhupada

Swami Narayana, Vrindavan, Mathura, (U.S.A.) India—phone 178.
 Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare

A levél tartalma

(Ezt a levelet Tamal Krisna Goswami írta Srila Prabhupada nevében Hamsaduttanak)

ISKCON

A KRISNA TUDAT NEMZETKÖZI SZERVEZETE

Alapító-Acarya: Ő Isteni kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

1977. július 31.

Kedves Hamsadutta Maharaja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat a lábaidnál. Ő Isteni Kegyelme Srila Prabhupada utasítást adott, hogy köszönjem meg 1977. július 25.-i leveled.

Azt írtad Srila Prabhupadanak, hogy nem tudod miért választott ki téged arra, hogy kegyének egyik kedvezményezettje legyél. Ő Isteni Kegyelme rögtön ezt válaszolta, „Azért mert őszinte szolgálóm vagy. Feladtad a ragaszkodásaidat egy gyönyörű és képzett feleség iránt, és ez egy óriási áldás. Te egy igazi prédikátor vagy. Ezért szeretlek. (itt nevetett) Néha önfelüen viselkedsz, de ez minden intelligens emberre igaz. Most nagyon jó területed van. Szervezd meg a dolgokat ügyesen, ez komoly hírnevet fog jelenteni. Ott senki sem fog zavarni. Építsd fel a területedet, maradj ritvik és cselekedj a nevedben.”

Srila Prabhupada nagy lelkesedéssel hallgatta az újságcikket. Ő Isteni Kegyelme nagyon elégedett volt: „Ez a cikk nagyban növelni fogja a tekintélyünket. Ez egy nagyon jó cikk. Ezért adott az újság oly sok helyet neki. Nagyon jó. Bele kell tenni a „Vissza Istenhez” magazinba is. Abban van egy rovat 'Prabhupada beszél' címmel. A te cikked rovatát elnevezzük 'Prabhupada tanítványa beszél' rovatnak. Igen, meg kell jelentetnünk ezt a cikket. Hadd váljon az a gazember az olvasók szemében is nevetségessé. Nagyon tetszik ez a cikk. Azt akarom, hogy a tanítványaim beszéljenek... úgy, hogy szavaik a tökéletes érveléssel vannak alátámasztva. 'Brahma sutra sunisthita', ez a prédikálás jelentése. Megáldalak. Minden tanítványom haladjon előre. Te megtetted a kihívást, amire nem tudnak választ adni. Dr. Kovoort meg kell hívni... a Dr. Svarupa Damodara által szervezett 'Az élet életből születik' konferenciára. Talán tanulni fog valamit ezen a tudományos konferencián.”

Igen, mindenképpen fogsz kapni az ISKCON Étél Segély alapjából egy összeget. Az általad meghirdetett programra Amerikában pénz gyűjtöttek és el is küldték, hogy fel tudjuk használni ételosztásra. Ez az én javaslatom. Amikor 300 ember eljön az már nem játék. Oly sok finom ételről tettél említést. Szeretném őket megköstolni, de nem tehetem. De ahogy hallom a neveiket elégedetté válok. Ma reggel rád gondoltam és most megkaptam leveled.

(az utolsó bekezdés olvashatatlan)

szolgád,

(aláírás az eredeti dokumentumon található)

Tamal Krisna Goswami

Srila Prabhupada titkára

Az eredeti Végrendelet másolata

The Actual Will

Grihandi Goswami *65/78*

A.C. Bhaktivedanta Swami

Polite Acharya:

International Society for Krishna Consciousness

CENTER: Kress-Balarama Mandir,
Bhaktivedanta Swami Marg,
Barnabasis, Vrindavana, U.S.A.

DATE 2000 '9 II.

DECLARATION OF WILL

I, S.O. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, founder-acharya of the International Society for Krishna Consciousness, Settler of the Bhaktivedanta Book Trust, and disciple of Om Visvanatha 100 Sri Sridasa Bhaktivedanta Gurumati Govindaji Maharaj Prabhupada, presently residing at Sri Kress-Balarama Mandir in Vrindavana, make this as last will:

1. The Governing Body Organization (GBO) will be the ultimate managing authority of the entire International Society for Krishna Consciousness.

2. Each temple will be an INDIAN property and will be managed by those executive directors. The system of management will continue as it is now and there is no need of any change.

3. Properties in India will be managed by the following executive directors:

- a) Properties at Sri Nityanar Dham, Fathalli, Haridaspur and Calcutta: Gurupada Swami, Jagannada Swami, Bhavananda Goswami and Gopal Kresna das Adhikari.
- b) Properties at Vrindavana: Gurupada Swami, Anubhavanada Swami, and Gopal Kresna das Adhikari.
- c) Properties at Bhubaneswar: Yashai Kresna Goswami, Udiraj das Brahmarshy, and Gopal Kresna das Adhikari.
- d) Properties at Bhubaneswar: Gur Govinda Swami, Jagannada Swami, and Dhanraj das Brahmarshy.
- e) Properties at Hyderabad: Mahasa Swami, Sridhar Swami, Gopal Kresna das Adhikari and Jai. Pradip das Adhikari.

The executive directors who have herein been designated are appointed for life. In the event of the death or failure to act for any reason of any of the said directors, a successor director or directors may be appointed by the remaining directors, provided the new director is as indicated in the following strictly all the rules and regulations of the International Society for Krishna Consciousness as detailed in my books, and provided that there are never less than three (3) or more than five (5) executive directors acting at one time.

4. I have created, developed, and organized the International Society for Krishna Consciousness, and as such I hereby will that none of the movable properties existing in the name of ISKCON in India shall ever be mortgaged, borrowed against, sold, transferred, or in any way encumbered, disposed of, or alienated. This direction is irrevocable.

5. Properties outside of India in principle should never be mortgaged, borrowed against, sold, transferred or in any way encumbered, disposed of, or alienated, but if the need arises, they may be mortgaged, borrowed against, sold, etc., with the consent of the GBO committee members associated with the particular property.

Bhaktivedanta Swami Prabhupada

I have signed this will at my residence in Vrindavana, U.S.A. on the 20th day of February, 2000.

Az eredeti Végrendelet másolata

I have made a Will on 4th June, 1977, and had made certain provisions therein. One of them being a provision of maintenance allowance to Sri M.M. De, Brindaban Chandra De, Miss Bhakti lata De and Smt. Suluzana Dey, who were born of me during my ghantha ashram, and Smt. Radharani De, who was my wife in the ghantha ashram for their lives as per para. 8 of the said Will. Since on careful consideration I feel that the said paragraph does not truly depict my intentions, I hereby direct that as regards Smt. Radharani De, she will get Rs.1,000/- per month for her life out of interest to be earned from a fixed deposit of Rs. One Lakh Twenty Thousand to be made by ISKCON in any bank that the authorities of the said society may think proper for a period of 7 years in the name of ISKCON, which amount shall not be available to any of her heirs and after her death the said amount be appropriated by ISKCON in any way the authorities of ISKCON think proper looking to the objects of the society.

As regards Sri M.M. De, Sri Brindaban Chandra De, Smt. Suluzana Dey and Miss Bhaktilata De, the ISKCON will deposit Rs. One Lakh Twenty Thousand under 4 separate Fixed Deposit receipts, each for Rs.1,20,000/- for seven years in a bank to earn interest at least Rs.1,000/- a month under each receipt. Out of the said sum of Rs.1,000/-, only Rs.250/- per month will be paid to each of them from the interest of their respective Fixed Deposit receipts. The remaining interest of Rs.750/- will be deposited again under new Fixed Deposit receipts in their respective names for seven years. On the maturity of these Fixed Deposit receipts created from the Rs.750/- monthly interest for the first seven years, the said sums shall be invested by the above named persons in some Govt. Bonds, Fixed Deposit receipts or under any Govt. Deposit Scheme or shall be used to purchase some immovable property or properties so that the amount may remain safe and may not be dissipated. In case, however, the above named persons or any of them violate these conditions and use the said sum in purpose or purposes other than those described above, the ISKCON authorities will be free to stop the payment of the monthly maintenance of such person or persons from the original Fixed Deposits of Rs.1,20,000/- and they shall instead give the amount of interest of Rs.1,000/- per month to Bhaktivedanta Swami Charity Trust. It is made clear that the heirs of the said persons will have no right to anything out of the said sums and that these sums are only for the personal use of the said persons of my previous life during their respective lifetimes only.

I have appointed some executors of my said Will. I now hereby add the name of Sri Jayaptaka Swami, my disciple, residing at Sri Mayapur Chandrodoya Mandir, Dist. Nadia, West Bengal, as an executor of my said Will along with the persons already named in the said Will dated 4th June, 1977. I hereby further direct that my executors will be entitled to act together or individually to fulfill their obligations under my said Will.

I therefore hereby amend, modify and alter my said Will dated 4th June, 1977, in the manner mentioned above. In all other respects the said Will continues to hold good and shall always hold good.

I hereby make this Will codicil this 5th day of November, 1977, in my full conscience and with sound mind without any persuasion, force or compulsion from anybody.

Witness:

- Witness: The concerned persons*
1. Bishambhar Dayal s/o A.C. Bhaktivedanta Swami
S. Ratha Krishna, Vrindavan
 2. Subhash Kumar Chaturvedi
25. Anand Mohan Madhava
- A.C. Bhaktivedanta Swami

A Végrendelet tartalma

*Tridandi Goswami****A.C.Bhaktivedanta Swami*****Alapító-Acarya:****A KRISNA TUDAT NEMZETKÖZI SZERVEZETE**

KÖZPONT: Krisna-Balarama Mandir
 Bhaktivedanta Swami Marg,
 Ramanareti, Vrindavana, U.P.

DÁTUM: 1977. június 4.

VÉGRENDELET

Én, A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, A KRISNA TUDAT NEMZETKÖZI SZERVEZETE Alapító-Acaryaja, a Bhaktivedanta Könyvkiadó Alapítvány alapítója, és Om Visnupada 108 Sri Srimad Bhaktisiddhanta Sarasvati Goswami Maharaja Prabhupada tanítványa, jelenleg Vrindavanaban a Sri Krisna-Balarama Mandirban tartózkodom, a következőképpen végrendelkezem:

1. Krisna Tudatú Hívők Nemzetközi Szervezete legfelsőbb irányító hatósága az Igazgató Tanács (Governing Body Commission, GBC).
2. Minden templom tulajdonosa az ISKCON, és minden templomnak 3 ügyvezető igazgatója van. A mozgalom irányítási és vezetési rendszere folytatódjon úgy, ahogy van, nincs szükség semmi változtatásra..
3. Indiában az ingatlanok a következő ügyvezető igazgatók irányítása alá esnek:
 - a) Sri Mayapura Dhama, Panihati Haridaspur és Calcutta ingatlanjai: Gurukripa Swami, Jayapataka Swami, Bhavananda Goswami, és Gopal Krisna das Adhikari.
 - b) Vrindavana ingatlanjai: Gurukripa Swami, Akshoyananda Swami, és Gopal Krisna das Adhikari.
 - c) Bombay ingatlanjai: Tamal Krisna Goswami, Giriraj das Brahmachary, és Gopal Krisna das Adhikari.
 - d) Bhubaneshwar ingatlanjai: Gour Govinda Swami, Jayapataka Swami, és Bhagawat das Brahmachary.
 - e) Hyderabad ingatlanjai: Mahamsa Swami, Sridhar Swami, Gopal Krisna das Adhikari és Bali Mardan das Adhikari

A Végrendelet tartalma

A fent kijelölt ügyvezető igazgatók kinevezése életre szóló. Ha bármelyik a fent említett igazgatók közül meghal, vagy nem tudja tisztségét betölteni valamilyen oknál fogva, további igazgató(k) kijelölése lehetséges, akit a hivatalban lévő igazgatók jelölhetnek ki, feltéve, hogy az új igazgató az én avatott tanítványom, aki szigorúan követi a Krisna Tudat Nemzetközi Szervezete tagjaira vonatkozó szabályokat, melyekről részletesen írtam a könyveimben. Nem lehet egy időben 3 (három) főnél kevesebb és 5 (öt) főnél több ügyvezető igazgató hivatalban

4. Én alapítottam, fejlesztettem és szerveztem a Krisna Tudat Nemzetközi Szervezetét, és itt most úgy rendelkezem, hogy az Indiában található ISKCON ingatlanokat soha nem lehet jelzáloggal megterhelni, hitelt felvenni rá, eladni, átadni, másnak átadni, vagy bármely módon jelzálogosítani, eltulajdonítani, átruházni vagy elidegeníteni. Ez a rendelkezés megmásíthatatlan és visszavonhatatlan.
5. Indián kívül található ISKCON ingatlanokat elvben soha nem lehet jelzáloggal megterhelni, hitelt felvenni rá, eladni, átadni, másnak átadni, vagy bármely módon jelzálogosítani, eltulajdonítani, átruházni vagy elidegeníteni, de ha szükséges, akkor lehet jelzáloggal megterhelni, hitelt felvenni rá, eladni stb., azoknak a GBC tagoknak az együttes hozzájárulásával, akik az adott ingatlan ügyvezető igazgatói.
6. Az Indián kívül található ingatlanok és a hozzájuk tartozó GBC tagok a következők:
 - a) Chicago, Detroit és Ann Arbor ingatlanjai: Jayatirtha das Adhikari, Harikesh Swami, és Balavanta das Adhikari
 - b) Hawaii, Tokyo, Hong Kong ingatlanjai : Gurukripa Swami, Ramesvara Swami és Tamal Krisna Goswami.
 - c) Melbourne, Sydney, Australia Farm, (olvashatatlan) ingatlanjai: Gurukripa Swami, Hari Sauri, és Atreya Rsi..
 - d) Anglia (London Radlett), Franciaország, Németország, Hollandia, Svájc és Svédország ingatlanjai: Jayatirtha das Adhikari, Bhagavan das Adhikari, Harikesa Swami.
 - d) Kenya, Mauritius, Dél-Afrika ingatlanjai: Jayatirtha das Adhikari, Brahmananda Swami és Atreya Rsi.
 - e) Mexikó, Venezuela, Brazília, Costa Rica, Peru, Ecuador, Kolumbia, Chile ingatlanjai: Hrdayananda Gosvami, Panca Dravida Swami, Brahmanananda Swami.
 - f) Georgetown, Guyana, Santo Domingo, St. Augustine ingatlanjai: Adi Kesava Swami, Hrdayananda Gosvami, Panca Dravida Swami.

A Végrendelet tartalma

- g) Vanouver, Seattle, Berkeley, Dallas ingatlanjai: Satsvarupa Goswami, Jagadisa das Adhikari, Jayatirtha das Adhikari.
 - h) Los Angeles, Denver, San Diego, Laguna Beach ingatlanjai: Ramesvara Swami, Satsvarupa das Goswami, Adi Kesava Swami.
 - i) New York, Boston, Puerto Rico, Port Royal, St. Louis, St. Louis Farm ingatlanjai: Tamal Krisna Goswami, Adi Kesava Swami, Ramesvara Swami.
 - j) Irán ingatlanjai: Atreya Rsi, Bhagavan das Adhikari, Brahmanananda Swami.
 - k) Washington D.C., Baltimore, Philadelphia, Montreal és (olvashatatlan) ingatlanjai: Rupanuga das Adhikari, Gopal Krishna das Adhikari, Jagadisa das Adhikari.
 - l) Pittsburg, Új Vrndavana, Toronto, Cleveland, Buffalo ingatlanjai: Kirtanananda Swami, Atreya Rsi, Balavanta das Adhikari.
 - m) Atlanta, Tennessee Farm, Gainesville, Miami, New Orleans, Mississippi Farm, Houston ingatlanjai: Balavanta das Adhikari, Adi Kesava Swami, Rupanuga das Adhikari.
 - n) Fiji ingatlanjai: Hari Sauri, Atreya Rsi, Vasudev
7. Kijelentem, mondom és megerősítem, hogy minden ingó és ingatlan vagyon, ami a nevemhez kapcsolódik, beleértve a bankszámlákat, megtakarítási számlákat és a lekötött betéteket a különböző bankokban, a Krisna Tudat Nemzetközi Szervezetének tulajdonát és vagyonát képezik, és bárki örökösöm az előző életemből, vagy bárki, aki rajtuk keresztül kérvényez, semmi joggal, követeléssel, igényvel vagy kamatérdekkel nem rendelkezhet, az alább leírtakat kivéve.
8. Annak ellenére, hogy a nevemhez tartozó, különböző bankokban levő pénzek az ISKCON tulajdonát képezik, és az ISKCON részére használhatók csak fel, megtartottam néhány letétet kizárólagosan azért, hogy a belőlük képződő kamatból a korábbi családomnak (két fiú, két lány és egy feleség) lehessen havi 1.000,- Rs. személyi juttatást kiutalni. A korábbi családom tagjainak halála után ezek a letétek (alaptőke, kamat és megtakarítás) az ISKCON tulajdonába kerülnek át, és a korábbi családom bármely leszármazottja, vagy bárki, aki rájuk hivatkozva, vagy rajtuk keresztül kérvényez, nem kaphat semmi további személyes juttatást.
9. Ezennel kinevezem a következő személyeket ennek a végrendeletnek végrehajtóivá: Guru Kripa Swami, Hridayananda Goswami, Tamal Krisna Goswami, Ramesvara Swami, Gopal Krisna das Adhikari, Jayatirtha das Adhikari és Giriraj das Brahmacy.

Ezt a Végrendeletet 1977. június 4. napján, tiszta tudattal, saját

A Végrendelet tartalma

akaratomból tettem, és senki nyomása, rábeszélése vagy kényszerítése alatt nem álltam.

Tanuk:

A.C. Bhaktivedanta Swami

Aláírta és lepecsételte Srila Prabhupada, tanúként pedig a következők:

Tamal Krisna Goswami, Bhagavan das Adhikari és mások (az aláírások az eredeti dokumentumon láthatók).

Én, A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, A Krisna Tudat Nemzetközi Szervezete Alapító-Acaryaja, a Bhaktivedanta Könyvkiadó Alapítvány alapítója, és Om Visnupada 108 Sri Srimad Bhaktisiddhanta Sarasvati Goswami Maharaja Prabhupada tanítványa, jelenleg Vrindavanaban a Sri Krisna-Balarama Mandirban tartózkodom, a következőképpen végrendelkezem ezzel a kiegészítő záradékkal, azért, hogy szándékaimnak utat adhassak, és tisztázzak néhány dolgot, amik kissé határozatlanok voltak a korábbi 1977. június 4.-én kelt végrendeletemben:

Az 1977. június 4.-én kelt végrendeletemben egyes személyek ellátásáról rendelkeztem. Az említett végrendelet 8. paragrafusában arról rendelkeztem, hogy az alábbi személyek havi juttatást kapjanak: Sri M.M. De, Brindaban Chandra De, Miss. Bhakti Lata De és Smt. Sulurmana De akik gyermekeim voltak a házaséletem alatt, és Smt. Radharani De aki feleségem volt. Gondosan megfontolva úgy érzem, hogy az említett paragrafusban leírtak nem írják le teljes mértékben a szándékaimat, ezért most úgy rendelkezem, hogy Smt. Radharani De kapjon 1,000 Rs.-át havonta élete végéig. Ezt az összeget egy 120,000 Rs. lekötött letét kamataiból kell fizetni. A letétet az ISKCON helyezze abba a bankba, amelyiket az említett közösség vezetői legalkalmasabbnak gondolják, 7 évre az ISKCON nevére. Ez az összeg utódai számára nem érhető el, és halála után az ISKCON arra használja fel, amire a vezetői úgy gondolják, hogy a legjobban szolgálják a közösség célkitűzéseit.

Sri M.M. De, Brindaban Chandra De, Miss. Bhakti Lata De és Smt. Sulurmana De részére pedig havi 1,000-1,000 Rs.-át kell fizetni havonta. Ezeket az összegeket 4 db, egyenként 120,000 Rs.-ás, 7 évre lekötött letét kamataiból kell fizetni. Az említett 1,000 Rs.-ból 250 Rs. kerüljön kifizetésre kézpénzben, a fennmaradó 750 Rs. legyen befizetve egy másik letéti számlára, hogy kamatozzon 7 éven keresztül. A 7 év leteltével keletkezett kamatok összegét fel lehet használni arra, hogy a fent említett személyek nevére vásárolni lehessen Állami kötvényeket vagy Állami értékpapírokat vagy ingatlanokat, mindezeket azzal a céllal, hogy a pénz biztonságban legyen és ne lehessen elherdálni. Ha bármelyik személy az

A Végrendelet tartalma

említettek közül megszegi a feltételeket, akkor az ISKCON vezetői az eredeti 120,000 Rs értékű letétből származó 1,000 Rs kamatot ne fizesse ki az adott személynek, hanem fizesse be a Bhaktivedanta Swami Jótékonyági Alapítvány számlájára. Az említett személyek utódainak semmi joguk nem lehet az említett összegekhez, és azt kizárólag az említett személyek használhatják, személyes szükségleteikre ezen életük végéig.

Már korábban kineveztem végrehajtót az említett végrendeletemhez, és most egy további végrehajtót nevezek ki, Sri Jayapataka Swamit, aki a tanítványom, és a Sri Mayapur Chandradoya Mandir, Dist.Nadia, West Bengal lakója. Továbbá úgy rendelkezem, hogy a végrehajtók együttesen vagy önállóan cselekedhetnek, hogy elvégezzék kötelességeiket az említett végrendelet utasításai szerint.

Ezekkel kiegészítettem, módosítottam és megváltoztattam az említett végrendeletemet, mely 1977. június 4.-én készült, és minden más tekintetben változatlan maradt és maradni fog a jövőben.

Ezt a kiegészítő záradékot 1977. november 5. napján, tiszta tudattal, saját akaratomból tettem, és senki nyomása, rábeszélése vagy kényszerítése alatt nem álltam.

Tanuk:

(az aláírások az eredeti dokumentumon láthatók).

A.C. Bhaktivedanta Swami

SZOBABESZÉLGETÉS Bombay, 1977. április 22.

- Srila Prabhupada** : „Mondtam neki, hogy ’ Nem lehetsz ennyire független. Jól dolgozol, de magazinnal ne.’ (szünet). Tudtad, hogy Hamsaduttara panaszkodnak az emberek?”
- Tamala Krisna** : „Most nem tudom melyikre gondolsz, de hallottam általánosságban...”
- Srila Prabhupada** : „Németországban, Németországban.”
- Tamala Krisna** : „Az ottani bhakták.”
- Srila Prabhupada** : „Nagyon sok panasz.”
- Tamala Krisna** : „Ezért a változtatás helyénvaló.”
- Srila Prabhupada** : „Hogy guru lehess először képesítetté kell válnod, aztán leszel guru.”
- Tamala Krisna** : „Igen, ilyen típusú panaszok voltak.”
- Srila Prabhupada** : „Tudtál ezekről?”
- Tamala Krisna** : „Igen ezekről hallottam, igen.”
- Srila Prabhupada** : „Mi haszna van valamiféle gazember guruknak?”
- Tamala Krisna** : „Hát, ami azt illeti, tanulmányoztam magamat és az összes tanítványodat, és az teljesen világos tény, hogy mindannyian feltételekhez kötött lelkek vagyunk, ezért kizárt, hogy guruk lehessünk. Talán egy nap majd lehetséges lesz.”
- Srila Prabhupada** : „Hmm!”
- Tamala Krisna** : „...de most nem.”
- Srila Prabhupada** : „Igen. Majd létrehozok gurukat. Majd én megmondom ki lehet guru. ’Ti mostantól acaryak vagytok. Felhatalmazlak titeket.’ Már nagyon várok erre. Válgatok mindannyian acaryakká. Én teljesen visszavonulok. De a kiképzésnek teljesnek kell lennie.”
- Tamala Krisna** : „A tisztulás folyamatán végig kell menni.”
- Srila Prabhupada** : „Ó igen, azon végig. Caitanya Mahaprabhu azt akarja, amara ajnana guru hana. Válgatok guruvá. De legyetek képesítettek. (nevetés). Egy apró dolog, szigorú követő.”
- Tamala Krisna** : „Nincs felcímkzés”
- Srila Prabhupada** : „,Máskülönben nem leszel hatékony. Lehetsz egy csaló, de nem lesz semmi hatása. Csak nézd mi

folyik a Gaudiya Mathban. Mindenki guru akart lenni, egy kis templom, és ő a guru. De miféle guru? Semmi könyvkiadás, semmi prédikálás, csak behozni az ennivalónak valót...A Guru Maharajam szokta mondani, 'Közös szalon, egy hely ahol esznek és alszanak.'

SZOBABESZÉLGETÉS Vrindavana, 1977. május 27.

Bhavananda : „Tudomásom van olyan emberekről, akik megpróbálják majd magukat Gurunak színlelni.”

Tamala Krisna Goswami : „Az már évekkkel ezelőtt is megtörtént. Az egyik istentestvéred Madhava Maharaja például, ő is így gondolkodott.”

Bhavananda : „Ó igen, várják, hogy ugorhassanak.”

Srila Prabhupada : „Nagyon erős vezetésre van szükség és éber odafigyelésre.”

SZOBABESZÉLGETÉS Vrindavana, 1977. május 28.

Satsvarupa Maharaja : „A következő kérdésünk az avatásokra vonatkozik, főleg amikor már nem leszel velünk. Szeretnénk tudni, hogyan végezzük az első és második avatásokat.”

Srila Prabhupada : „Igen. Javasolni fogom néhányatokat. Ahogy ez elrendeződik. Javasolni fogom néhányatokat, hogy képviselő *acaryak* legyetek.

Tamala Krisna Maharaja : „Ezt hívják *ritvik-acaryanak*?”

Srila Prabhupada : „*Ritvik*. Igen.”

Satsvarupa Maharaja : „Mi a kapcsolat aközött aki adja az avatást és...”

Srila Prabhupada : „Ő guru. Ő guru.”

Satsvarupa Maharaja : „De a te nevedben teszi.”

Srila Prabhupada : „Igen. Ez a szertatás rendje. Mivel a jelenlétemben senki sem lehet guru, ezért a nevében teszi. Az utasításomra, *amara ajnana guru hana*, legyél guru. De csak az utasításomra.”

Satsvarupa Maharaja : „Akkor ők a te tanítványaid lesznek?”

Srila Prabhupada : „Igen, tanítványok de tekintettel...ki...?”

- Tamala Krisna Maharaja** : „Nem. Ő azt kérdezi, hogy a *ritvik-acaryak*, ők képviselnek, adnak *diksat* és azok, akinek *diksat* adnak, ők kinek a tanítványai lesznek?”
- Srila Prabhupada** : „Ők az ő tanítványai.”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Ők az ő tanítványai.”
- Srila Prabhupada** : „Aki ad avatást... tanítvány tanítványa...”
- Satsvarupa Maharaja** : „Akkor itt most van egy kérdésünk azzal kapcsolatban...”
- Srila Prabhupada** : „Amikor utasítalak, akkor leszel guru, akkor ő is tényleges guru lesz. Ennyi az egész. Ő pedig a tanítványom tanítványa lesz. Értsd meg?”

SZOBABESZÉLGETÉS Vrindavana, 1977. július 7.

- Tamala Krisna Maharaja** : „Srila Prabhupada, sok levelet kapunk azoktól, akik szeretnének avatást, és mivel megbetegedtél, ezért kértük őket, hogy várjanak.”
- Srila Prabhupada** : „A helyi rangidős *sannyasik* megtehetik.”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Ezt már csináltuk. Úgy értem szertartásszerűen mi már... a helyi GBC *sannyasik* mantráztak a füzéreken, és írtak Isteni Kegyelmednek. És Te pedig megadtad a lelki neveket. Most ezt a folyamatot folytassuk, vagy... Úgy értem, egy dolog, amit mondanak, hogy a lelki tanítómester felveszi... felveszi... ki kell tisztítsa a tanítvány... mi nem akarnánk, hogy neked kelljen... az egészséged nem olyan jó, ezért annak nem kellene lennie... ezért kértünk mindenkit, hogy várjon. Csak szeretném megtudni, hogy várjunk-e még.”
- Srila Prabhupada** : „Nem. A rangidős *sannyasik*.”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Akkor ők folytassák...”
- Srila Prabhupada** : „Adj egy listát a sannyasikról és én, kijelölök közülük.”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Rendben.”
- Srila Prabhupada** : „Te csinálhatod. Kirtanananda csinálhatja. Satsvarupa csinálhatja. Ez a három csinálhatja.”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Tegyük fel, hogy valaki Amerikában van. Akkor kinek írjon, Kirtananandanak vagy Satsvarupanak?”

- Srila Prabhupada** : „Amelyik a közelben van. Jayatirtha csinálhatja.”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Jayatirtha.”
- Srila Prabhupada** : „Bhagavan. És ő is csinálhatja...Harikesa.”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Harikesa Maharaja.”
- Srila Prabhupada** : „Öt, hat ember, osszák meg, aki éppen a közelebb tartózkodik.”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Aki közelebb tartózkodik. Tehát az emberek ne Isteni Kegyelmednek írjanak. Közvetlenül neked írjanak. Ők Isteni Kegyelmed nevében avatják fel a jelöltet. Az avatott személy pedig a te... ”
- Srila Prabhupada** : „A második avatás. Még végiggondoljuk. Második.”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Ez akkor az első avatásokra vonatkozik. Rendben. És a második avatásokkal kapcsolatban, egy ideig még neked...”
- Srila Prabhupada** : „Ismét várniuk kell. Második avatás, ez van.”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Néhány bhakta ír neked a második avatással kapcsolatban. Én azt válaszolom neked, hogy várjanak, mert te nem érzed jól magad. Továbbra is ezt írom neked?”
- Srila Prabhupada** : „Mégkaphatják a második avatást.”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Úgy, hogy neked írnak?”
- Srila Prabhupada** : „Nem, Nekik.”
- Tamala Krsna Maharaja** : „Ezek az emberek akkor csinálhatnak második avatást is. Tehát nem szükséges akkor, hogy a bhakták neked írjanak az első és második avatáshoz, hanem a hozzájuk levő legközelebbi embernek írjanak. De a felavatottak mind a te tanítványaid lesznek. Mindenki, aki avatást ad, azt a te nevedben teszi.”
- Srila Prabhupada** : „Igen.”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Van az a könyv, amelyben a tanítványaid neveit tartom nyilván. Folytassam az írását?”
- Srila Prabhupada** : „Hmm!”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Tehát, ha valamelyik avatást ad, például Harikesa Maharaja, akkor el kell küldenie a neveket, amiket adott, ide hozzánk, és én, felvezetem őket a könyvbe. Rendben. Van még valaki itt Indiában akit szeretnéd, hogy csinálja ezt?”
- Srila Prabhupada** : „India? Én itt vagyok. Lássuk csak. Indiában –

Jayapataka.”

Tamala Krisna Maharaja : „Jayapataka Maharaja?”

Srila Prabhupada : „Te is itt vagy Indiában. Írd le ezeket a neveket.”

Tamala Krisna Maharaja : „Igen megvannak.”

Srila Prabhupada : „Kik vannak eddig?”

Tamala Krisna Maharaja : “Kirtanananda Maharaja, Satsvarupa Maharaja, Jayatirtha Prabhu, Bhagavan Prabhu, Harikesa Maharaja, Jayapataka Maharaja és Tamal Krsna Maharaja.”

Srila Prabhupada : „Ez helyes. Most tudasd mindenkivel.”

Tamala Krisna Maharaja : „Hét. Hét név van eddig.”

Srila Prabhupada : „Egyenlőre hét név. Elegendő. (egy kis idő múlva) írd még hozzá Ramesvara Maharaját.”

Tamala Krisna Maharaja : „Ramesvara Maharaja.”

Srila Prabhupada : „És Hrdayananda.”

Tamala Krisna Maharaja : „Ó Dél-Amerika.”

Srila Prabhupada : „Tehát anélkül, hogy engem megkérdeznének, akít alkalmasnak találtok, hogy megkapja. A ti belátásotokon múlik.”

Tamala Krisna Maharaja : „A belátásunkon.”

Srila Prabhupada : „Igen.”

Tamala Krisna Maharaja : „Ez vonatkozik mind az első, mind a második avatásokra.”

Srila Prabhupada : “Hmm!”

Tamala Krisna Maharaja : „Srila Prabhupada, üzenjek a *kirtana* csapatért?”

SZOBABESZÉLGETÉS Vrindavana, 1977. július 19.

Tamala Krisna Maharaja : „Upendra és én már messziről láttuk... (megszakad).”

Srila Prabhupada : „Ott senki sem fog zavarni. Építs fel a területet, maradj *ritvik* és cselekedj a nevedben. Az emberek ott most rokonszenvesek. Az a hely nagyon jó.”

Tamala Krisna Maharaja : “Y, Igen. Azt írja: ‘*A Bhagavad-Gita* bevezetése már le van fordítva tamilra, a második fejezetet jövő héten kapom meg, aztán nyomtatok egy kis füzetet, amit lehet osztani.’”

SZOBABESZÉLGETÉS Vrindavana, 1977. október 18.

- Srila Prabhupada** : „Hare Krisna. Egy bengáli úriember jött New Yorkból?” (Egy ember jött New Yorkból, hogy avatást kapjon Srila Prabhupadatól).
- Tamala Krisna Maharaja** : „Igen, Srila Prabhupada, a neve Mr.Sukamoy Roy Choudry.”
- Srila Prabhupada** : „Én már megbíztam néhányatokat, hogy avassatok, nem?”
- Tamla Krisna Maharaja** : „Igen.”
- Srila Prabhupada** : „Akkor, úgy gondolom Jayapataka csinálja. Ha gondolod, már megbíztam őt. Mond meg neki néhány megbízott, Jayapataka neve is ott volt? Akkor megbízom őt erre, és Mayapurban megcsinálhatja, és ő velemehet oda. Ideiglenesen nem csinálom ezt. Rendben van ez így?”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Micsoda Srila Prabhupada?”
- Srila Prabhupada** : „Az avatások elvégzésére megbíztam a tanítványaimat, ez világos vagy nem?”
- Tamala Krisna Maharaja** : „Világos.”
- Srila Prabhupada** : „Megvan a lista a nevekkal. És ha Krisna kegyéből felépülök ebből az állapotból, akkor megint elkezdem vagy nem, de ebben az állapotban nem jó dolog avatni.”

SZOBABESZÉLGETÉS Vrindavana, 1977. november 2.

(Srila Prabhupada elmagyarázza miről beszélgetett a vendégével)

- Srila Prabhupada** : „...Akkor utánad ki veszi át a vezetést, és (én azt mondtam) mindenki. Minden tanítványom. Ha akarod te is köztük lehetsz. (nevetés) De csak ha követsz. Ők készek mindent feláldozni. Ők veszik át a vezetést. Én egyedül elmehetek. De több száz marad. Százak fognak prédikálni. Ha akarod, te is vezető lehetsz. Itt nincs olyasmi, hogy ez az egyetlen vezető. Bárki aki követi az előző vezetőt. Ő is vezető.”
- Tamal Krisna Maharaja** : „Hmm”
- Srila Prabhupada** : „Indiai! Nálunk nincs ilyen megkülönböztetés indiai, európai.”
- Bhakta** : „Ők azt akarták, hogy egy indiai legyen a

vezető.”

Srila Prabhupada : „Igen. Mindenki. Minden tanítványom vezető. Amilyen tisztán követnek, olyan mértékig válnak vezetővé. Ha követsz, te is az leszel. De te nem követsz. Mondtam neki.” (szünet)

Tamala Krisna Maharaja : „Igen. Minden bizonnyal akartak valakit javasolni a mozgalmunk vezetésére.”

Srila Prabhupada : „Igen. Hmm. (szünet) ’Vezető’... badarság. (szünet) Az lesz vezető, aki első osztályú tanítvánnyá vált. Ő egy vezető, ’evam parampara praptam’, az aki tökéletesen követi az utasításainkat, ő egy vezető. Hmm. A vezetővé válás nem nehéz, ha valaki kész követni egy hiteles guru utasításait.”

A PIRAMIS HÁZ VALLOMÁSOK (Pyramid House Confessions), (1980. december 3.)

Tamala Krsna Maharaja: „Egy pár nappal ezelőtt volt néhány megvalósításom. (...) Srila Prabhupada sokszor elmondta, hogy az ő Guru Maharaja nem jelölt ki utódokat. (...) És Srila Prabhupada a könyveiben is mindig azt mondja, hogy a guruvá válás képesítéstől függ. (...)”

Az inspiráció úgy jött, hogy kérdéseket tettem fel magamnak, és Krisna válaszolt. Valójában Prabhupada sosem jelölt ki egyetlen gurut sem. 11 *ritviket* nevezett ki. És őket sosem nevezte ki guruknak. Jómagam, és más GBC tagok, az elmúlt 3 évben a legnagyobb kárt okoztuk ennek a mozgalomnak, mert a *ritvik* kinevezéseket átváltoztattuk guru kinevezésekké.

Elmagyarázom mi is történt. Már elmondtam ezt korábban, de akkor rosszul értelmeztük. Prabhupada már korábban említette, hogy ki fog jelölni néhány *ritviket*, majd a GBC gyűlést követően öten vagy hatan bementünk hozzá (*Ez utalás az 1977. május 28.-i találkozóra*). Azt kérdeztük tőle. ’Srila Prabhupada, miután te elmész, ha mi elfogadunk tanítványokat, akkor ők kinek a tanítványai, a tieid vagy a mieink?’

Aztán kezdtek felgyülemelni az avatásra várók, és a lista csak nőt és nőt. És akkor mondtam Srila Prabhupadanak, ’Srila Prabhupada, korábban említést tettél már a *ritvikekről*. Most nem tudom mitévő legyek. Nem akarunk téged ezzel megközelíteni, de már több száz bhakta felgyülemlett, én egyelőre visszatartom a leveleket. Nem tudom, mit szándékozol tenni?’

Erre Srila Prabhupada azt mondta, 'Rendben, akkor kinevezek többet...' és elkezdte sorolni a neveket. Egyértelműen kifejezte, hogy az avatottak az ő tanítványai lesznek. És akkor az én fejemben is teljesen tiszta volt, hogy az új bhakták az ő tanítványai. Nem sokkal később két kérdést tettem fel neki: 'És Brahmananda Swami?'. Ezt azért tettem, mert Brahmananda Swamit nagyon kedveltem.(...) És Srila Prabhupada azt válaszolta, 'Nem, ő nem, amíg nem válik képesítetté'. Mielőtt elkezdtem gépelni a levelet feltettem a második kérdést: 'Srila Prabhupada ez mind, vagy szeretnél még hozzátenni?'. Erre azt válaszolta, 'ahogy a szükség kívánja, lehet majd másokkal bővíteni.'

Mostanra már értem, hogy mit csinált, és az teljesen egyértelmű volt. Fizikailag nem volt képes arra, hogy az avatási ceremóniát elvégezze; ezért kinevezett képviselő papokat, hogy a nevében avassanak. Kinevezett 11-et, és nagyon egyértelműen azt mondta, 'aki a legközelebb van, ő csinálja az avatási ceremóniát'. Ez nagyon fontos, mert most mi úgy gondoljuk, hogy az avatást az adja, akihez a szívünk húz, nem pedig aki a legközelebb van fizikailag. Akire rá tudod magad bízni, attól kérsz avatást. De ha valaki csak képviselő, akkor a lényeg, hogy ki van éppen a legközelebb fizikailag, és ezt Srila Prabhupada egyértelműen kihangsúlyozta. Kinevezte a képviselőket a világ minden részéről, és azt mondta, 'azt a képviselőt, aki a legközelebb van hozzád, megkeresed őt, és ő ellenőrzi a felkészültségedet, és ha megfelelsz az avatási követelményeknek, akkor a nevemben felavat.' Szó sincs arról, hogy ki az, akibe a hited veted, semmi ilyesmiről nincs szó, mert az a személy a guru.

'Azért, hogy tudjam irányítani ezt a mozgalmat' mondta Srila Prabhupada, 'létre kell hoznom a GBC-t és kinevezem a következő személyeket tagoknak. Azért, hogy az a folyamat, ahogy az új emberek csatlakoznak mozgalmunkhoz, és avatást kapnak, továbbra is működjön, ki kell neveznem néhány képviselő papot, mert (...) fizikailag már képtelen vagyok mindent egyedül csinálni.'

És ennyi volt, és sosem volt ennél többről szó, és lefogadhatjátok az utolsó garasotokkal is, hogy Prabhupada napok, órák, hetek végtelenségéig beszélt volna a guru rendszer felállításának módjáról, de ezt már milliószor megtette. Ezt mondta: 'Guru Maharajom nem nevezett ki utódot. Ez a képesítéstől függ.' Mi nagyon nagy hibát követtünk el. Miután Prabhupada elment, mi ennek a 11 embernek a helyzete?(...) Prabhupada megmutatta, hogy nem csak sannyasik lehetnek. Kiválasztott két

grihaszt is *ritviknek*, hogy megmutassa bármelyik *sannyasival* egyenrangúak. Bárki, aki lelkileg képesített – azt mindig is tudtuk, hogy a gurud jelenlétében nem fogadhat el tanítványokat, de ha a guru eltávozik és megvan a képesítésed, valamint van, aki a hitét beléd tudja fektetni, akkor elfogadhat tanítványokat. Természetesen a leendő tanítványoknak tudniuk kell, hogyan különböztessék meg, hogy ki igazi guru és ki nem. Ha te egy igazi guru vagy, és a gurud már nincs jelen akkor rendben van. Csakúgy, mint ahogy egy férfi képes szaporodni (...) Sajnos a GBC nem ismerte fel ennek a pontnak a fontosságát. Azonnal úgy döntöttek, hogy az a 11 ember a kiválasztott guru. A magam részéről biztosra tudom mondani, és egyúttal szeretnék bocsánatot kérni mindenkitől, hogy nagymértékben akartam mindent kontrollálni (...) Ez a feltételekhez kötött természet, és ez most a lehető legfelsőbb helyzetben nyilvánult meg, 'Guru, ó az csodálatos! Most már én is guru vagyok, és csak 11-en vagyunk' (...).

Úgy érzem, ez a fajta megértés vagy megvalósítás nagyon szükségyszerű, főleg, ha szeretnénk a jövőben elkerülni azokat, amik a múltban történtek, mert ha nem változtatunk, higgyétek el nekem, meg fog ismétlődni. Idővel elhomályosulhat a múlt, de akkor egy újabb eset fog bekövetkezni, itt Los Angelesben vagy máshol. És ez addig fog újra és újra megtörténni, amíg nem engedjük, hogy Krisna lelki ereje korlátozások nélkül megnyilvánuljon. (...) Úgy érzem, ha a GBC nem fogadja el ezt a pontot, ha nem érti meg ezt az igazságot. Nem tud nekem senki olyan hangfelvételt vagy írott anyagot mutatni, ahol Prabhupada azt mondja: 'Ezt a 11 embert kinevezem gurunak'. Ilyen nem létezik, mert ő sosem nevezett ki senkit gurunak. Ez csak egy mítosz. (...) A nap, amikor avatást kapsz, megkapod a jogot arra, hogy apa legyél, de csak akkor lehetsz az, ha az apád eltávozik, és ha már képesített vagy. Nincs kinevezés. Nincs szükség kinevezésre és nem is létezik.

Vissza Prabhupadahoz

Az igazi Hare Krisna mozgalom magazinja

"Legyőzi a zsenialóságot a gondolkodás átfordításában"

Exkluzív összeválogatott kiadás

www.iskconirm.com

EXKLUZÍV
ÖSSZEFOGLALÓ
KIADÁS

AZ IGAZI HARE KRISNA GURU

TARTALOM:

A nagy család, amivel megosztották Srila Prabhupadat az ISKCON igazi guruját eredeti helyzetétől

Mozgalom
az ISKCON
Feltélesztéséért

Ha szeretnél kapni egy ingyenes példányt ebből a magazinból, küld el nekünk a neved és postai címed. E-mail címünk: irm@iskconirm.com